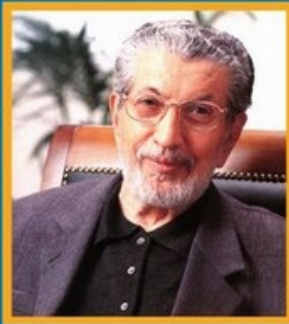

İLİM YAYMA VAKFI BÜLTENİ

SAYI 5 • HAZİRAN 2012

Çekmeköy, Sancaktepe
Ümraniye Üçgeninde
**MADENLER
İRFAN KOLEJİ**
Açılıyor.

"Dualarımızla"
**Sabri
ÜLKER**

İlim Yayma'dan
**Cumhurbaşkanına
Soru**

Pilav Günü
**İlim Yayma Ailesi
Buluştü**

Başkan'dan

Yurt içinde ve yurt dışında ilmin yayılmasını teşvik etmek, vatana ve millete faydalı olabilecek iyi insanlar yetiştirmek gayesi ile yola çıkan İlim Yayma Vakfımızın; başta eğitim olmak üzere birçok alanda başlattığı çalışmalara, büyük bir samimiyet ve gayretle devam ediyoruz.

Vakfımız, İlim Yayma Cemiyeti'mizin umumi heyeti tarafından 12 Nisan 1972 tarihinde vakıf senedinin hazırlanması ve 1973 tarihinde kurulmasıyla hizmet yolculuğuna başlamıştır.

40 yıldır devam eden, nitelikli insan yetiştirme yolculuğunda; ekonomik ve sosyal bakımdan yardıma layık, çalışkan, başarılı, eğitim gören binlerce evladımıza karşılıksız burs desteğinin yanı sıra, okul, yurt, kütüphane, misafirhane ve kurs binaları inşa edilerek milletimizin hizmetine sunulmuştur.

Eğitim kurumları halkasına eklediğimiz İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi de; Nitelikli, ulusal ve uluslar arası şartlarda kendini ispatlamış deneyimli ve donanımlı akademisyenlerden oluşan bir kadro ile eğitime başlamıştır. Bünyesinde; Fakülteler, laboratuvarlar, konferans salonları, basketbol-voleybol sahaları, spor salonu, tenis kortları, kondisyon salonu, kafeterya ve restoranların bulunduğu üniversitemizde 2012-2013 eğitim yılında da en az 10 bölüm açılması planlanmaktadır.

Geçmişle barışık, geleceğin vizyonunu yakalayan, manevi birikimleri yanında 21. yüzyılın bilim ve teknolojisinden istifade edebilen bir gençliğin yetişme zeminini hazırlamak ve bu yönde çaba göstermek amacıyla kurulan İlim Yayma Vakfımız, bundan sonra da belirttiğim hizmetlerin yanı sıra, ilmi araştırmaları teşvik, ilmin yayılması için neşriyat yapmak ve bu yönde seminer, kongre, konferans ve sempozyumlarına devam edecektir.

Bu çalışmalarımızın özetini elinizde bulunan Vakıf Bültenimizin 5. sayısında bulacaksınız. Bu vesile ile eğitim kurumlarımız ve yurtlarımızdan mezun olan gençlerimizi tebrik eder, bundan sonraki yaşamlarında başarılar dilerim.

Kamu yararına çalışan vakıfların başında gelen Vakfımızın kuruluşundan bu güne tüm emeği geçenleri, destek verenleri şükranla ve hayırla yâd ederim.

Selam, sevgi ve dualarımla...

Yücel ÇELİKBİLEK

Mütevelli Heyeti Başkanı

Bu Sayımızda

03 Recai Mehmed Efendi Kütüphanesi

06 Vakfımızın 41. Genel Kurulu

08 Dualarımızla, Sabri Ülker

09 Emin Saraç Hoca ile Mülakat - 1

14 İrfan Eğitim Kurumları

17 İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi

20 VEFA Yurdundan Çankaya Köşküne

22 Röportaj; Sedat Murat

26 Yurt Faaliyetleri

30 Dini Ziyaret; UMRE

32 Gezi Faaliyetleri

34 Vefa İlim ve Kültür Derneği; VEFADER

37 Ekmekçizade Medresesi

39 İYEM

42 Vâkıf

İLİM YAYMA VAKFI BÜLTENİ
Sayı: 5 ■ Haziran 2012

İLİM YAYMA VAKFI ADINA SAHİBİ
Yücel Çelikkbilek

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Ömer Aydın

EDITÖRLER
Osman Acun
Mikail Uğuş

YAYIN KURULU
Engin Yılmaz
Nurullah Bayhan
Doç. Dr. Bilal Gökkrir
Doç. Dr. Necmettin Gökkrir
Yrd. Doç. Dr. Abdullah Tırabzon

YAPIM
Tasvir Tanıtım
(0212) 211 11 25

SANAT YÖNETMENİ
Adem Doğan

BASKI
ADA OFSET

YAZIŞMA ADRESİ
Vefa, Cemal Yener Tosyalı Cd.
Akıfpaşa Sk. No: 6
34134 Fatih - İstanbul
Tel: 0212 511 22 90
Faks: 0212 511 22 91
www.iyv.org.tr

6 ayda bir yayınlanır.
Kaynak gösterilerek
iktibas yapılabilir.

ÜCRETSİZDİR

YAYINLANAN YAZILARIN
SORUMLULUĞU
YAZARINA AITTİR.

► Recai Mehmed Efendi Mektebi, Sebili ve Çeşmesi

III. Mustafa Dönemi (1757-1774) Reisülkütuplarından olan Recai Mehmed Efendi (? , 1719 - İstanbul 1780) tarafından yaptırılan sıbyan mektebi, kitabesinde yazılı olan Hicri 1189 (Miladi 1775) tarihinde yapılmıştır. Bânisi Recai Efendi, Osmanlı devlet yönetiminde Reis'ül Küttablık¹, Çavuşbaşılık², Sadaret Kethüdalığı³ ve Defterdarlık⁴, görev aldığı birimlerden yalnızca birkaçıdır. Kabiliyetli olması ve hocalığı sayesinde devlet erkânında sevilmiş, kendisine önemli görevler verilmiştir.

¹ Hariciye Nazırlığı'nın (Dışişleri Bakanlığı) kurulmasından önceki dönemde dışişlerinden sorumlu devlet görevlisi

² Çavuşbaşı Osmanlı tarihinde Divan-ı Hümayun çavuşlarının amiridir. Divan-ı hümayunda reis'ül-küttaba yardımcılık yapan çavuşbaşı, padişahın huzuruna çıkacak elçilere eşlik eder. Divan çalışmalarında elinde gümüş bir değnek ile ayakta durur; Divan üyelerini karşılamak ve uğurlamak, Divan'ın çalışmalarının aksatılmadan yürütülmesini sağlamak başlıca görevlerindedir.

³ Divan-ı Hümayun kaldırılana dek İçişleri Bakanlığı'na denk gelen makam.

⁴ Divan-ı Hümayun üyesi olan maliye nazırına verilen addır.

Eski Kovacılar, yeni Cemal Yener Tosyalı Caddesinde bulunan Recai Efendi Sebili ve Sibyan Mektebi, iki katlı taş ve tuğla karışımı bir duvar örgüsü ile, zemin katı, barok ve rokoko tarzı mermerle kaplı olup, lale devri mimari izlerini üzerinde taşımaktadır. Som mermer üzerine "Ta'lik Hat" ile yazıları Mehmed Esad el-Yesari (v. 1798) yazmıştır.

Ön cephesinde üç küçük çeşmesi bulunan mektep, girişi bezemeli iki payanda düzeni ile çevrelenmekte olup üzerinde elips biçiminde bir kartuş gibi tasarlanmış küçük bir pencere bulunmaktadır. Sebilin parmaklıkları 1970 yılı sonrasında yapılan restorasyonda konmuştur. Özgün dövme demir parmaklıklar ise yok olmuştur.

Giriş kat koridorunun sağ tarafında tonozla örtülü bir sebil odası ve oda içerisinde bir çeşme vardır. Bu odanın iç kısmına gizlenmiş ufak bir oda

bulunur ki, o da sebilin tutulduğu yerdir. Üst katta sadece dersane bulunup, ön cephede dershaneyi aydınlatan dört pencere bulunur. Oda içerisinde bir ocak yeri mevcut olup dershanenin duvarlarında kitap konulması için nişler de bulunmuş.

İstanbul yollarının sürekli yükseltilmesinden ötürü, bugün yol seviyesinden 1 m kadar aşağıda kalmıştır.

1924 Tevhid-i Tedrisat Kanunu'na kadar hizmet veren mektep, kapatılıp kaderine terk edilmiştir.

Uzun bir süre imalathane ve depo olarak kullanılan ve harap bir vaziyette duran mektep, sebil ve çeşmesi 1970 yılında yapılan restorasyon sonrası Kültür Bakanlığına bağlı "Çocuk Kütüphanesi" olarak on yıl kadar hizmet vermiş ve fakat ilgi azlığı nedeniyle kapatılmıştır. Kısa bir süre büfe olarak kullanılmış olup 2005 yılına kadar atıl bir vaziyette bırakılmıştır.

Istanbul Büyükşehir
Belediyesi ve Ilim Yayma
Vakfı tarafından tekrar
restore edilen yapı 2010
Temmuz ayında "Ilim
Yayma Vakfı Recai Efendi
Kütüphanesi" olarak
hizmete açılmıştır.

1200 civarında Matbu
Osmanlıca eser ve 10 bin
cilt kitaptan oluşan
Kütüphane koleksiyonu,
hemen her konuda kitabı
ihtiva etmekte olup, sosyal
bilimler ağırlıklı eserler geniş
yer tutmaktadır.

► 41. Olağan Genel Kurulumuz

İlim Yayma Vakfı 41. Olağan Genel Kurul Toplantısı 24.03.2012 Cumartesi günü Vakfın İstanbul Vefa'daki Genel Merkez Binasında yapıldı.

Toplantı vakfın kuruluşundan bu güne kadar emeği geçenlere teşekkür, başta Prof. Dr. Ferruh ERTÜRK bey olmak üzere ahirete irtihal etmiş olanlara rahmet, hayatta olanlara ise sıhhat ve afiyet içinde uzun ömür temennileriyle başladı.

Verilen önergeyle vakıf üyesi Prof. Dr. Mustafa Lütfi BİLGE oy birliğiyle divan başkanlığına seçildi.

Divanın teşekkülünü müteakip Mütevelli Heyet Başkanı

Mustafa Uğur İlim Yayma Vakfı'nın 2011 yılı faaliyet raporunu sundu.

Başkan Uğur konuşmasında geçmiş dönemlerde olduğu gibi bu dönemde de Vakfın kuruluş gayesine uygun olarak çalışmalar yaptığını, başarılı lisans, yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin desteklendiğini ifade etti.

Daha önceki dönemlerde kurulması planlanan vakıf üniversitesinin bu döneme nasip olduğunu ve üniversitenin 2011-2012 yılında öğrenci kabulüyle eğitim ve öğretim faaliyetlerine başladığını belirtti.

Hazırlanan 10 dakikalık sunumla vakfın çalışmaları

“ Başkan Uğur konuşmasında geçmiş dönemlerde olduğu gibi bu dönemde de Vakfın, kuruluş gayesine uygun olarak çalışmalar yaptığını, başarılı lisans, yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin desteklendiğini ifade etti.”

Yücel
ÇELİKBİLEK

geniş bir şekilde Umumi Heyet üyelerine takdim edildi. Genel Kurul gündeminde bulunan 2011 yılı gelir-gider tablosu ve murakıp raporları ile 2012 yılı muhammen bütçesi müzakere edilerek oylandı ve oybirliği ile kabul edildi.

Vakıf Senedi gereği görev müddeti biten Mütevelli Heyet üyelerinin yerine seçim yapıldı.

Dilek ve temenni konuşmalarıyla sona eren 41. Olağan Genel Kurul toplantısını müteakip Mütevelli Heyet üyeleri bir araya gelerek görev paylaşımını aşağıdaki şekilde gerçekleştirdiler.

İlim Yayma Vakfı Mütevelli Heyeti

Başkan	: Yücel ÇELİKBİLEK
Başkan Vekili	: Mustafa UĞUR
Genel Sekreter	: Fehmi ÇELİKKOL
Veznedar	: Sabri ÖZPALA
Muhasip	: Nureddin KELEŞOĞLU
Üye	: Sabahattin KIRKAN
Üye	: Kahraman EMMİOĞLU
Üye	: Mehmet YILDIZ
Üye	: M. Mehdi SUNGUR
Üye	: İsmail ADAK
Üye	: Mehmet KÖSE
Üye	: Kerim GÜNGEN
Üye	: Adnan ÇELİK
Üye	: İsmail KAHRAMAN
Üye	: K.Tunç PEKER

Engin
YILMAZ

İcraatta Yeni Dönem

41. Genel Kurul sonrasında yapılan görev değişikliğiyle, 12 yıldır İlim Yayma Vakfı'nın Genel Müdürlüğü görevini sürdüren İsmet Ağan bey, Mütevelli Heyet Başkanı danışmanlığı görevine, bir yıldır Genel Müdür Yardımcılığı görevini icra eden Engin Yılmaz bey Genel Müdürlük görevine, Osman Acun bey ise Genel Müdür yardımcılığı görevine getirilmişlerdir.

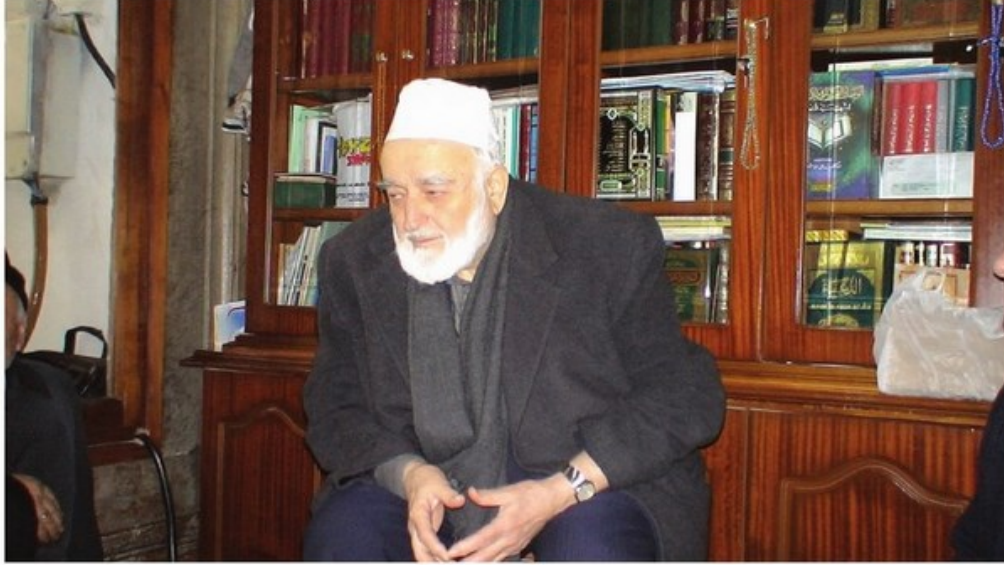
MEKÂNİ CENNET OLSUN

1929'da Büyük Buhran ve Sovyet İhtilali sırasında ailesiyle birlikte Kırım'dan İstanbul'a göç eden bir ailenin oğluydu Sabri Ülker. Kadırğa İlkokulu'nu bitirdikten sonra ortaokulu Bilecik'te liseyi ise Kütahya'da okudu. Yüksek öğrenimini Sultanahmet İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nde tamamlayan Ülker, ağabeyi Asım Berksan'la birlikte "her insanın hangi ülkede yaşarsa yaşasın, güzel bir çocukluk geçirme hakkına sahip olduğu" inancıyla bisküvi üretmeye karar verdi ve 1944 yılında Eminönü'ndeki Nohutçu Han'da 100 metrekarelik küçük bir atölyede, eski ve bozuk makinelerle üretim yapmaya başladı. İkinci Dünya Savaşı'nın sürdüğü, Türkiye ve dünya ekonomisinin hiçbir güven vermediği bir dönemde, dünyada bile yeni bir sektör olarak görülen endüstriyel bisküvi üretiminde ısrar eden Ülker, o küçük atölyede sadece "kendi ekmek parasını" çıkarmakla kalmayacak, Türkiye'de bisküvi endüstrisinin temelini de atacaktı. Kurucularının vizyonuyla ilk yıl 75 ton kapasiteyle üretime başlayan Ülker, 1974'te 200 bin dolarlık ilk ihracatını gerçekleştirdi, 1975'te Ar-Ge departmanını kurdu. 80'lerden itibaren dünya standartlarına entegre oldu. Yağ ve süt sektörlerine

giriş derken dev bir şirketler grubuna dönüştü. Ülker, aynı zamanda ülkemiz reklam dünyasına "Akşama babacığım unutma Ülker getir" klasiğini de kazandırdı. Ülker Grubu'nun bağlı bulunduğu Yıldız Holding, bugün Türkiye dahil 10 ülkede üretim yapan, 54 fabrikası ve 300 markası olan, 80'nin üzerinde ülkeye ihracat gerçekleştiren bir kuruluş. 1953 yılında Berksan olan soyadını Ülker olarak değiştirecek denli işine bağlı olan Ülker'i 12 Haziran'da 92 yaşında ölümünün ardından duygusal bir yazıyla anan, profesyonel hayatının en büyük rakibi Eti Şirketleri Onursal Başkanı Firuz Kanatlı'dan dinlemek gerekiyor: "Sabri Bey'in 'Bizim istediğimiz unu üretemezsiniz' şeklindeki uyarısına sert cevap verdim. Unu satamadan ayrıldık. Aradan 5-6 yıl geçtikten sonra bisküvi imalatına başladım, Sabri Bey'le o zaman tekrar bir araya geldik. İşin içine iyice girdikten sonra Sabri Bey bizim önderimiz oldu... Sıfırdan başlamış ve işi buralara getirmiş, Türkiye'de bir numara olmuş bir insana şapka çıkartırsınız. Sabri Bey'in kişiliğine karşı da takdir hisleriyle doluyum. Yani hem başarısına hem de kişilik özelliklerine saygı duyarım. Çok zeki bir insan. Benim işimin gurusu, yani en iyi bilen kişiydi o."

Ayşe Merve Kamacı

► Emin Saraç Hocaefendi İle İlmî Yakın Geçmişe Dair

ÖNSÖZ:

Bazı insanlar vardır ki, tarihe şahitlik ederler... Bunlar sanki özellikle seçilmişlerdir... Şartlar onlar için kolaylaştırılmış, önlerine imkânlar açılmış, sonraki nesillere taşıyacakları bilgi ve malzeme ya kendilerine ulaştırılmış ya da o hadiselerle bizzat şahit kılınmışlardır...

Tanıdım tanıyalı Emin Saraç Hocamız hakkında böyle düşünürüm. Takva ve ilim sahibi bir aileden seçilmiş, Osmanlı bakiyesi ulemaya talebe kılınmış ve daha sonra yolu İslam dünyasının seçkin simalarıyla kesişmiştir...

Karanlığın koyu olduğu bir dönemde, bu ülkede, İslam davasını sonraki nesillere taşımaya vazifeli kılınmış, adı bazılarımız tarafından bilinen ve bir kısmı hiç bilinmeyen sessiz İslam neferlerinin hatıralarını bize ulaştıracak kim kalmıştır?

Artık bugün bize Şifâ-i şerif okuturken ağlayan ve ağlatan Ali Haydar Efendi'yi, Piyale Paşa Camii'nin keçilerle dolu olduğunu görünce, hemen oracıkta, yolda bulduğu bir kağıt parçasına, büyük bir teessürle bir "Teessüfnâme" yazan, eli dünyalığa dokunmadan bekâr olarak yaşamış ve ölmüş Gümülcineli Mustafa Lütfi Efendi'yi, aşağıda hatıralarını okuyacağınız Silistreli Süleyman Hilmi Efendi, Ali Yektâ Efendi, sükût ve mahviyet timsali Omer Nasuhi Efendi, Bekir Haki Efendi, Başkayyım Süleyman Efendi, Arnavut Hüseyin Efendi, belki altmış seneden fazla Kur'an okumuş ve okutmuş Abdurrahman Gürses Efendi ve diğerlerini... Memlekete hâkim olan küfür ve irtidat havası sebebiyle gam ve üzüntülerinden ölen bu münzevi İslam mücahitlerinin cihadını anlatacak kaç kimsemiz kalmıştır? Öyle inanıyorum ki, Allah bu sıkıntılı dönemde kendi

dininin sonraki nesillere tebliğine vazifeli ve memur kıldığı bu kullarının samimiyet ve cihadını kabul etmiş olması, onların bu mücahede ve gayretlerinin zayıf olmasına razı olmamış, sonraki nesillerin onları minnetle ve hayırla yâd etmesi için onların hatıralarını bugünlere taşıyacak insanlar saklamıştır.

İşte Emin Saraç Hoca bu insanlardan biridir. O, birçok ilahi lütfâ mazhar kılınmış bir bahtiyardır. Bugün artık son Osmanlı Şeyhülislam'ı Mustafa Sabri Efendi, benzeri birkaç asırda zor gelecek büyük âlim ve muhakkik İmam Zahid Kevserî, Ali Haydar Efendi ve diğerleri ile ilgili hatıraları kendisinden dinleyebileceğimiz nadir insanlardan biridir.

Bu konuşmalarda hatıraları anlatılan insanlar ve diğerleri bu ülkenin en sıkıntılı dönemlerinde İslam davasını omuzlamış ve büyük gayret ve fedakarlıkla bize ulaştırmışlardır. Bu sebeple onlar bizim velinimetimiz olan insanlardır. Onları hayır dua ve minnet ile yâd etmek boynumuzun borcudur. Bu hatıralar ile bizi şâd eden Emin Saraç Hocamıza da teşekkür borcumuz vardır.

Bu hatıraların diline neredeyse hiç dokunmadan yayımlıyoruz. Çünkü bu hatıralara yakışan dil budur. Ama bu hatıraların hepsini yayımlıyoruz diyemem. Belki bugünkü şartlar onun için henüz müsait değil... Ama Allah'tan o günleri de yakın kılmasını niyaz ediyoruz.

Süfyan b. Uyeyne, "Salihler zikredildiğinde rahmet iner" der. İşte biz de rahmetin inzaline vesile olmasını umduğumuz bu sohbetlerin ikincisini yayımlıyoruz. Allah ömür ve izin verirse bunların devamı da gelecektir.

NOT: Bu mülâkat ilk kez Rihle Dergisi'nde yayımlanmıştır.

Ebubekir Sifil: Hocam, sizin yetiştiğiniz insanlara biz yetişemedik. Sizin yaşadığınız devirde biz yaşayamadık. O devirlerle ve o insanlarla ilgili ancak sizin gibi hocalarımızdan birinci elden bilgiler alma imkânımız var. Sizden ve sizin kuşağınızdan...

Emin Saraç Hoca: İnsan bazı şeyleri zamanla unutuyor. Suallerinize cevap olarak hatırımda tutabildiğim hususları söyleyebilirim.

Ebubekir Sifil: Ehl-i Sünnet içinde konuşanlara bakarsak bizim bu yaşadığımız ahvalde söz söyleyenler iki gruba ayrılıyor. Bunlardan birincisi fıkıh, tefsir ve hadisle iştigal edenler... Çok fazla tasavvufi bahislere girip çıkmayanlar. Yani tasavvufu da ehline bırakanlar. İkincisi de tasavvufi alanda faaliyet gösterenler... Onlar da bu tarafa çok fazla müdahale etmiyor. Sanki bu iki saha, birbirinden kopukmuş gibi bir manzara ortaya çıkıyor. Ama siz Ali Haydar Efendi'ye yetiştiniz... Ona talebe oldunuz. Zahid Efendi'ye (el-Kevserî'ye) ve daha pek çok insana yetiştiniz. Bunlar zülcehaheyn insanlardı. Hem tasavvufî ilimleri hem de zahirî ilimleri cem etmişlerdi. Yani onların meseleye bakışıyla bugünkü durumu kıyaslarsak neler söyleyebilirsiniz?

Emin Saraç: Bu söylediklerinize ilaveten onların maziden gelen bir cevvi ilmîleri, izzet-i İslamiyyeleri vardı. Onlar İslam devletini, izzet-i İslamiyyeyi yaşayan/hisseden kimselerdi. Tefvîk Demiroğlu vardı. O derdi ki: "Siz izzet-i İslamiyyenin ne demek olduğunu bilemezsiniz. Geçmiş dönemde bizim öyle bir hissimiz vardı ki, biz hilafet devletinin tebaasındanız. Siz şimdi bunu diyemiyorsunuz. Siz

asılsız, nesilsiz bir hava içerisinde yetiştiniz. O sebeple, izzet-i İslamiyyeyi duyamıyorsunuz." Hakikaten o zamanda yetişen âlimlerin hissiyatı bambaşkaydı. Gördüğümüz hocaefendilerin efkâr ve adabı bambaşkaydı. O nesil geçti gitti. Yeni mekteplerimiz maalesef öyle insanlar yetiştiremedi. EVELLA ulûm-i İslamiyyeyi hakkıyla, itikad ederek tedris vardı... Müderris efendilerin o ilimleri hakkıyla beyan etme kudreti vardı. Ama şimdi ne itikaden ne de iktidaren sadra şifa medreselerimiz kalmadı. Eski medreselerin müntesipleri gitti, yeni mektepler de Avrupa'dan gelen programlara göre tanzim edildi. Fakat her şeye rağmen yine Allah Teâlâ'nın inayeti ve lütf u keremiyle memleketimizde, avam derecesinde de olsa müminlik vasfı, inayet-i sübhâniye ile varlığını devam ettirmiştir.

Ve lillâhi'l-hamd, biz görüyoruz ki, bunca gayretlere rağmen hala camilerimizi cemaatlerimiz dolduruyor. Bakıyorum hepiniz benden epeyce zaman sonra geldiğiniz halde, bizim çocukluğumuz zamanındaki gurbetten bizi kurtardınız. Çünkü ben o zaman akranım ve emsalimden çok az kişiyi görürdüm camide. Babamız bize Kur'ân-ı Kerim okuttuğu için defalarca hapse götürülmüştür. Vallahi'azim babam, gece yarısı kalkıp bize Kur'ân okuturdu. O, teheccüd kıyamına alışmanın bereketi olarak da bizi kaldırıp Kur'ân-ı Kerim okuturdu. Sabah namazına kadar hafızlık çalışırdık. Dört kardeş hıfzımızı bu şekilde babamızda ikmal ettik. Babam bu sebeple mahkemeye çıkarıldığında hâkim, "sen çocuklara Arapça kitap okutuyormuşsun. Bu doğru mu?" diye

sorduğunda, "ben çocuklara, kimsenin canına, malına ve ırzına tasallut etmeleri için bir şeyler öğretmiyorum; ben Kur'ân-ı Azîmüşşan'ı okutuyorum" demiş. Yani insanların Kur'ân okuttuğu için yargılandığı devirleri yaşadık biz. Allah Teâlâ o devirleri arkada bıraktı. Bu da batılın devam etmediğinin isbatı olmuştur. Allah'ın inayetiyle batıl bu memlekette karar kılmayacaktır. Başlangıçta bu memlekette İslam'ı her şeyiyle silmeyi, Allah'ın ismini anacak kimsenin kalmamasını hedeflemişlerdi. Nitekim Allah Teâlâ bu hususu şöyle tavsif eder: "Onlar eğer güçleri yeterse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler" (Bakara 217). Ama elhamdülillah ayetin "eğer güçleri yeterse" ifadesi tahakkuk etti ve buna güç yetiremediler... Allah'a şükürler olsun.

Ali Haydar Efendi hocamız hakikaten gönülu yanık bir zat idi. Zulme ve zalimlere karşı nefreti kâmil, itikadı tam bir hocaydı. Geçen gün buraya Adapazarı İlahiyattan bir heyet geldi. İçlerinde dekan olan Ali Hoca da vardı. İçlerinden biri dikkatimi çekti. "Kimdir bu zat?" dedim. "Hayırsever bir kimsedir. Süleyman Efendi'nin talebelerine yardım eder" dediler. Allah kendisine rahmet etsin. Biz de Süleyman Efendi'den kısa bir süre de olsa ders okuduk. O, itikadı kâmil bir zat idi. Çünkü ittihatçı kâfirleri çok iyi tanıyordu... İyi bir nefreti vardı. O cihetten itikadı tamdı. İmam Hatiplere hüsn-i zan etmeyişinin sebebi şuydu: Celal Bayar komitecilerdendi. Bunlar devlet yıkmış insanlardır. Bunların hayır dedikleri şey hayır değildir. Mutlaka bir şer düşünüyorlardı diyerek karşı çıkmıştı İmam Hatiplere... Yani ittihatçılara karşı olan nefreti onu böyle bir tavra sevkmişti.

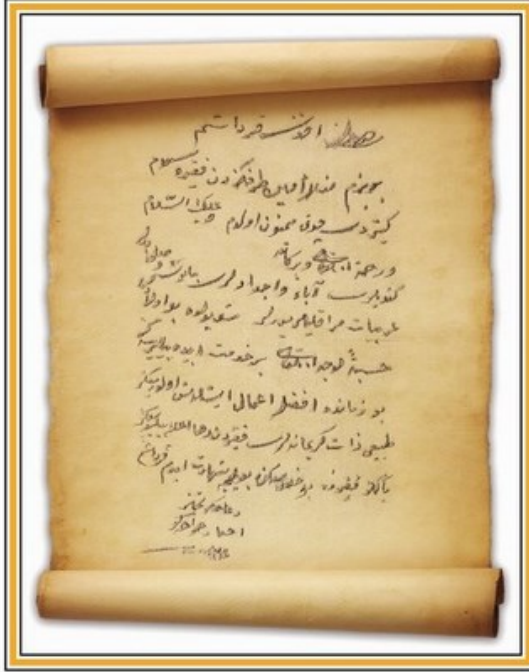
Hâsıl-ı kelim biz o itikadı kâmil olan insanlardan okuduk, Allah'a şükürler olsun. Mısır'a gittiğimiz zaman da Allah Teâlâ lütuflarını üzerimizden eksik etmedi. Orada da çok iyi hocalardan okuduk. Oradaki hocalarımızın bizi "Osmanlı devletinin çocukları" olarak görmeleri bize ayrıca bir iltifattı. Hatta hiç unutmam... Bu tabir Abdulfettah eş-Şa'şâî hocaya aittir... Kendisi âlim, fâzıl ve kurrâ bir zat idi... Kâmil bir insandı. Seyyide Zeynep Camii'nin Cuma mukrilerindendi. Her caminin bir mukrii vardı. Mukriler camilere çetin bir imtihandan sonra tayin edilirdi. Ezher Camii'nin mukrii Mustafa İsmail idi. Abdulfettah eş-Şa'şâî hoca kapı gibi, mücsem bir

zattı. Giderdim elini öperdim. Aynen şöyle mukabelede bulunurdu: "Zeyyukum yâ ebnâe sâdâtina [nasılsınız ey efendilerimizin çocukları?]" Yani bizi sultanların çocukları olarak görürdü. Hususan Sultan Abdulhamid Han'ı çok severdi. Sık sık ondan bahsederdi. O zamanlar Ezher'de böyle ilim ve fazilet erbabı hocaefendiler vardı. O devir insanların meziyetlerini biz hâlâ idrak edemedik. Şimdi çağdaş kelimesini bir devir kabul ediyoruz. "Çağdaş müfessir" diyoruz mesela. "Çağdaş müfessir" dediğiniz adamın imanını tehlikeye sokan öyle sözleri var ki imanından şüphe edilir... Nerde kaldı ki müfessir olsun! Müfessir demek ne demektir Allah aşkına! Bu böyle ucuz ve kolay bir vasıf mı? Fakih demek kolay mı? Ashab-ı Kiram arasında sadece yirmi kişi fakih olarak tesbit edilmiştir. Abdulfettah Efendi'nin (Ebu Gudde) tesbitine göre sadece 16 sahabe müctehid-i mutlak derecesindedir.

Büyük insanlardı bunlar... Hepsı gittiler. Şimdi yeni baştan inşallah bir inayet-i sübhâniye geleceğine itikad ediyoruz. Fakat ahirzaman fitneleri de bitmek bilmiyor. Ama biz şunu biliyoruz: Rasûlullâh Efendimiz bize iki düstur bıraktı. "Size iki şey bıraktım. Onlara sarılmaya devam ettikçe asla sapıtmazsınız" hadis-i şerifini biliyoruz. Bir de Kıyamet alametleriyle ilgili müstakil kitaplarda ve hadis mecmualarının fiten bahislerinde gördüğümüz üzere fitnelerden uzak durmamız gerekiyor. Fitne zamanında sebat etmenin ehemmiyeti malumunuzdur.

Ayrıca İslam'ın da bitmeyeceğini müjdeleyen bir hadis-i şerif vardır ki Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurur: "Ümmetimden bir taife açıkça hakk üzere olmaya devam edecektir. Onları terkedenler ve onlara karşı çıkanlar onlara zarar veremez. Allah'ın emri gelinceye kadar onlar bu halde olmaya devam ederler." Bu hadis Müslim rivayet etmektedir. Hakk üzere sebat edenlerin düsturu ise Kitabullah ve Sünnet-i Rasûlullah'tır. Ama sen şimdi hem Kitabullah'ı kendi keyfine göre tefsir-i tevil edeceksin, diğer taraftan hadis-i şerifi reddedeceksin, ondan sonra da "ben İslam'ım" diyeceksin... Nerden çıktı bu?

Belki duymuşsunuzdur, Kayseri müftü yardımcısı bir hatun saçma sapan sözler sarfetti. Bu kadın yalnız değil. Son zamanlarda peyda olan bir zihniyeti temsil ediyor. "İslam'a kendisinde bulunmayan ataerkil yorumlar ekleniyor. Peygamber'e atfen,

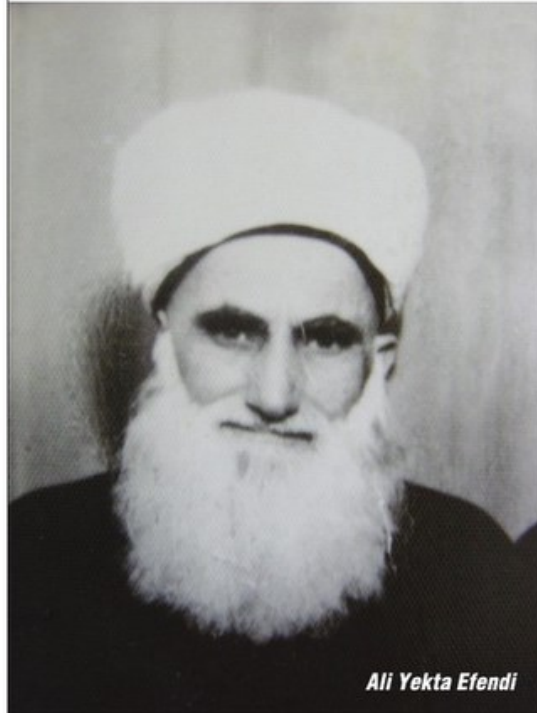
"işlerini kadına bırakan toplum iflah olmaz" sözü söylenmiştir" diyor. Insaf yahu! Dört tane sahih hadis kitabında olan bir rivayet bu. Rasûlullah Efendimiz'in Necaşî'nin kızı için söylediği sözdür. Bu sözler, her şeyden önce eslâfi karalamaktır. Büyük bir musibet! Kıyamet alametlerinden birisi, eslafa karşı ta'n u teşnî'de bulunmaktır. Dalalet ve idlalden başka bir şey değil bu.

Bugün insanlarımız maalesef ahkâm-ı şer'iyyeyi kendi keyiflerine göre tanzim etmek istiyorlar. Hâlbuki Rasûlullah Efendimiz "Benden sonra, erkekler için kadınlardan daha zararlı bir fitne bırakmadım" buyurmuştur. Fitne kelimesinin manası çok geniştir. Bugün, Halk Partisi zamanında olmayan bir itikadî tahribat yaşıyoruz.

Ebubekir Sifil: Hocam daha önce burada nakletmişsiniz. Bediuzzaman merhumun Sultan Abdulhamid Han'a karşı nedametini anlatmıştınız. Benzeri bir durum Mustafa Sabri Efendi için de dolaylı olarak söyleniyor. Mustafa Sabri Efendi, Mehmed Akif Ersoy Mısır'a gittiğinde onu Sultan Abdulhamid Han aleyhtarlığından çevirmek için çok uğraşmış.

Emin Saraç: Hayır, o şekilde değil. İhsan Efendi'den duyardım. Bazı geceler gurbette dertleşmek ve hasbihal için İhsan Efendi'nin odasına gelirdi. İhsan Efendi'nin odası Câmîu'l-Ezher'in yakınında Rivâku'l-Etrâk'da, Muhammed Bek Ebu'z-Zehab Medresesindeydi. O odaya Mustafa Sabri Efendi, Zahid Efendi, Mehmed Akif bey gibi zatlar gelirdi.

Mustafa Sabri Efendi mütebessim çehresiyle çok tatlı sohbeti olan bir zattı. Zaman zaman Mehmed Akif'e "Hadi Akif bey, Rıza Tevfik'in yaptığı gibi sen de bir şiir inşâ et de milletimizin gönlüne biraz teselli olsun" dermiş. Malum Rıza Tevfik "Tarihler ismini andığı zaman/ Sana hak verecek, ey koca sultan/ Bizdik utanmadan iftira atan/ Asrın en siyasi padişahına" şeklinde manzum bir özür name yazmıştır. Mehmed Akif tabii Osmanlı terbiyesiyle yetişmiş... Şeyhülislam'la münakaşa edecek hali yok. Zaten gönlü kırık... Olabildiğince mahzun. Şairler daha hassas olur ya. İhsan Efendi anlatırdı... Mehmed Akif Bey dermiş ki: "Memleket hasreti, daüssıla kalbimizi yakıyor, lakin İstanbul'a değil de sakin bir köye yerleşip köy odasına otursam, elime Celaleyn tefsirini alıp o cemaate, onların anlayacağı şekilde anlatabilsem ve hayatımı böyle hitama erdirsem." Mehmed Akif bey, Hulvan'da Abbas Halim'in köşkünde yaşardı. Bazen o köşkün dış odalarından birinde otururdu, biz de o zaman onu uzaktan seyrederdik. Mustafa İsmail'i dinlemeye gelirdi. Mustafa İsmail'in okuyuşu için "Rabbânî bir okuyuş" dermiş. Zaman zaman İhsan Efendi'nin odasında toplanırlarmış. Akif merhum sessizce oturmuş. Onlar o günün büyük yıkıntısı karşısında büyük bir eza ve üzüntü çeken, matem yaşayan kimselerdir. Malum, ittihadçılar başlangıçta gençleri kandırdılar. Bediuzzaman da Sultan'ın kapısına gittiği zaman Osman Turan beye "ben şimdi ahirete giderayak sultanımızın hafidesinden itizar etmek

Ali Yekta Efendi

için geldim" diyor. Osman Turan bey, "kayın validem erkeklerle hiç görüşmez" diyor. Bunun üzerine Bediuzzaman, "kayıyı aralayın da sözümü duysun" diyor ve sözlerini şöyle sürdürüyor: "Biz o zaman, gençlik zamanımızda, o günkü havaya kapılarak cedd-i âlânız hakkında bir şeyler söyledik. Bizi Allah affetsin. Siz de ceddiniz namına bizi affedin." Ben bunu duydum.

Ebubekir Sifil: Zahid Efendi'nin Sultan Abdulhamid'e bakışı nasıldı?

Emin Saraç: İhtiramdan başka bir şey değildi. Sözü geçtiği zaman onu hayırla ve rahmetle yadederdi. Mustafa Sabri Efendi de öyleydi. Mustafa Sabri Efendi ilk zaman bir hürriyet hevesine kapılmış... Sonra Meclis-i Mebusân bir gizli celse yapmış. Orada, "Balkanlardaki bizim mason kardeşlerimiz bize vaad etmişlerdi. Niçin bunu yapmadılar?" şeklinde bir konuşma geçiyor. "Mason kardeşler"den bahsedince Mustafa Sabri Efendi taaccüp ediyor. Beyanü'l-Hakk'ın birinci cildinde bir yerde diyor ki: "Bir zamanlar Sultan Abdulhamid hakkında hususî meclislerde konuşulamayan bir meseleyi şimdilerde işittim ki bir merkez-i âmm ihdas edelim diye çalışmaya başlamışlar. Bu hususî meclislerde, isimleri anılmayan masonlar var. Masonluk demek, dinsizlik, ahlaksızlık ve vicdansızlık demektir. Bunların hakkında ayrıca yazı yazacağım."

Ebubekir Sifil: Ali Ulvi Hocanın hatıraları neşredildi.

Emin Saraç: Evet bana da gönderdiler. Bir yerde Mustafa Sabri Efendi'yle Zahid Efendi arasındaki bir hadiseden bahsetmiş. Allah aşkına! İnsaf etmek lazım. Ben ilk defa Mısır'a gittiğim zaman, hemşerim olduğu halde Mustafa Sabri Efendi'ye gitmeden Zahid Efendi'ye gitmiştim. Zahid Efendi'ye gittiğim zaman Mustafa Sabri Efendi, torunu Muvahhid'le beraber oraya gelmişlerdi. Çok tatlı muhabbet ediyorlardı. Bunu biliyorum bir. İkinci olarak Mustafa Sabri Efendi, hanımı vefat ettikten sonra bizim Şehzade Şevket Efendi'nin evinde bir müddet kalmıştı. O sırada ben çok defa kendisini ziyaret ettim. Mustafa Sabri Efendi o zaman 88 yaşındaydı. Bir gün bana, "Zahid Efendi'ye gidiyor musun?" dedi. "Evet, Cuma günleri saat 9'dan itibaren gidiyorum" dedim. O gün Çarşambaydı. Bana "Cumayı bekleme, yarın Zahid Efendi'ye git. Ben de torunum Muvahhid'le birlikte ikinci vakti onun kapısına geleceğiz, lakin Zahid Efendi'nin evinin merdivenlerini çıkamıyorum. Zahid Efendi aşağıya insin. Arabaya binelim. Nil kenarına gidip biraz muhabbet edelim istiyorum. Kendisine benim selamımı söyle" dedi. Allah rahmet etsin. Zahid Efendi beni gördüğünde "ehlen ve sehlen yâ mevlânâ" diye iltifatta bulunurdu. Yine aynı şekilde

Emin Saraç Hoca

iltifatta bulundu. "Buyur ne söyleyeceksin?" dedi. "Şeyhülislam Efendi böyle diyor" dedim. "Ehlen ve sehlen, elbette gelsin" demişti. O zaman bugünkü gibi telefon falan yoktu. Bu şekilde birçok defa görüşmelerine vasita olmuşum. Mustafa Sabri Efendi ve Zahid Efendi arasındaki meveddete ben şahidim. Ali Ulvi hoca neye dayanarak aralarında bir meseleden dolayı soğukluk olduğunu söylüyor? Ben böyle bir şey bilmiyorum. Böyle bir şey yok.

Ebubekir Sifil: Hatıratında ayrıca Zahid el-Kevserî'nin Çerkezlik davası güttüğü söyleniyor.

Emin Saraç: Eğer Zahid Efendi Çerkezlik davası gütsen, Çerkezi tercih etseydi, benim Çerkezlikle alakam olmadığını herkes bilir. O zaman Mısır'daki 110 tane Türkiyeli talebe içinde Çerkez yok muydu da Emin Saraç'a iltifat etmişti? Mesela Muzaffer Özcan, kendi memleketlisi. Ona olmayan iltifat neden Emin Saraç'a oldu? Çerkezlik davası olsaydı oradaki Çerkez talebelere iltifat ederdi. Bu Çerkezlik meselesi Ali Ulvi Efendi'nin zihninde nereden kaldıysa, muvakkat bir zaman böyle bir şey olduysa onu bilemem, ama Zahid Efendi'nin böyle bir dava güttüğünü söylemek mümkün değildir. Bana o kadar iltifat göstermiştir ki ben onu size tafsil etmekten hayâ ederim.

DEVAM EDECEK...

► Özel İrfan Eğitim Kurumları

NIÇİN İRFAN?

- Çocuklarımızı kuşatan **SEVGI, SAYGI, İLGI** atmosferi.
  - Öğrencilerimizi **DEĞERLERİMİZLE** donatan **GÜÇLÜ OKUL KÜLTÜRÜ**
  - Sağlam kişilikli, branşında yetkin, idealist **YÖNETİCİ** ve **ÖĞRETMEN KADROSU**
  - Her öğrenciyi **YETENEĞİ** doğrultusunda en üst **BAŞARI SEVİYESİNE** ulaştırmayı hedefleyen **AKADEMİK YAKLAŞIM**
  - 6. 7. ve 8. sınıflarda **ÖZEL DERSLER** ve **TAM ÖĞRENME PROGRAMI** ile dershaneye gerek kalmadan **SBS HAZIRLIĞI**
  - **9. SINIFTAN BAŞLAYAN Y.G.S. ve L.Y.S. HAZIRLIK PROGRAMI**
  - Okul saatleri dışında hayata hazırlayıcı **ÖZEL EĞİTİM HİZMETLERİ**
  - **MODERN TEKNOLOJİK DONANIM**
  - **ÜST DÜZEY YAŞAM BECERİLERİ KAZANDIRAN KULÜP ÇALIŞMALARI**
  - **BAŞARIYI ÖDÜLENDİREN BURS ve ÜCRET POLİTİKASI**
- ... Aydınlık Geleceğimiz İçin...

İRFANLI OKUL, SAĞLIKLI OKUL, YÜREKLİ OKUL

Eğitim kurumlarının adını doğru koymak gerekir. Kurumun ismi, amacımızı takip edeceğimiz yolu da belli eder. Misyonumuz, vizyonumuz kendiliğinden ortaya çıkmış olur. İsim olarak İRFAN bu ağırlıkta ve isabetli. Hatta bizden hakkını teslim etmemizi beklemektedir.

Atakent İrfan Eğitim Kurumları (Anasınıfı, İlkokul, Ortaokul, Lise) Ümraniye İrfan Anaokulumuz'la yolumuza devam ederken, 2011'de İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi'ni eğitim - öğretime açmış bulunuyoruz. 2012'de ise Ümraniye, Çekmeköy, Sancaktepe üçgeninde (Madenler'de) İrfan İlkokulu ve İrfan Ortaokulu'nu faaliyete geçireceğiz.

Önümüzdeki yıllarda Avrupa İrfan Koleji hayali taşıyoruz. 2012 Ümraniye, Çekmeköy, Sancaktepe üçgeninde (Madenler'de) Anasınıfı 4+4 tarzındaki okulumuzun planlamasını tamamlamıştık. Hizmet kalitemizi çağdaş manada her yönden geliştirerek günümüzden geleceğe yatırım yapmaya devam edeceğiz. 4+4+4 zorunlu kesintili eğitime hazırlıkta.

Okul öncesinde çocuğun gelişim özelliklerinin gözlemlenmesi onun ihtiyaçlarının zaman kaybedilmeden farkına varılmasına, çözüm odaklı yaklaşımlara fırsat verecektir. Çocuğun gelişim sistemi daha sağlıklı ve güzel kurulacaktır. Geleceğin güzel insanlarına, liderlerine, bilim ve sanat adamlarına yollar

açılmış olacaktır.

İlköğretim; bilgi, beceri, anlayış ve mantık gelişiminin desteklediği bir dönemdir. Öğrencilerimizin yaşlarına uygun kazanım standartlarına ulaşmalarını istiyoruz. Farklı, özel, dengeli, faydalı, hayatın pratiğine uygun çalışmalarımızın, beklentilerimize cevap vereceğine inanıyoruz.

Ortaöğretim; her yönü ile insanın gençlik aşısı aldığı yıllardır. Hedeflerin güncellendiği, eğilimlerin netleşmeye başladığı ve yeteneklerini farkındalığının arttığı dönemlerdir. Kendinizi göstermek, ifade etmek ya da ispatlamak davranışının sergilendiği heyecanlı anlardır. İdeal ve mücadele azminin en yüksek seviyede yüklenebildiğimiz günlerdir. Hayatımızla ilgili

en doğru ve kritik kararların alınması gereken zamanlardır.

Akademik öğretimde tam öğrenme modeli ile dershaneye ve özel derse ihtiyaç bırakmayan kurum özelliğine sahibiz. Profesyonel yönetim, sistemli rehberlik, analitik öğrenci analizi, aile ile en üst seviyede iletişim becerileri ayrıcalıklarımızdır.

İrfan'a yakışır şahsiyet ve değerler eğitimi programını geliştirerek uygulamak boynumuzun borcudur.

Öğrencilerimizin her seviyede beceri ve yeteneklerinin gelişmesi için kulüp etkinlikleri, bilim ve sanat şenlikleri, proje mantıklı çalışmalar ve sportif etkinlikler devam etmektedir.

TAM ÖĞRENME

Dershaneye ve özel derse ihtiyaç bırakmayan kurum.

Tam öğrenme modelinde; öğrenciyi merkezi- ne alan bir öğretim sistemi uygulanmaktadır. Aktif öğrenme uygulanır. Öğrencinin kendi öğrenme stratejileri ve öğrenme alanları dik- kate alınır. Öğrenci standart bir süreçten çıkartılıp, bireyselleştirilmiş bir süreç içinde eğitilir. Öğrencinin problemi çözme, öğren-meyi öğrenme, kritik düşünme yetenekleri geliştirilir. Her öğrenciyeye ihtiyaç olduğu kadar zaman ayrılır.

Eğitim ve öğretim rahat, düzenli, sağlam bir atmosferde gerçekleştirilir. Tüm öğrencilere en yüksek akademik başarıya ulaşmaları için yardımcı olma anlayışı ön plandadır.

Öğrencilerin ne kadar öğrendiklerini tespit etmenin yanında, nasıl öğrendikleri belirlenir. Ve buna göre rehberlik, yönlendirme ve takviye çalışmaları yapılır.

Tam öğrenme modeli, eğitim - öğretim süre- cinin izlenmesi, her aşamada ortaya çıkan sorunların tespit edilmesi ve gerekli önlemlerin alınmasını sağlayan bir sistemdir.

OKUMA KÜLTÜRÜ

Hiç bir gemi bizi kitaplardan daha uzağa götüremez.

Çocuk okurl Seçerek okuyoruz.

Arzulu ve tutkulu okuyoruz.

Doğal okuma süreci oluşturuyoruz.

Okuma alışkanlığının yaşlara göre gösterdiği gelişim sürecinin farkındayız.

Okumak armağandır, onun en önemli değerlerimizden biri olduğunu düşünüyoruz.

Çocuk edebiyatı sanatçılarına daima saygı duyarız.

Okuyarak irfanlıyız, okuyarak düşünüyoruz.

Toparlanın okuyoruz, kütüphaneler durağımızdır.

Tüm kitapları kainatın kitabını anlamak için okuyoruz.

Okuma kültürü çalışmalarımızı orijinal projelerle destekliyoruz.

Kitap okuma ve edebiyat çemberi çalışmaları yapıyoruz.

Anlama, anlamlandırma, kavrama süreçlerini önemsiyoruz.

Dünyamızın "İRFAN"a ihtiyacı var.

Şahsiyet ve değerler eğitimi boynumuzun borcudur. Değerlerimizin hiçbirinden vazgeçemeyiz. Şahsiyetli nesiller için... Severek, isteyerek eğitim gönüllüsüyüz. Şahsiyetin temel taşlarından olan inancı ve öz denetim dikkate alırız. Eğitimin bilimsel metot ve tekniklerini uygulamalarımızda kullanırız. Doğrudan, aktif, etkileşimli, yaşantı ortamları ve proje mantıklı çalışmalarla yolumuza devam ederiz.

Çalışmalarımız öğrenci odaklıdır, sosyal, duygusal vb. öğrenme boyutlarını da ihmal etmeyiz. Şahsiyet ve değerler eğitiminde okul ve aile birlikte hareket etmeli bilincini taşıyoruz. Şahsiyet ve değerler eğitimi sistematik takip ediyoruz. Şahsiyet ve değerler eğitiminin en önemli kelimelerinin denge ve adalet olduğunu biliyoruz. Şahsiyet ve değerler eğitiminin sevgi ve inanç temelli olması gerektiğine inanıyoruz. Amacımız; şahsiyet terbiyesi almış zarif nesiller yetiştirmektir.

ŞEHİTLER HUZURUNDA DİPLOMA

2011-2012 Eğitim-öğretim yılı İrfan Eğitim Kurumları mezuniyet töreni 23-24 Mayıs 2012 tarihinde şehitler diyarı Çanakkale'de yapıldı. Bilindiği gibi 1915 yılında birçok Türk genci okullarından cepheye gidip bir daha okullarına, baba ocağına dönemedi ve 1915 yılında 11 lise mezun verememiştir. Eğitim sürecinde bir dönüm noktası olan mezuniyet gururunu ecdadımızın manevi huzurunda yaşayan gençlerimiz, hem milli bilinç ve ruh anlamında hem de ecdada vefa borcunu Türk öğrencisine yaraşır bir şekilde yaşamak anlamında duygu seli yaşadı.

"Şehitlerin Şahitliğinde" gerçekleşen mezuniyet töreni programımız Eceabat'a varışla başladı. Müdürlerimiz, görevli öğretmenlerimiz, velilerimiz ve öğrencilerimizle yenilen keyifli mezuniyet yemeğinin ardından kabilemiz Conkbayırı'na hareket etti. Esat Kaçar Hocamızın profesyonel rehberliğinde şehitler mekânının her biri değerinden çarpıcı özelliğine kulak verdik. Mezuniyet yemeğimize ve Conkbayırı gezimize katılan Eceabat Belediye Başkanı ve Milli Eğitim Müdürü bizlere hitaben yaptıkları konuşmalarla, Çanakkale ruhunu kavramamıza vesile oldular. Kabilemiz, Conkbayırı ziyaretinin ardından 57. Alay'a yürüyüşe

geçti. Genç-yaşlı, anne-baba, öğrenci-öğretmen tekbirler, salavat-ı Şerifler, ilahiler ve marşlar eşliğinde 57. Alay'a ulaştık. 57. Alay şehitliğini ziyaretin ardından öğrenciler, mezuniyet belgelerini 57. Alay şahitliğinde aldılar.

Ertesi gün kabilemiz Gelibolu Yarımadası ve Çanakkale merkez ziyaretlerinde bulundu. Mezuniyet töreni münasebetiyle geçirdiğimiz bu dolu dolu iki gün, hayatımızın müstesna günlerinden birisi olarak zihinlerimizde yer etti.

Çekmeköy - Sancaktepe - Ümraniye Üçgeninde MADENLER'de

- Özel donanımlı sınıflar ▪ Öğrenci seviyelerine uygun ergonomik standartlar
- Fen ve sosyal bilimler laboratuvarı ▪ Sayısal ve dil bilimleri laboratuvarı
- Büyükler ve küçükler için yüzme havuzu ▪ Kapalı spor salonu
- Mini golf ve botanik kulübü ▪ Buz pateni ve okçuluk kulübü
- Yaz ve kış bahçeleri

**EĞİTİMDE
15.YIL**

► İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi

Yeni Eğitim Dönemine 10 Bölüm

"Tarih ve doğa ile iç içe eğitim" anlayışıyla Halkalı'daki tarihi kampüsünde eğitimlerini sürdüren İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, 2012-2013 eğitim dönemine 10 bölüm ile hazırlanıyor.

Toplam 510 öğrenci kontenjanı ile açılacak bölümler:

- Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık,
- Bilgisayar Mühendisliği,
- Okul Öncesi Öğretmenliği,
- Gıda Mühendisliği,
- İngilizce Öğretmenliği,
- Psikoloji,
- İşletme (İngilizce),
- Mimarlık
- Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler (İngilizce),
- İslami İlimler Fakültesi

Sürdürülebilir
Üniversite
ve Yeşil
Kampüs

Çevreye duyarlı, enerji tasarruf yöntemlerini kullanan, sürdürülebilir kalkınmaya katkı sağlayacak, başta ülke ekonomisi ve çevreye olmak üzere tüm akademisyenlere, üniversite öğrencilerine, mezunlarına daha iyi hizmet veren kampüsler oluşturulması amacıyla **"Sürdürülebilir Üniversite - Yeşil Kampüs"** paneli Mütevelli Heyeti Başkanımız Prof. Dr. Ramazan EVREN ve Mütevelli Heyeti Üyemiz Sabahattin KIRKAN'ın katılımlarıyla üniversitemizde gerçekleştirildi.

Kadın Günü Paneli

"Türkiye'de Çalışan Kadının Rol Çatışması" konulu panel, 14 Mart Çarşamba günü İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi'nde gerçekleştirildi. Araştırmacı yazar Ayşe BÖHÜRLER, Haber Spikeri Kübra DOĞRU ve Yrd. Doç. Dr. Latife ÇİMEN'in konuşmacı olarak katıldığı panelin moderatörlüğünü Küçükçekmece Kent Konseyi Kadın Meclisi Başkanı Semra AYDIN AVŞAR yaptı. Ayşe BÖHÜRLER Dünya'da ve Türkiye'de Kadın, Kübra DOĞRU Medya'da Kadın, Yrd. Doç. Dr. Latife ÇİMEN Anne Olarak Kadın konularıyla ilgili görüşlerini bildirdiler.

Genç Anayasa

Prof. Dr. Mümtaz'er TÜRKÖNE 11 Nisan 2012 Çarşamba günü üniversitemizde "**Genç Anayasa**" konulu bir seminer verdi. Türkiye Cumhuriyetinde yapılan anayasaların genel özelliklerini ve yapıldığı dönemlerdeki siyasi iklimden bahsederek yeni anayasanın nasıl olması gerektiğini anlattı. 1921, 1924, 1961, 1982 anayalarını karşılaştıran Türköne, mevcut meclisin yeni anayasa yapma iradesine sahip olduğunu vurguladı.

Uluslararası İslam Ekonomisi ve Finansı Çalıştayı

Üniversitemizin geleceği şekillendirme vizyonu çerçevesinde "Uluslararası İslam Ekonomisi ve Finansı" konu başlıklı Çalıştay Toplantısı 17 Mart 2012 tarihinde üniversitemizin Eyüp irtibat bürosunda yapıldı. SPK Kurul Başkanı Prof. Dr. Vedat AKGIRAY moderatörlüğünde yapılan toplantıya birçok profesyonel ve akademisyen katıldı. Mütevelli Heyet Başkanımız Prof. Dr. Ramazan EVREN ve Rektörümüz Prof. Dr. Adem ESEN'in de katıldıkları çalıştayda, ülkemizin ekonomi ve finans alanındaki ihtiyaçlarına cevap verecek çözüm önerileri üzerinde duruldu.

Dr. Ömer BOLAT Üniversitemizde

Üniversitemiz sosyal ve kültürel etkinlikleri hız kesmeden devam ediyor. Üniversitemiz Girişimcilik Kulübü 28 Mart Çarşamba günü Dr. Ömer BOLAT'ı "Sosyalleşmenin Liderlikteki Rolü" konulu konferansta konuşmacı olarak ağırladı. Çeşitli sivil toplum kuruluşlarında üst düzey yöneticilik, üniversitelerde akademisyenlik, MÜSIAD Yönetim Kurulu Başkanlığı görevlerinde bulunmuş ve Albayrak Holding CEO'luk görevini yürüten Dr. Ömer BOLAT, tecrübelerini düzenlenen konferansta öğrencilerimize aktardı.

Amerika'nın Southern Üniversitesi Rektöründen Üniversitemize Ziyaret

ABD'nin Baton Rouge şehrinde bulunan ve Louisiana eyaletinin önemli üniversitelerinden Southern University and Agriculture and Mechanical College'nin rektörü ve iki öğretim üyesi 16 Ocak 2012 tarihinde üniversitemizi ziyaret etti. Görüşmelerde karşılıklı fikir alışverişi gerçekleştirilirken, iki üniversite arasında gelecekte yapılması planlanan ortak çalışmalara imkân sağlayacak anlaşmalar imzalandı.

► Vefa Yurdundan Çankaya Köşküne

Cumhurbaşkanımız İlim Yayma'lı olduğumu söyleyince bana çok yakın ve candan davrandı.

Sıradan bir günün sıradan bir akşamıydı, akşam haberlerini izliyordum. Haberin birinde Cumhurbaşkanlığına sorun diye bir uygulama olduğunu öğrendim. Beğenilen sorular seçilecek ve daha sonra internet üzerinden halk oylamasına sunulacaktı.

İlk ona girilmesi halinde Cumhurbaşkanı ile görüşüp, tanışma ve sorunun cevabını bizzat kendisinden alma fırsatı verilecekti. Haberlerin bitmesini beklemeden kendimi internette Cumhurbaşkanlığına sorun sitesinde buldum. Eczacılık Fakültesi öğrencisi olmam hasebiyle ve mesleğim ile bağlantılı olarak yerli ilaç sektörü ile alakalı bir soru gönderdim. Bununla ilgili hangi çalışmalar yapılabilir, yerli ilaç sanayinin teşviki için neler öngörülüyor şeklinde bir soru yönelttim. Ve beklemeye başladım.

Derken sorumun seçildiğini, halk oylamasına sunulacağını anlatan bir email aldım. Yurttaki dostlarım, arkadaşlarım, tanıdıklarım, ailem ile bu sevincimi paylaşıp, desteklerini istedim. Sorum internet üzerinden halk oylamasına sunulduğunda tatlı bir telaş sarmıştı. 15 gün süren oylamanın ardından mutlu sona ulaşmış Cumhurbaşkanlığına sorun sormaya hak kazanmıştım.

Ankara'ya gidecek ve Cumhurbaşkanlığına sorun soracaktım. Ailemin, arkadaşlarımın ve yurttaki dostlarımın duaları ile yola çıktım. Ankara'ya vardığımda beni Cumhurbaşkanlığına ait özel bir araba karşıladı, küçük bir şehir turu yaptık. O geceyi Ankara'da geçirdim.

Ertesi gün Cumhurbaşkanımız karşımdaydı ama müthiş bir şekilde heyecanlanmıştım. Titrek bir ses tonuyla "Merhaba" dedim kendisine. Cumhurbaşkanımız heyecanlı olduğumu görmüş olmalı ki heyecanlanma, sakın ol diyerek rahatlatı bir nebze beni. İlim Yaymalı olduğumu söyleyince, bana çok yakın ve candan davrandı. İlim Yayma ile ilgili sohbet ettik. Kendisine vakfımızın idarecilerinin ve yurt arkadaşlarımın selamlarını ilettilim. Daha sonra kamera karşısına geçildi, sorular soruldu, notlar alındı.

Hem Cumhurbaşkanımız ile tanışmamın, hem de sorumun olumlu bir şekilde cevaplanmasının ve İlim Yaymalı olduğumu duyunca Cumhurbaşkanımızın gösterdiği ilgi ve alakanın verdiği gururla ayrılık vakti gelmişti. Sonuç olarak şunu söylemek gerekirse İlim Yayma'lı olmanın bir ayrıcalık olduğunu biliyordum ama devletin böylesine önemli bir kurumunda net bir şekilde bu ayrıcalığı yaşayabilmek gerçek anlamda onur verici. Bana böyle bir ayrıcalığı yaşattıkları için bütün İlim Yayma ailesine teşekkürü bir borç bilirim.

► Bizim Medeniyetimiz Vakıf Medeniyetidir

"Vakıf denildiğinde öncelikle bizim medeniyetimiz akla gelir. Yani bizim medeniyetimiz bir vakıf medeniyetidir. Ecdadımız vakıflar sayesinde sosyal dayanışmayı, birlikteliği sağlamıştır. Sadece buldukları dönem itibarı ile değil uzun süreli fayda sağlamıştır vakıflar".

Hocam sizin bir çok vakıf ve dernek ile irtibatınız var. Bunların toplantılarına, çeşitli faaliyetlerine katıldığınızı da biliyoruz. İlk önce bize biraz vakıf kültüründen bahseder misiniz?

Vakıf denildiğinde öncelikle bizim medeniyetimiz akla gelir. Yani bizim medeniyetimiz bir vakıf medeniyetidir. Ecdadımız vakıflar sayesinde sosyal dayanışmayı, birlikteliği sağlamıştır. Sadece buldukları dönem itibarı ile değil uzun süreli fayda sağlamıştır vakıflar. Bunun yanında kıyamete kadar devam edecek anlayışıyla ecdadımız vakıflara çok önem vermişlerdir. Tabi vakıflar birlik, beraberlik ve dayanışmanın önemli bir aracıdır da. Gelir dağılımında adaleti sağlamanın yine önemli yollarından, yöntemlerinden birisidir. Tabi burada birkaç şeyi zikretmek gerekir. Vakıflarla insanların bir araya

gelmesi, dayanışması, güçlerini birleştirmeleri söz konusu. Bir elin sesi var iki elin sesi var der atasözlerimiz. Dolayısı ile bir kişi tek başına çok da anlam ifade etmez. Günümüzde bu çok daha anlaşılır hale gelmiştir. Mesela eskiden bir çok alanda fikir üreten, düşünce üreten insanlar, alimler veya filozoflar vardı. Günümüzde ise çok farklı alanlardaki insanlar bir araya gelip görüş belirterek bir düşünce birliğine varıyorlar. Şimdi bu daha anlamlı hale gelmiştir. İnsanların düşüncelerini, görüşlerini, güçlerini bir araya getirmeleri ve bununla daha güçlü bir hale gelmeleri daha da önem arz etmektedir. Vakıf ve dernekler de bunun araçlarından bir tanesidir. Mesela çok ilginçtir. Kur'an-ı Kerim'de aranızda hayra çağırarak, iyiliği emredecek, kötülükten sakındıracak bir topluluk bulunsun deniliyor. Yani hayra çağırarak, güzelliklere çağırarak, kötülüklerden sakındıracak bir topluluğun bulunması emrediliyor. Vakıfların ve derneklerin böyle bir dini yönü de vardır ki bu Allah'ın emridir, sünnettullahdır.

Buradan İlim Yayma'ya geçerse, vakıf veya cemiyet olsun, ne gibi özellikleri var sizce? Öne çıkan özellikleri nelerdir İlim Yayma'nın?

İlim Yayma, isminden de anlaşılacağı gibi ilim insanı yetiştiren, talebelere yön veren ve ilim erbabının elinden tutan bir anlayış ortaya koyuyor. Bunu da yaptıkları ile fazlasıyla yerine getiriyor. İlim Yayma ilim insanlarına, talebelerine kucak açan, onları barındıran bir yapıya sahip. Bu geçmişte de böyleydi günümüzde de böyle. Tabi son yıllarda özellikle kurumsallaşma yolunda adımlar atmaları bir çok sevindirici bir durum. Çünkü genellikle dağılıktı. Son yıllarda vakıf ve dernek vasıtası ile mezunların bir araya gelmesi, bağlantı kurması da önemli gelişmeler.

İlim Yayma hem cemiyet hem de vakıf olarak çok önemli mezunlar vermiştir. Bünyesinde çok değerli talebeler barındırmıştır. Bu mezunlar bugün ülkemizin çok önemli makam ve mevkilerinde almış oldukları İlim Yayma ruhuna uygun şekilde, heyecanla ve gayretle çalışmalarına ve hizmetlerine devam etmektedirler.

Vakıf ve dernek bilinci anlayışı içerisinde bu duygular biraz daha paylaşılabilsen yararı daha fazla olacaktır. Eğer her biri bireysel davranırsa ortaya çıkacak fayda da azalacaktır. Dolayısı ile bu kurumsallaşma çalışmaları, mezunların bir araya gelmeleri ve bağlantı halinde olmaları güçlerini daha da artıracaktır ve daha hayırlı hizmetler yapmalarına vesile olacaktır. Hem vakfın hem de cemiyetin ülkenin ve milletin hayrına güzel işler yapacaklarına da inanıyorum.

Hocam İlim Yayma Vakfı'nın Vefa'daki yurdunda kaldığınızı biliyoruz. İlim Yayma ile ne zaman ve nasıl tanıştınız?

Benim İlim Yayma ile tanışmam şöyle oldu: Atatürk Üniversitesi İşletme Fakültesi'ni kazandım ve 1980 Ekim ayında Erzurum'a gittim. 1. sınıfı bitirdiğim 81 yaz tatilinde iki hocamız, bunlardan biri İşletme Fakültesi'nde olan çok saygı duyduğum, akademik hayata beni yönlendiren Prof. Dr. İbrahim Erol KOZA diğeri de İlahiyat Fakültesi'nden Yusuf Ziya KAVAKÇI, bize birer referans mektubu verdiler ve bizi İstanbul'a gönderdiler. Biz İlim Yayma'da kalıp yabancı dil kurslarına gidecektik. İstanbul'a geldik ve vakfın önemli simalarından Dr. Asım TAŞER Bey'e mektuplarımızı verdik ve yurtda iki ay kadar kaldık. Bunun bir ayında da yabancı dil kursuna gittik. Bu arada yurtda çok güzel de bir çalışma ortamı vardı. O kadar güzel bir ortamdı ki, hiç unutamıyorum. Allah'a şöyle dua ettim: Ya Rabbi! Şöyle bir ortamda kalsam ne kadar güzel eğitim görürüm ne kadar güzel çalışmalar yaparım. Tabi bunu söylerken aklımdan olur diye geçmiyordu ama Allah duamızı kabul etti. 82'nin sonuna doğru yatay geçiş imkanı çıktı ve 3. sınıfın ikinci döneminde, 1983 başında İstanbul'a, Marmara Üniversitesi'ne geldim. Yurda başvurduğum ve oldu. Bu hayatımda canı gönülden istediğim ve Allah'ın da kabul ettiği dualarımdan birisidir. Benim için çok önemli bir kırılma noktası da oldu bu olay. İstanbul'u tanıdık, İlim Yayma'yı tanıdık, oradaki güzel insanları tanıdık. İbrahim EROL

Hocam, Sabahattin ZAIM Hocamla tanışmamı istemişti. Sabahattin Hocamla tanışmamız da bu vesile ile oldu. İlim hayatında, akademik hayatta önümüz açıldı.

İlim Yayma, bir anlamda akademik hayata açılan bir kapı gibi oldu sizin için.

Aynen öyle oldu. Düşünebiliyor musunuz? Yabancı dili halledebilmek için iki aylığına yazın yurda geldik. Yurtda da az öğrenci bulunduğu için kalma imkanımız oldu. Yurtdun manevi havasından da faydalanmış olduk. Günde 10 saat İngilizce çalışarak yabancı dilimizi de hallettik bir arkadaşım ile beraber. Bu arkadaşım şu anda Maliye Bakanlığı'nda görevli. Ve akademik hayata böylece İlim Yayma'da adım atmamızı Allah nasip etti. Lisansı bitirdikten sonra yüksek lisans aşamasında da bir müddet kaldım yurtda. Sonrasında İlim Yayma'nın Sarıgül caddesinde bir misafirhanesi vardı. Orada, o evde de Boğaziçi Üniversitesi'nden iki arkadaşım ile birlikte ben asistan iken kaldık. Burası akademik camianın, akademik camiaya adım atmak isteyenlerin gelip uğradığı, sohbetlerin yapıldığı, istişarelerin yapıldığı güzel bir misafirhane idi. Çok hoş bir yerdi. Orada da çok güzel şeyler kazandık ve insanlara faydalı olmaya da çalıştık tabi. Daha sonraları asistanlık, evlilik derken İlim Yayma'nın mekan olarak bünyesinden ayrıldık. Kendi evimize geçtik. Artık bağımsız devam ediyor hayat. İlim Yayma'nın özelliği de budur zaten. Belli bir dönem, kendi evimize geçene kadar kaldık, kalıyoruz. Sizler de böylesinizdir muhtemelen. İlim Yayma bizim hakikaten önemli bir evimiz. Oranın manevi ve güzel atmosferini unutmak mümkün değil. Ben unutamam İlim Yayma'nın o atmosferini.

Yurttayken beraber kaldığınızı, belki de aynı odayı paylaştığınızı kişilerle hala görüşüyor musunuz? Yani vakıf bir bağ oluşturdu mu?

Tabi, kesinlikle. Halen vakıfta beraber kaldığımız arkadaşların bir çoğu ile görüşüyorum. Zaten o arkadaşlıkların unutulması mümkün değil. Bu sadece oda ile falan sınırlı değil. İftarlardaki, yemek kuyruklarındaki sohbetler, medresenin bahçesinde yapılan sohbetler ve özellikle de dediğim gibi yemekhanede ve iftar kuyruklarındaki sohbetler ayrı bir duygu. Oradaki insanlar Sabahattin ZAIM Hocamızın dediği gibi güzel insanlardı. Oraya gelen insanların o atmosferden etkilenmemeleri de mümkün değil. Herkes İlim Yayma'nın kazandırdığı bu ruha sahiptir

demek çok iddialı olur belki ama o atmosferden herkesin etkilendiğini mutlaka görüyorduk.

Buradan Sabahattin ZALM Hocamız'a gelirsek. Siz onun en yakınındaki isimlerden birisiydiniz. Hocamızın İlim Yayma ile bağı nasıldı? Biraz bahsedebilir misiniz?

Hoca bir vakıf ve cemiyet insanıydı. Vakıflara çok önem verirdi. Tabii hocanın bir çok vakıfla irtibatı vardı. Ama şunu söyleyebilirim hocanın özellikle İlim Yayma Vakfı ve Cemiyeti'yle çok ayrı bir bağı vardı. Zaten Sabahattin ZALM Hoca denilince daha çok akla İlim Yayma Vakfı

ve Cemiyeti gelir. Vakfımız hocamız adına bir üniversite de kurdu vefa göstergesi olarak ki, bu çok yerinde olmuştur. İnşallah, bu üniversite Sabahattin Hocamız ve vakfımız adına uygun şekilde gelişecektir. Üniversite'nin de çok önemli hizmetler göstereceğine inanıyorum. Hocanın vakıfla bağlantısı çok ileri boyuttaydı. Bize sürekli vakfı ve cemiyeti anlatırdı. "Bir Ömrün Hikayesi" isimli hatıratında, Hoca sağlığında bu kitabın basıldığını görememiştir, İlim Yayma Vakfı ve Cemiyeti'nden çok geniş şekilde bahseder. Ayrı bir başlık altında anlatılmıştır vakıf ve cemiyet. Hocanın hatıratında belki bugün vakıf ve cemiyette yetkili, ilgili kişilerde bulunmayan çok sayıda bilgi ve belge de vardır.

Son olarak bize, İlim Yaymalılar'a, ve özellikle de öğrencilere neler tavsiye edersiniz?

Tavsiye hem kalanlara hem de ayrılanlara. Daha doğru bir ifade ile İlim Yayma ailesine denilebilir bu tavsiye. Ben önce ayrılanlarla ilgili birkaç şey söyleyeyim. İlim Yayma'da kalmış, oranın manevi atmosferini teneffüs etmiş olan kişilerin bu atmosferden sürekli yararlanmaya devam etmeleri gerekir. İrtibatlarını koparmamaları gerekir. İlim Yayma Vakfı'nın tertiplemiş olduğu toplantılara, mezunlar günlerine, pilav günlerine mutlaka iştirak etmeleri gerekir. Maalesef bu sene İstanbul dışında olduğum için Sabahattin Zaim Üniversitesinde düzenlenen pilav gününe iştirak edemedim ama aklım orada kaldı. Tabii mazereti olan insanların gelmesinde sıkıntı olabilir ama mutlaka bu bağı devam ettirmemiz gerekir. Çünkü bu ayrı bir ruhtur. Konuşmamın başında akademik hayatımda çok anlamlı bir yeri vardır demiştim vakfın. Akademik hayata burada başladım, ilk adımımı burada attım. Yabancı dili orada öğrendim. Yurt dışından gelen misafirler oluyordu o dönem ve onlarla çok güzel

pratikler yapıyorduk. Şunu da söyleyeyim o dönemdeki pratiğim şu anda yok. O kadar güzel bir imkan sağlamıştı vakıf. Endonezya'dan, Malezya'dan, Pakistan'dan İslam dünyasının değişik yerlerinden kardeşlerimizle orada konuşma imkanları oluyordu. Dertlerimizi paylaşma imkanı oluyordu. Yani sadece ulusal düzeyde değil, uluslar arası düzeyde bir fonksiyon görüyordu. Şu anda bu ne kadar devam ediyor bilmiyorum ama o dönem dünyanın değişik bölgelerinden Müslüman öğrencilerin gelip kaldığı, tanıştığımız, tartıştığımız bir mekan işlevi görüyordu. Bu işlevin bugün bir şekilde devam ettirilmesi gerekir. Yani bu bağı İlim Yayma geliştirse çok çok iyi olur. Sanki o bağı eskiye göre biraz koymuş gibi. O bağı biraz daha kuvvetlendirilmesi gerekiyor.

Bu anlamda neler yapılabilir?

İslam dünyasından öğrencilerle ilişkiler artırılabilir. Çünkü Türkiye'nin İslam coğrafyası içinde ayrı bir yeri var. Batıya açılan bir kapı Türkiye. Batının doğusu doğunun da batısı. Yani Türkiye'nin önemli bir yeri var. Hakikaten tam orta nokta. İslam dünyasından binlerce öğrenci Avrupa'ya gidiyor, Amerika'ya gidiyor. Bu öğrencilerin Türkiye'ye gelmeleri için bir alt yapı oluşturulabilir. İslam ve Türk dünyasının değişik bölgelerinden bu öğrencilerle biraz daha fazla temas sağlanabilir. Buraya gelip belli dönemlerde kalıp öğrencilere intibalarını anlatabilirler. Tabii Türk dünyası daha yeni yeni bağımsızlığına kavuştu. Hala belli sıkıntılar var. İslam ülkelerinde de sıkıntılar var. Ama bu sıkıntıların paylaşılması, anlaşılması, ortak bağların oluşturulması, kurulması gerekmektedir. İlim yayma böyle bir fonksiyonu yerine getirebilir. Bu yüzden İslam dünyası arasındaki bağı daha da artırılması gerekir. İslam dünyasından gelen öğrencilere biraz daha fazla kontenjan ayrılabilir belki. Bunu çok önemsemek gerekir. Tamam Türkiye içerisinde bir bağ kuralım, bunun için bir atmosfer oluşturalım ama İslam coğrafyasıyla bu bağı artırılması, geliştirilmesi de gerekmektedir. Yani ilim yayma bunu yapabilecek kapasite ve potansiyeledir. Her yönden faydalı olur. Kaldığım dönemde de ben bundan önemli düzeyde faydalandım.

Mevcut öğrencilere de şunu söylemek isterim. Bu sadece İlim Yayma'da kalanlara değil, dışarıdaki öğrencilere de bir tavsiye niteliğinde tabii. Ama özellikle ilim yaymada kalanlar için, İlim Yayma hakikaten çok önemli bir konuma sahip. Güzel bir atmosfer var. Hele hele günümüzde imkanları daha da arttı. Yani bilgi teknolojileri, sosyal imkanlar vesaire...

Bizim zamanımızda bunlar yok değildi ama günümüzde bu imkanlar daha da arttı. Bir de İstanbul'un tam merkezinde vakıf. Yani Fatih gibi bir yerde, üniversiteye, kültür merkezlerine, ilim merkezlerine ve vakıf merkezlerine yakın. İlim Yayma'nın bulunduğu yer coğrafi konum itibarıyla çok önemli. Böyle merkezi bir yer bulabilmek hakikaten çok zor. Yani şimdi Sefaköy veya Küçükçekmece de olduğunuzu düşünün. Tam bir fonksiyon icra eder. Ama Vefa'daki bir yerin anlamı çok daha büyüktür, çok daha önemlidir. İmkanlara ulaşmak, belli yerlerle bağlantı kurmak burada çok daha kolaydır. Üniversite ayağımızın dibindedir. Yani ders arasında bile gidip gelebilmek mümkündür.

Ben üzülererek bir şey belirteyim ki, maalesef lisans öğrencisinde de var, yüksek lisans doktora öğrencisinde de var, akademisyeninde de bu var. Yani genel olarak şöyle bir psikoloji var. Nasıl olsa dersler biter veya terfileri bir alalım. Sonrasında ise çok da gayrete gerek yokmuş gibi bir intiba var. Yani insanlar başka şeyler peşinde koşuyor. Oturup faydalı sohbetler yapmıyorlar. Sohbet önemlidir. Bizim kültürümüzde ayrı bir yeri vardır. Ama boş laf değil. Hani peygamberimiz ne diyor (a.s.): "ya hayır konuş, ya sus". Hayır konuşulur. Sohbetler insanları birbirlerine yaklaştırır. Ama dedikodu şeklinde olursa bu olmaz. Yani günlük önemsiz, lüzumsuz konularda çene çalacak kadar bizim vaktimiz yok. Peygamber efendimizin yine bir başka hadisinde "iki günü eşit olan ziyandadır" diyor. Bizim her yönden çok daha güçlü olmamız gerekir. Fikren, ilmen, bedenlen, zirken, ruhen... günümüzde bunlar çok eksildi. İnsanların bilgisi var ama fikri yok. Ezbere dayalı. Fikir üretmiyor. Diyelim fikri ve bilgisi var ancak bu sefer ruhen zayıf, boşlukta. İlim Yayma bu boşluğu doldurabilecek önemli bir kapasiteye ve potansiyele sahip. Çağımızdaki insanın önemli bir özelliği ruhen aç durumda olmasıdır. Bu hemen hemen her kesimde böyle. Yani diyebilirsiniz ki, dini inançları daha kuvvetli, daha mütebedeyin olduğundan bu kesimde biraz daha az ama bunlarda da sadece beş vakit namaz kılama, oruç tutma belli düzeyde olduğundan yeterli olmuyor. Bunların içselleştirilmesi ve insanın hakikaten ruh huzuruna, dinginliğine kavuşması gerekir. Bunun için arkadaş çevresi, sohbetler gerekli. Eskiden ecdadımız ahi birliklerinde sohbetler yapmışlardır. Ziyafetler tertiplemişlerdir. Yaren sohbetleri yapmışlardır. Bunlar dayanışmayı artırmak için yapılmıştır. Akraba ilişkileri neden çok önemlidir. Yalnızlıktan kurtulmak için. Bunlar Sünnetullah'tır. 1400 sene önce indirilen Kur'an-ı Kerim'de komşu hakkından, akraba ilişkisinden ve yakınlarla verilen önemden bahsedilir. Bunların üzerinde çok durulur. Çağımızda da bunun önemini daha fazla anlıyoruz. İnsanlar kalabalıklar içerisinde yalnızdır ve bunalım içerisinde dirler. Namaz kılanı da böyle, hacca gideni de böyle. Demek ki o ruh açıklığını bir türlü doyuramıyoruz. Bu ruh açıklığını doyurucu mutlaka manevi atmosferi oluşturacak ortamlara sahip olmamız gerekir. Böyle bir atmosferi oluşturmamız gerekir. İlim Yayma'nın bu anlamda da önemli bir fonksiyonu icra etmesi gerekir.

Öğrencilere şunu özellikle tavsiye ediyorum. Bir dakikanızı bile böyle güzel bir mekanda boşa harcamayın. Buranın kıymetini bilin. İlim merkezlerine yakındır, zaman israfı azdır. Böyle bir yerde, bakın ben ne demiştim, 1981 yılı yaz tatilinde orada oturup günde 10 saat, iki ay İngilizce çalıştım. Hakikaten bütün İngilizcemizin temeli odur. Günlük asgari 10 saat çalıştık. Şimdi 10 saat bir öğrenci neden çalışmasın. Ama şimdi öğrenci 2 saat çalışmaya bile vakit ayırmıyor. Bu şekilde çalışmayla, bu düşük tempoyla bir yerlere varamız mümkün değil. Ondan sonra Batı'yı suçlarız. Neden adamlar ilerliyor. Gece gündüz çalışıyorlar, iş birliği yapıyorlar, koordineli çalışıyorlar. Birbirlerini eleştirdikleri zaman da teşekkür ediyorlar. Bizdeki eleştiri nefsimizi tatmin etmeye dayalı. Yani eleştiriyi

katkı sağlamak için değil, insanları rencide etmek için yapıyoruz. Halbuki eleştiri önemlidir. Konuşmamın başında aranızda hayra çağırarak, güzelliğe davet edecek, kötülükten sakındıracak bir grup bulunsun diye Hadis'te belirtildiğini söylemişim. Kötülüklerimizi bize güzel bir şekilde söyleyecek, uyaracak; eşe, dosta, arkadaşta çok fazla ihtiyacımız var. Ama biz bir yanlışı gördüğümüzde elimize bir fırsat geçti şunun kafasına vurayım diye düşünürsek olmaz. Bir Müslüman böyle mi yapar. Bu şekilde değil, lisan-ı münasip ile, uygun şekilde yapılmalıdır. Tebliğin de, uyarmanın da bir yolu yordamı vardır. Buna uygun şekilde birbirimizi uyararmız gerekir. Öncelikle birbirimiz hakkındaki önyargıları kaldırmamız gerekir. İçimizdeki fitne fesat duygularını ortadan kaldırmamız gerekir. Rekabet değil, gıpta mekanizmasını getirmek gerekir. Bizde gıpta vardır, yarış vardır; ama birbirimizi yok edecek, kötülüğünü düşünecek bir rekabet anlayışı inancımızda, kültürümüzde yoktur. Gıpta vardır. İlimde gıpta vardır. İnfakta gıpta vardır. Hayırda gıpta vardır. Böyle yaparsak bu hem kişisel gelişmeyi sağlar hem de toplumsal gelişmeyi sağlar. Sonuçta faydası hem kişiye olur hem de topluma olur. Dolayısıyla İlim Yaymalı gençlerimizin, kardeşlerimizin, öğrencilerimizin buranın kıymetini çok iyi bilmeleri gerekir. Böyle bir mekanda bulunmanın şansını çok iyi değerlendirmeleri gerekir. Ben hepsine başarılar diliyorum.

SEDAT MURAT KİMDİR?

Samsun, 1959 doğumludur. İlkokulu ve Ortaokulu Samsun'da, Liseyi İzmit'te tamamlamıştır. 1980 Yılında Erzurum Atatürk Üniversitesi İşletme Fakültesi'ne başlamış, üçüncü sınıfta iken yatay geçişle Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'ne geçmiş ve 1984 yılında mezun olmuştur. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Anabilim Dalı 1984-1986 yılları arasında yüksek lisansını tamamlamıştır. Doktorasını İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Anabilim Dalı 1986-1991 yılları arasında "Sosyo-Ekonomik Boyutlarıyla Genel Olarak ve Türkiye'de Gençlerin İşsizliği" başlığıyla yapmıştır. 1985 yılından itibaren İ.Ü. İktisat Fakültesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümünde Araştırma Görevliliği ile akademik ve çalışma hayatına atılmış, 1992 yılında Yrd. Doç. Dr., 1994 yılında ise Doç. Dr., 25 Nisan 2002 tarihinde de Prof. Dr. ünvanlarını almış ve 22 Ocak 2010 yılında Yüksek Öğretim Kurulu başkanı Yusuf Ziya Özcan döneminde aynı fakülteye Dekan olarak atanmıştır. Sedat Murat evli ve iki çocuk babasıdır.

▶ Beraber Yürüdük Biz Bu Yollarda

İlim Yayma Vakfı'nın en güzide kurumlarından biri olan İbn'ül Emin Mahmut Kemal İNAL Yüksek Tahsil Talebe Yurdu 2011-2012 Eğitim Sezonunu her sene olduğu gibi yine dolu dolu geçirdi. Kocaeli Kefken'de Oda ve Bölüm Başkanları kampı ile yeni sezonu açan yurdumuzda bu sezonda; 21 Genel konferans, 17 Lokal Sohbet ve bunun yanısıra 13 defa Mahmut TOPTAŞ Hocamızla Tefsir Sohbetleri yapılmıştır. Aynı zamanda yeni gelen öğrencilerimizin İstanbul'a uyum sağlamalarını kolaylaştırmak adına İstanbul'un 15 bölgesine özel geziler yapılmıştır. Geleceğin bilim ve ilim insanlarının yetiştirilmeye çalışıldığı yurdumuzda kültürel değerler göz önünde bulundurularak İstanbul dışı başta olmak üzere yurt dışına geziler düzenlenmiştir. Bu gezilerden bazıları: Bursa, Edirne, Çanakkale, Söğüt, Abant ve Karadeniz'dir. Manevi atmosferi daha yoğun yaşamak adına bu yıl 3.sü gerçekleştirilen Umre Ziyareti, öğrencilerimizin tarif edemeyecekleri bir duygu seline kapılmalarına vesile oldu.

İlim Yayma Vakfı Lisan Yurdu, münevver insan yetiştirme hedefleri doğrultusunda öğrencilerine Ebru, Hat, Ney, Bağlama, Diksiyon, Osmanlıca, Arapça, Bilgisayar ve Online İngilizce Eğitimi gibi atölye çalışmalarının yanı sıra, öğrencilerini CEBIT ve TÜYAP fuarı gezisi, Yüzme etkinliği, Müze gezileri (İslam Bilim ve Teknoloji, Rahmi Koç ve Miniatürk), Saray Gezileri ve TBMM, THY ve Çağlayan Adliyesi gibi mesleki gezilerle buluşturmuştur.

Yurdumuzda bu sezon 8 Kulüp faaliyet göstermekte olup, kulüplerimizin gerçekleştirdiği organizasyonlardan en önemlilerinden bazıları şunlardır:

- İlimihal Sınavı
- Genel Kültür Bilgi Yarışması
- Kitap Fuarı
- Rasim Özdenören Okuma Günleri
- Menan Cinleri Tiyatro Oyunu Organizasyonu
- Sezon Sonu Tiyatro Oyunu
- Sinema Günleri
- Mehmet Akif Ersoy Kabir Ziyareti
- İstanbul'daki Kültürel Motifler Fotoğraf Yarışması
- İstanbul Gezileri
- Yüzme Etkinliği
- Masa Tenisi Turnuvası
- Futbol Turnuvası

Öğrencilerimizin Bölümler arası kaynaşmalarına vesile olan ve yalnızca öğrencilerimiz tarafından organize edilen etkinlikleri de bu sezon kaldığımız yerden devam ettik. Bu etkinliklerden bazıları:

- Hukuk ve Eğitim Bölümü Çiğ Köfte Günü
- Mühendislik ve Eğitim Bölümü Pikniği
- Eğitim Bölümü Lahmacun Günü

Nitelikli geçen bir sezonun ardından yurdumuzun Gelenekselleşmiş Pikniğinde yine Poyrazköy'deki yerimizi aldık. Mezunlarımızı da unutmadık ve mezunlarımız için düzenlenen akşam yemeği ve Mezuniyet Merasimi programları ile öğrencilerimizin başarılarına ortak olduk. Yeni yıla ümitlerimizle ve heyecanımızı arttırarak hazırlanmaya şimdiden başlamış bulunmaktayız. Allah yolunuzu açık etsin.

Cemal Şakar

Ahmet Bulut

Halil İbrahim Kutlay

Ali Toker

Doc. Mustafa Karataş

Prof. Dr. Numan Kurtulmuş

Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili

Prof. Dr. İsmail Yüksek

Doc. Kahraman Emmioğlu

Abdullah Yıldız

Prof.
Dr.
Cevat
Akşit

Prof.
Dr.
İhsan
Kahraman

Prof.
Dr.
Hakan
Hakeri

Ömer
Döngel-
oğlu

İslam
Ülkeleri
Tanıtım
Konferansı
MISIR
SUDAN
SURIYE
KAMERUN
İRAN

Haluk
Kurtoğlu

Halit
Ceylan

Abdullah
Sert
Ziyareti

Genç
İDSB
Cihat
Terzioğlu

ATÖLYE
ÇALIŞMA-
LARI
Ney
Hat
Osmanlıca
Bağlama
Bilgisayar
Arapça
Ebru

Öğrenci
Temsilci
Seçimi

Kefken
Kampı

TÜBİTAK
Teknik
Gezisi

Mahmut
Tuhi
Kur'an
Kerim
Ziyafeti

CEBIT
Fuarı

Menan
Cinleri
Tiyatro

Fotoğraf
Yarışması

Rahmi
Koç
Müzesi
Gezisi

Mehmet
Akif
Ersoy
Kabir
Ziyareti

Nurettin
Yıldız
Ziyareti

► Umre İbadeti Yolculuğu

24 Nisan saat 00.30'da yudumuzun önüne gelen otobüs ile Atatürk havaalanına hareket ettik. Yarım saat süren bu yolculuktan sonra Atatürk havaalanına ulaştık. Burada ihramlarımızı giyerek Umre ibadeti için gerekli son hazırlıkları yaptık. Uçağımız 04.35'de kalktı. Gidiş yolunda uçak içerisindeki bir yolcunun rahatsızlanması ile uçağımız Antalya

düşünerek Kâbe'nin önüne kadar rehberimiz eşliğinde getirildik. Rehberimizin talimatı ile herkes Kâbe'ye baktı ve ...

Umre tavafımızı ve Sa'yılarımızı yapıp traş olduktan sonra ihramlarımızdan çıkmış olduk. Mekke'de Bostan Kerim isimli otelde konakladık. Sabah ve akşam açık büfe servisimiz oldu. Özellikle aşçının Türk olması

havaalanına zorunlu iniş yaptı. Burada yaklaşık 1 saat bekledikten sonra uçağımız tekrar havalandı. Cidde havaalanına 1 saat geçikmeli ulaşmış olduk. Buradan otobüse binerek Mekke'de kalacağımız otele geçtik. Bu yolculuk esnasında Telbiye ve Salat-ı Şerifeler ile bu kutsal beldeye giriş yaptık. Odalarımız belirlendikten sonra hızlı bir şekilde tekrar otobüse bindik ve Umre İbadetini yapmak için rehberimiz eşliğinde Kâbe'ye hareket ettik.

Kafitemizdeki öğrencilerimizin hepsi Umre İbadetini önceden yapmamıştı. Kâbe'yi çıplak gözle ilk defa görecektik. Bunun vermiş olduğu heyecan ile ve Kâbe'yi ilk gördüğümüz zaman yapacağımız duayı

bizleri damak tadı olarak oldukça memnun etti.

Öğrencilerimizin ibadet aşkı gerçekten görülmeye değerdi. Bütün vakit namazları hatta gece namazları için öğrencilerimiz Kâbe'ye gitmeye gayret ediyorlardı. Tavaf yaparken Hacerü'l-Esved'e dokunmak ve onu öpmeye çalışmak birçok arkadaşımıza nasip oldu. Çok güzel anılarımız oldu. Özellikle Kâbe'de ibadet yaparken arkadaşlarımızın "buradamıyım" soruları ile karşılaştık. Bir rüyaydı sanki. Kimse uyanmak istemiyordu.

İkinci Umremizi Hudeybiye anlaşmasının yapıldığı yere gidip döndükten sonra

yapmış olduk. İkinci Umrede artık kendimizi adeta Kâbe’de uzun yıllar yaşayan biri gibi hissetmeye başladık. Kâbe’nin çekim kuvveti o kadar etkiliydi ki, bizleri kısa zamanda kendisine bağladı ve bizlere bu topraklarda yabancılık hissettirmede. Hoş, Allah’ın evinde kendimizi nasıl yabancı hissedebiliirdik ki?

Dört günün sonunda ayrılık vakti gelmişti. Artık son tavafları yapmak için servislerimize binmiştik akın akın. Son tavaf ve son selamlama...

Otelimizin önüne gelen otobüs ile Medine’ye hareket ettik. Bu yolculuğumuz yaklaşık 6 saat sürdü. Yolculuğumuz

namazlar, Peygamber efendimize (s.a.v.), Hz. Ebubekir’e (r.a.) ve Hz. Ömer’e (r.a.) yapılan selamlamalar...

Mekke ve Medine’de birçok yeri gezme imkanımız da oldu. Bu gezi yerlerinden belki en anlamlısı Uhud dağı gezimizdi. Kitaplardan yapılan mücadeleleri okurduk ancak bu kadar iyi anlayamamıştık, görene kadar. Hendek savaşında kazılan hendeklerin hangi koşullarda ve nasıl kazıldığını ve bu esnada Peygamberimiz’e (s.a.v.) verilen müjdeleri.

Her başlayan program gibi bu program da bitmişti. İkinci namazını Mescid’i Nebevi’de kılıp son kez selamlamaları

boyunca ilahiler ve Salat-ı Şerifeler okuduk. Yolculuğumuz sonunda şehirlerin ilki olan, peygamberimizi en sıkıntılı anında kucaklayan, birçok sahabemize bağrını açan ve hala birçok sahabemize ev sahipliği yapan, medeniyete adını koymuş olan şehre, Medine’ye ulaştık. İlk namaz ve ilk selamlama...

Medine’de Hayatt isimli otelde kaldık. Otelimiz Mescid-i Nebeviye 5 dakika yürüme mesafesindeydi. Medine Mekke’ye göre daha sakin bir yerdi. Mekke’de yaşadığımız yoğun duygulardan sonra Medine sanki bizi teselli eden sakin havası ile karşıladı. Cennet bahçesinde kılınan

yaptıktan sonra okumuş olduğumuz Hatm-i Şeriflerin duasını yapıp Medine’deki otelimizden Medine havaalanına ulaştık. Ayrılık vakti gelmişti. Akşam 21.30’da uçağımız kalkacaktı. Uçağa binerken sanki ayaklarımız bizleri dinlemiyor, bu toplaklardan ayrılmak istemiyordu. Hüzün ile son kez Medine’ye el sallayarak ve bir daha gelmek dileği ile ayrıldık.

Son olarak bizlere bu imkanı sağlayan İlim Yayma Vakfı’mıza sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz. Özellikle bu güzel hizmetin artarak devam etmesini diliyoruz. “Hayra vesile olan onu işlemiş gibidir” düsturu ile hareket eden vakfımızdan Allah razı olsun.

► Mesleki ve Kültürel Geziler

Ankara
Gezisi

2011 - 2012 gezi faaliyetlerimiz geçen yıllarda olduğu gibi şehir içi, şehir dışı ve mesleki teknik gezilerimiz olarak devam etti. Bu yıl İstanbul gezilerimizde Eminönü ve Çevresi, Edirnekapı ve Çevresi, Fatih - Zeyrek ve Çevresi, Minatürk, Divanyolu - Sultanahmet gibi yerler öncelikli idi. Şehir dışı gezilerimizde Bursa, Edirne, Abant, Söğüt ve Çanakkale vardı. Mesleki ve teknik gezilerimizi Ankara'ya yaptık.

Eyüp
Sultan'da
Sabah
Namazı

Umre'ye
Gidenler
Uğurladı

Oda
Başkanları
Toplantısı

Nurettin
Yıldız
Ziyareti

Mühendis
Adayları
Piknikte

Eğitim
Bölümü
Paintball

Istanbul Gezilerimiz

Eminönü ve Çevresi

Edirnekapi ve Çevresi

Fatih - Zeyrek ve Çevresi

Miniatürk Gezisi

Divanyolu - Sultanahmet

Şehir Dışı Gezilerimiz

Bursa Gezisi

Edirne Gezisi

Abant Gezisi

Söğüt Gezisi

Çanakkale Gezisi

► Mehmet Akif - Sabahattin Zaim ve İlim Yaymalılar Buluşması

*“Dostluk ne hoş bir seda imiş
Onu baki kulan ahde VEFADER imiş”*

1951 yılında Ülkemiz ve insanlık adına yakılan en hayırlı meş'alelerden bir olan İlim Yayma Meş'alesinin iyiliğe, güzelliğe ve hayra yürüyüşü büyüyerek devam ediyor. Yine güzel bir bahar günü, yine bir Mayıs'ın son Pazarı. Dostların, gönüldaşların özlem ve hasretle beklediği vuslat günü. İlim Yayma Cemiyeti'yle başlayan İlim Yayma Camiası İlim Yayma Vakfı, İrfan Eğitim Kurumları, Vefa İlim ve Kültür Derneği (Vefader), İlim Yayma Eğitim Merkezi (İYEM) ve son olarak İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesini kurarak ailesini büyümeye devam ediyor. İlim Yaymalılar Buluşması 27 Mayıs 2012 Pazar Günü Halkalı'daki İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi

kampüsünde gerçekleşti. Bu yıl 8.si düzenlenen İlim Yaymalılar Buluşması bir başka anlamlı ve bir başka coşkulu oldu. Pılav bahanesiyle birliktelik, paylaşmak ve hasret gidermek için İlim Yayma Ailesinin en genç üyesi ve en gurur verici kuruluşu olan İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi seçilmişti. Osmanlıdan günümüze eğitim tarihine şahitlik etmiş Ziraat Mektebi-İ Âli anlamlı bir buluşmaya sahne olmuştu. Medeniyet ve kültür dünyamızın mihenk taşı ve milletimizin gün geçtikçe onu daha iyi anlamaya başladığı özü sağlam, sözü sağlam İslam mütefekkiri ve Şair Mehmet Akif ERSOY'un manevi hatırasında ve mektebinde bulunmak,

yürüdüğü bahçede oturmak bu toplantıya tarifi imkansız manalar katıyordu. Özgün mimarisi ve geniş iç avlusuyla bu yapı milletin değerlerine âşık, hocaların hocası Merhum Sabahattin ZALM ismiyle Mehmet Akif'in ruhunu buluşturarak Asımın Neslini yetiştirmek için adeta ete kemiğe bürünmüştü. Mehmet Akif'in manevi mirası Sabahattin Zaim hoca ismiyle İlim Yayma çok yakışmıştı.

Medeniyet krizinin yaşandığı Medeniyetler Çatışması, Yüzyılın Sonu gibi felaket teorilerinin ortada dolaştığı ve ısrarla etnik çatışmalarının körüklendiği bir dönemde Akif ruhunu ve misyonunu günümüze yeniden taşımak, asrın

idrakine sunmak İlim Yayma misyonuyla ancak bu kadar bağdaşabilirdi.

27 Mayıs Sabahı İSZÜ kampüsü bir başka güzeldi. İlim Yayma Buluşması tam bir bayrama dönüşmüştü. Bu heyecana eşler ve çocuklar da katılmıştı. Bu yıl aile buluşması için İstanbul'da buradan daha uygun yer bulunamazdı her halde.

Sözün özü, kelimelerin en güzeli Kur'an-ı Kerim tilavetiyle başlayan buluşma Vefader Başkanı Av. Nurettin ALAN'ın açılış konuşmasıyla devam etti. Mehmet Akif'in Asım'ı, Necip Fazıl'ın Mehmet'i, Sezai Karakoç'un Taha'sını

burada buluşturmanın mutluluğunu yaşadığını ve Vefader'in İlim Yaymalı Üniversite öğrencileri için bir yol haritası, kariyer merkezi ve camiamız için hedefleri gerçekleştirmede öncü bir güç olacağını ifade etti. Şüphesiz en büyük heyecanı yaşayan Değerli Rektörümüz Prof. Dr. Adem ESEN bey idi. Hem ev sahibi hem de en genç kurumumuzun temsilcisiydi. Vakfımızın yeni seçilen kıymetli başkanı Sn.Yücel ÇELİKBİLEK İlim Yayma misyonuna her zamankinden daha çok ihtiyaç duyulduğunu ve İlim Yayma'yı daha üst hedeflere ulaştırmanın yoğun gayretleri içerisinde olacaklarını ifade etti. İlim

Coşkun Bey'lerde selamlama konuşması yaptılar.

Gelenekten geleceğe bu kutlu yürüyüş ilkelerine ve ruhuna bağlı kalarak Vakıf ve

Yayma Cemiyeti'nin kıymetli başkanı Sn. Yusuf TÜLÜN bey kurum ve kuruluşlarımızın artık Ülkemiz sınırlarını aşan tüm dünyayı hedef alan bir anlayış ve vizyona sahip olduğumuzu birey olarak hepimize ayrı ayrı ve büyük sorumluluklar düştüğünü ifade etti. İrfan Eğitim Kurumları Genel Müdürü Sn. Muttalip Hasdemir ve Suriye'de 2 Ay tutuklu kalan yurdumuz öğrencilerinden kameraman Hamit

paylaşma kültürünü en güzel şekilde günümüze taşımayı başardı. Bize düşen yeni bir vizyon ve yeni bir hedefle, yarını düşleyen yeryüzünde hakkı ve adaleti yeniden tesis edecek nesillerin yetişmesine katkı sunmaktadır. Niyet hayır, akıbet hayır...

Rabbimizin bizleri tekrardan 26 Mayıs 2013 Pazar günü buluşturması ümidiyle...

► Ekmekçizade Medresesi Restore Ediliyor

Ekmekçizade Medresesi Restore Ediliyor. İlim Yayma Vakfı'nın Vefa'daki lisans yurdunda kalan öğrenciler, dünyanın en şanslı öğrencilerinden birisidir; Orada Bir Medrese Var Uzakta

*Orada bir medrese var uzakta
O medrese bizim medresemizdir
Gidemesek de, kalamasak da
O güzel havasını teneffüs edemesek de
O medrese bizim medresemizdir.*

İlim Yayma Vakfı'nın Vefa'daki lisans yurdunda kalan bir öğrenci, dünyanın en şanslı öğrencilerinden, çünkü bu yurt, onlara hayatları boyunca elde edemeyecekleri fırsatları verir. Öğrencilerine fiziki fırsatların (İstanbul'un merkezindeki konumu, gıda, barınma, burs vs.) yanında manevi anlamda da (Kur'an dersleri, İlmihal dersleri, Tefsir dersleri ve İslami anlamda konferanslar vs. gibi) fırsatlar sunar. Bunların yanında bu nadide yurt, öğrencilerinin kendi

branşlarında niteliklerini artırmak adına da birçok faaliyete ev sahipliği yapar. İstanbul'da maddi bir kaygı düşünmeyen ender yurtlardan biridir. Hatta Türkiye'ye binlerce nitelikli insan yetiştirmiş bir vakfın tek lisans yurdu burası. İşte bu yüzden bu yurttaki kalan öğrenciler dünyanın en şanslı öğrencilerindedir, her ne kadar çoğu bunun farkında olmasalar bile.

İlim Yayma Vakfı'nın bu güzel yurdunda kalan şanslı 390 kişinin içinden şanssız olanları da vardır. Bu kişiler bu yurdun fiziki ve manevi atmosferinden yararlı olsalar da, hem fiziki hem manevi havasını beraberinde taşıyan bir yerinden mahrumdurlar.

Kimdir bu kişiler ya da bu bahsettiğim hem fiziki hem de manevi havası olan yer neresidir?

Benim İlim Yaymalı güzel kardeşlerim, dostlarım, arkadaşlarımla Benim bahsettiğim kişiler şunlardır:

- 2011 - 2012 eğitim yılında bu güzel yurda kaydını yaptıran öğrenciler
- 2011 - 2012 eğitim yılında bu güzel yurttan mezun olacak İlim Yaymalı öğrenciler

Bahsettiğim yer de tahmin ettiğiniz üzere, İstanbul'un kirliliğinden, yazın kavuran güneşten, ve günahın kol gezdiği sokaklardan sığındığımız yer olan Medrese odaları ve Medrese bahçesi...

Edinilen gayri resmi bilgileri göre Medrese tadilatı 1,5 -2 sene gibi kısa; ama üniversite öğrenciliği için uzun bir süre zarfında yapılacaktır. İşte bu yüzden, yurttaki ilk senesini yaşayan öğrenciler iki sene gibi bir süre, hiç görmedikleri medresenin o güzel havasını soluyamayacaklar. Mezun olacak öğrenciler de, hayatlarının belki de en önemli döneminde, sınavlardan sıkıldığı anlarda yorgunluktan bertaraf oldukları zamanlarda bir yorgunluk kahvesi gibi gelen medresenin atmosferini yaşayamayacaklar.

Bu yıl medrese odalarımızın, medrese bahçemizin ve mescidimizin restore edileceğini duyduğumuzda medresemiz adına sevinmiş, kendi adımıza da üzülmüştük. Çünkü İstanbul'un boğucu havasından kendimizi zor attığımız bu mekân bizleri eskilere götürmenin yanında, farklı bir

havaya bürüyor, farkında olmadan bizleri eğitiyor ve dışarının itici ve ateşe çekici havasından alıkoyuyordu. Şu anda yaşadığımız kış mevsiminin bizleri yurdun içindeki sıcak havanın peşine sürüklediği için pek farkında olamadığımız medresesiz zamanlar, vakti gelince çok acı bir şekilde farkındalık yaratacaktır. İlkbaharın gelişiyile güneşin tadını almak için bir zaman tüneline andıran medreseye giriş kısmının tahta setlerle kapatıldığını acı bir şekilde yeniden anlayacağız. Özellikle yaz aylarında içimizi daha da kemirecek olan bu durum hiç şüphesiz yurdun cazibesini yitirmesine ve öğrencilerin nefes almalarını sağlayacak mekanlara yönelmesine neden olacak. Ayrıca Haziran ayında finallerin olması hasebiyle bunaltıcı havanın ve bunaltıcı notların etkisinden bir nebze de olsa kurtulmamıza vesile olan bu bahçenin yokluğu bu ay içerisinde öğrencileri katlanması zor bir sürecin içerisine sokacak. Mayıs

ayında Mezunlar Derneğinin öncülüğüyle, gelenekselleşen mezunlar gününün medrese bahçesinin kapatılmasıyla sekteye uğradığı da bir gerçek. Öğrencilerin Mezunlar gününde oluşan o güzel atmosferden ve bir sene boyunca tadamadığı bir tattan (Tereyağlı Pirinç Pırlavı/Kavurma) mahrum kaldıklarını söylemenin elzem olacağını düşünüyorum.

Öyle ya da böyle coğrafya'nın vazgeçilmez unsuru olan mekanın ve zamanın insan üzerindeki etkisini çok iyi anlayacağımız medresesiz günler ve bir ilkbahar ve yaz mevsimi/zamanı bizleri bekliyor.

İlim Yaymalı öğrenciler olarak temenni ediyoruz ki, bu güzel medresemizin restorasyonu bir an evvel biter ve Rabbim o güzel avluyla bizleri tekrar buluşturur. Bunu canı gönülden istiyor ve diliyoruz. Orada bir medrese var uzakta, o medrese...

► İlim Yayma Vakfı Eğitim Merkezi (İYEM)

İlim Yayma Vakfı ve İlim Yayma Cemiyeti'nin ortak projesi olarak 1997 yılı sonunda hayata geçirilen İYEM, İlim Yayma ortak paydasında akademiye açılan bir pencere görevini üstlenmiştir.

Merkezimiz, başta İstanbul olmak üzere Türkiye genelindeki İlim Yayma Vakfı ve Cemiyeti yurtlarında kalan lisans ve lisansüstü öğrencilerinin yanı sıra üniversitelerde çalışan akademisyenlere yabancı dil eğitimi desteği sunmaktadır. Bu bağlamda KPDS, ÜDS ve TOFEL sınavları esas alınarak bu sınavlara giren adayların yabancı dil seviyelerini yükseltmeyi hedeflemektedir.

Ayrıca İlim Yayma Vakfı'nın eğitim yardımlarının koordinesini yaparak, akademik çalışmayı hedefleyen lisansüstü öğrencilerinin yurtiçi ve yurtdışı olmak üzere yüksek lisans, doktora ve doktora sonrası araştırmalarını destekleyerek, ilim dünyasındaki birçok akademisyene önemli katkılar sağlamıştır. Bu güne kadar bini aşkın akademisyene yurtdışı bursu, iki bin civarı yüksek lisans ve bine yakın doktora öğrencisine eğitim bursu vermiştir.

2012 yılı ocak ayı itibarıyla, İYEM'in düzenlediği dil programlarını "İYEM Akademi" ismi altında İYC İstanbul şubesi devam ettirirken, İYEM'in koordine ettiği eğitim yardımlarını da Vakıf Genel Merkezinde İYV akademik danışmanı yürütmektedir.

Bu değişikliğe göre İYEM, İlim Yayama Vakfının lisansüstü eğitim yardımlarının koordinesini

düzenler. Bu bağlamda yurtiçi yüksek lisans, doktora ve yurtdışı doktora ve sonrası için gelen talepleri kabul ederek eğitim komisyonuna sunar. (Eğitim komisyonu mütevelli heyetten dört kişi, vakıf müdürü ve eğitim danışmanından oluşur.) Ayrıca vakfımız bünyesinde bulunan, lisansüstü öğrenci ve akademisyenlerin daha uygun şartlarda eğitimlerini sürdürebilmeleri için hazırlanmış olan misafirhanenin eğitim ve kültür programlarını planlar ve yürütür. Bu çerçevede eğitim yardımı yapılacak öğrenci ve akademisyenlerin seçimi ve mülakatlarının yapılmasını koordine eder.

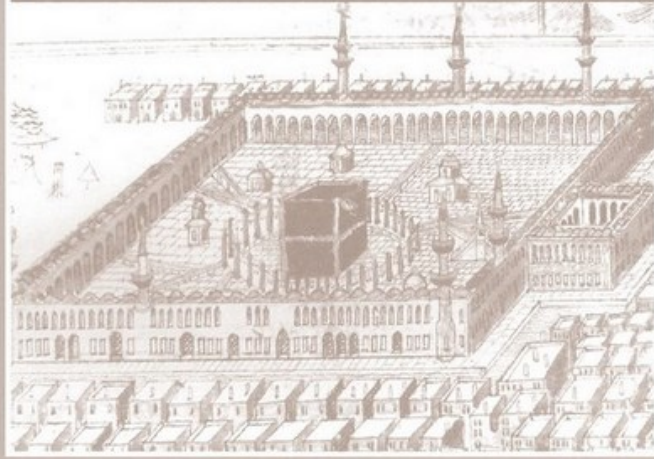
Misafirhanede kalacak olan öğrencilere akademik danışmanlık yapar. Bu öğrencilerden tezini başarı ile tamamlayanların diğer arkadaşların huzurunda tezlerini sunmalarını talep eder. Böylelikle bu güzide mekânın kuruluş amacına uygun olarak değerlendirilmesinin yanında burada kalan lisansüstü yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin akademiye kazandırılmasına rehberlik eder.

Anadolu'nun farklı üniversitelerinden İstanbul'daki değişik üniversite ve kütüphanelere araştırma yapmak için gelen akademisyenleri misafir ederek, sürekli kalan lisansüstü öğrencilerle tanışma ve kaynaşma ortamı hazırlar. Ayrıca misafirhanede kalan lisansüstü öğrencilerinin vakfımızın lisans yurdundaki öğrencilere rehberlik yapmasını sağlar.

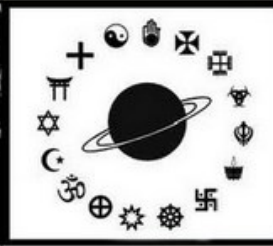
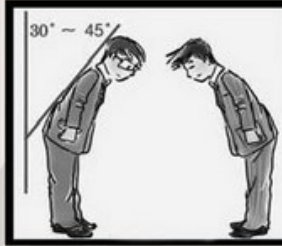
Vakıf

► Bir Müslüman Olarak Beni Utandıran Ülke; GÜNEY KORE

Güney Kore izlenimlerim

Güney Kore yollarına beni düşüren, nüfusunun 3'de birinin son elli yılda Hıristiyanlık dinini benimsemesi ve bu manzaranın oluşmasını sağlayan misyonerlik faaliyetleri idi. Merak etmişim; nasıl olur da bir toplumda 15 milyondan fazla insan Hıristiyanlaştırılır dünyanın hiçbir yerinde tecrübe edilmediği kadar hızlı bir şekilde. Hem de öyle bir sarılmışlar ki yeni dinlerine, Amerika'dan sonra dünyaya en çok misyoner gönderen ikinci ülke olmuşlar. Ve halen daha yılda ortalama

bin Koreli misyoner farklı ülkelere göreve gitmekte.

Ama şimdi Kore'deyim ve gelmeden önceki tüm garipsemelerimin ne kadar da anlamsız olduğunu anlamış bulunmaktayım. Şuan geldiğim noktada Güney Kore hakkında garibime giden tek bir konu var. O da; %1'den daha az da olsa, Güney Koreliler'den Müslüman olanlar varmış. Nasıl oldu da Müslüman oldular bunun hayreti içerisindeyim!

Biz Müslümanlar mı, yoksa Güney Koreliler mi?

Sizce hangimiz daha erdemli bir toplumu oluşturuyoruz? Biz Müslüman Türk toplumu veya diğer İslam toplumları mı, yoksa gayrimüslim Güney Kore toplumu mu?

Budizm, Konfüçyanizm, Taoizm, Hıristiyanlık ve çok sayıda yerel din. Hepsini Güney Kore'de bulabiliyorsunuz. Güney Kore toplumunun farkı da aslında tüm bu dinlerin harmonize halinin bir yaşam tarzı olarak sosyal hayatta tebarüz etmesi. Budist, Hıristiyan veya toplumun yarısına tekabül eden dinsiz kesim. Hepsinin bir ortak yanı var. Hepsinin pratik hayatta karşılığını bulduğu ortak değerleri var. Ve bu değerler toplumun sosyal yapısını büyük ölçüde daha güvenilir ve yaşanabilir kılmakta.

Ne hırsızlık var bizim ülkemizde olduğu kadar, ne sahtekârlık. Ne kavga gürültü var bizde olduğu kadar, ne cinayet ne tecavüz. Yalan söylemek bir kimsenin

güvenilir olmayan ve kötü ahlaka sahip olan bir kişi olarak addedilmesi için yeterli. Öğretmenin, çocuğu hakkında ahlaksız olduğunu belirten şikâyetlerde bulunması, utancından dolayı bir ailenin o semtten başka bir semte taşınmasına sebebiyet verebiliyor.

İnsani ilişkiler o kadar nezaket merkezli ki; mesela selamlaşmak. Herhangi bir esnaf dükkânına giriyorsunuz kasiyer veya görevli her kimse hemen güler yüzle selamlıyor sizi. Kütüphanede bir şey sormak için görevliye yaklaşıyorum önce hemen o selam veriyor. Hatta bu hafta cumaya gitmek için otobüse bindim şoför bile selamladı beni. Aklıma ise İETT'nin hazırladığı son Metrobüs reklamına yöneltilen eleştiri geldi. "Hadi her şey neyse de hangi İETT şoförü yolcuyu selamlar" diyordu yorumcunun biri. Kısacası,

Peygamberimizin (a.s.) "selamı yayınız" hadisi burada yaygın bir şekilde uygulanmakta ve belki de selamlaşmanın hikmeti olarak bu güler yüzlü insanların arasındaki muhabbet müdavim olmakta. Bir de selamlama sadece kavli bir eylem değil burada. Aynı zamanda 30-45 derece arası eğiliyorsunuz selam verirken. Ve karşı taraf da selamı alırken eğiliyor. Bu âdetin, yani küçük-büyük, yaşlı-geç ayırmaksızın bir insan huzurunda hürmeten eğilmenin (ve hatta bazen aile büyüklerine secde etmenin) Korelilerin mütevaziliğinde ve ayrıca inançlı olanların inandığı dinin emir ve buyruklarını yerine getirme noktasında olumlu yönde katkı sağlayıp sağlamadığı ise aklıma takılan bir soru olarak duruyor. Zira daha küçük yaştan itibaren büyüklere saygı ve itaat güçlü bir şekilde işleniyor çocuklara.

Yine bizde olmayan güzel bir haslet daha sahipler. Dakik olmaları. Korelilerle olan randevularınıza gecikmeyin. Geç kaldığınız süre kadar onları bekletiyor olacağınızdan emin olun.

Spor, hayatlarının bir parçası. Genç yaşlısı hepsi spora düşkün ve kendilerine bakıyorlar. Bizdeki gibi her yerde şişman insan görme imkânınız yok. Çok nadirattan. Allah'ın emaneti olan bedenlerine bizden çok daha iyi baktıkları kesin. Sebebi her ne olursa olsun...

Çalışkanlıkta ise, bizle kıyaslamak abes kaçır. Bizim kadar ne yer altı ne de yerüstü zenginlikleri var. Savaş ortamından çıkalı yaklaşık elli yıl olmuş ama ekonomide

dünya sıralamasında bizi sollamışlar. Tüm kullandıkları aletler ve araçlar kendi üretimleri. Buzdolaplarından tutun televizyonuna kadar çoğu alet Samsung veya bir başka "made in Korea". Belediye otobüslerinden tutun çöp kamyonlarına kadar tüm kamu araçları Hyundai ve görebildiğim kadarıyla özel araçlar ya Hyundai ya Kia ya da diğer bir Kore markası. Nadiren BMW gibi yabancı bir marka görebiliyorsunuz.

2011 verilerine göre Güney Kore'ye olan ihracatımız 445 milyon 150 bin dolar, Güney Kore'den olan ithalatımız ise 5 milyar 506 milyon 897 bin dolar. Kısacası Güney Kore bizden çok daha fazla çalışıyor ve bizden çok daha fazla üretiyor. O kadar fazla ki, milyar hanesini görmezden gelsek bile ithalatımız ihracatımızdan yine fazla çıkıyor.

Güney Kore Cennet mi?

"Güney Kore'de hiç mi olumsuz bir şey yok" diye aklınıza gelebilir. Elbette günümüzün evrensel hastalıklarından Kore gençleri de nasibini alıyor. Medyanın etkisinden kim kurtulabilir. Alkol yaygın, domuz eti de yiyorlar köpek eti de. Genç kızların çoğu yarıçıplak dolaşiyor ama ayetle farz olduğu bildirilen ve yine hikmeti ayetle ortaya konan tesettürün günümüz Türkiye'sinde "muhafazakâr Müslümanlarca" bu derece içinin boşaltılmasının ve amacından bu denli uzaklaştırılmasının yanında; mini etek giymesi konusunda dini ve (artık) kültürel bir yasaklama ve ayıplama söz konusu olmayan bir toplumda Koreli bir genç kızın bu giyim tarzını benimsemesini algılamakta zorlanmıyorum.

Olumsuz yönlerini sıralamaktan ziyade, bu yazıyı "bir Müslüman toplum olarak ne gibi dersler çıkartabiliriz" düşüncesiyle ele aldığım için bu başlıkta fazla oyalanmadan diğer izlenimlerimi paylaşmaya devam etmek istiyorum.

Burada bir ön yargım kırıldı

Bu yaşıma kadar duyduğularım ve okuduklarım "misyoner" kavramını çok itici bir hale getirmişti. Misyoner denince; bir topluma yavaş yavaş sızan, çok farklı hedef ve hesaplarını farklı formlarla kamufle eden, sinisi ve kurnazca hareket eden, özü itibari ile hiç de iyiliksever olmayan ve insanlığın iyiliğini düşünmeyen gizli misyon ve vizyonu olan bir birey veya grup aklıma geliyordu.

Şuan Presbiteriyen misyonerler tarafından 1956'da kurulan bir üniversitedeyim. Güney Kore'ye ilk giriş yaptıkları 1884'den bu yana nasıl bir tarihi süreçten geçmişler, tüm bunun raporları bu kampüsün içindeki özel bir birim olan Linton Akademisi'nde muhafaza ediliyor. Burada yıllarını geçirmiş ve buradaki birkaç hocayla kuvvetli hukuku olan Kudret Bey ile tez danışmanım Prof. Şinasi Gündüz'ün referans mektubu sonrası "Christian Studies and Culture" departmanı başkanı Prof. Lee Dal'dan gelen kabul belgesi ile burada bulunmakta ve özel izinle tüm misyonerlik tarihi kitaplarının yanı sıra misyoner raporlarının da bulunduğu Linton Akademisi'nde çalışmalarımı yürütmekteyim. Bunları şunun için söylüyorum. Bu

yazıda misyonerlerle ilgili yazdıklarım kulaktan dolma bilgiler değil. Bu raporlarda tüm Koreli ve dışarıdan gelen misyonerlerin belirli aralıklarla yazdıkları raporlar mevcut. Attıkları tüm adımlar ve başarılarından geçen olayları merkeze raporlamışlar. Benim bu raporlardan edindiğim izlenimim işte bu yukarıda zikrettiğim misyoner algımı büyük ölçüde yıkmış durumda. Zira inandıkları değerleri yaymak için nice sıkıntılar çekmiş, nice zorluklarla karşılaşmışlar ve hatta öldürülenler de olmuş ama yine de misyonlarını yerine getirme adına davalarından vazgeçmemiş misyoner hayatları ile yüz yüzeyim. Bahsettiğim misyon şu her zaman duyduğumuz Batı'nın çıkarları uğrunda ortaya konan gayretler değil. Evet, bunu kendine vazife edinen misyonerlerin varlığını inkâr etmek mümkün değil ama şundan emin olabilirsiniz ki, gücünü ve inancını dini referanslardan alan ve tüm attığı adımların karşılığını tanrılarından bekleyen, hizmet şuurunu tümüyle benimsemiş ve hayatında uygulayan misyonerler de bulunmakta. Amaçlarının "Man of God" olmak olduğunu söyleyen, kendini inandığı tanrıya adanmış ve onun öğretilerini tüm dünyaya duyurmayı kendisine vazife bilen ve bu yolda başlarına gelen olumsuzlukları büyük bir tevekkülle karşılayan insanlar bunlar. Okuduğum bir raporda şöyle diyordu mesela; "Sevgili Kardeşlerim! Geçen hafta rapor gönderemediğim için üzgünüm. İki hafta önce kiliseden eve dönerken kardan dolayı buz tutan bir yerde kaydım ve düştüm. Bacağım incindi. On gündür ayağa kalkmakta zorlanıyorum. Ama bunun, benim iyiliğimi düşünen İsa'dan bir hediye olduğunu anlamış bulunmaktayım. Zira on gün boyunca daha fazla İncil okumaya fırsatım oldu... God bless you!" Ve daha niceleri. Gerçekten hangimiz başımıza gelen musibetleri bu şekilde okuyabilecek bir tevekküle sahibiz. İncil'de bulunan bu öğreti Kur'an-ı Kerim'de bulunmuyor mu? Rabbimiz buyurmuyor mu şer gördüğümüz bir olayın hakkımızda hayırlı olabileceğini ve her daim şükredenlerden olmamız gerektiğini!

"Misyoner olacağım!"

Bulduğum üniversitede misyonerlerin de yetiştiirdiği Hıristiyanlık Bilimleri Bölümü var. İlk geldiğim günlerde bu bölüm öğrencilerinden bir tanesi ile muhabbetimiz esnasında mezun olduktan sonra master ve doktora düşünüp düşünmediğini, düşünmüyorsa ne yapmak istediğini sordum. O da direkt "Misyoner olacağım ve yurtdışına misyonerliğe gideceğim" dedi. Her ne kadar bu planı benim için sürpriz olmasa da, bunu açıkça söylemesi garibime gitti. Zira dedim ya, "misyoner" kavramı zihnimde hep olumsuz şeyler çağdırıyordu. Hâlbuki onların zihninde "misyonerlik" kendisi ile gurur duyulacak bir iştiğal. İşte buradaki tanıştığım ve konuştuğum ve ileride misyonerlik yapmak üzere dünyanın her bir tarafına yayılacak öğrencileri, samimiyetlerini, dünya ve insanlık adına düşüncelerini, amaçlarının ne olduklarını dinledikçe, izledikçe, öğrendikçe, konuştukça "keşke bizim ilahiyat fakültelerimizde veya diğer İslami ilimlerin okutulduğu kurum ve kuruluşlarda da böyle gençler fazlaca olsa" diye geçirdim içimden. Elbette hiç yok diyemem ama

Korelilerin yanında bizim ümmetin durumu, tavşanın yanında kaplumbağanın durumu gibi sanırım. Ve hiç de hikâyede anlatıldığı veya çizgi filmde resmedildiği gibi kaplumbağanın bir başarı gösterdiği de yok. Zira Yüce Allah çalışana veriyor. Televizyonun karşısında uzananlardan ne beklenebilir ki...

Arkasından cemaatin ağladığı bir imamımız var mı?

Burada camiden fazla kiliseye gidiyorum desem yalan olmaz. Zira en yakın mescit 1,5 saatlik uzaklıkta. Dolayısıyla haftada bir Cuma günü camiye gidebiliyorken, haftanın her günü, 5-10 dakikalık mesafede, ayin düzenleyen ve Incil Dersi yapan onlarca kiliseden bir tanesine gidebilme fırsatım oluyor. Diğer yandan kampüsün içerisindeki kilise de her Salı (İngilizce) ve Çarşamba (Korece) günleri ayin oluyor.

Öncelikle belirtmeliyim ki, inanın ayin’de, özellikle dua kısmında gözyaşı dökülenlerin sayısı hiç de az değil. Sesli bir şekilde ağlayan kız öğrencileri görmenize bile gerek kalmıyor yaşadıkları duygu yoğunluğunu hissedebilmek için. Topluca ve hep bir ağızdan günahlarından tövbe ediyorlar ve bağışlanma diliyorlar. Haftalık dinledikleri vaazlar bizim cumadan cumaya birkaç kelam dinleyen Müslümanlarımızdan katbekat fazla. Incil’e ise, kesinlikle bizim Kur’an-ı Kerim’e ayırdığımız vakitten daha fazla vakit ayırıyorlar. Ayrıca katıldığım ayinlerde, başından sonuna kadar atmosfer gerçekten sıcak ve samimi idi. İstanbul’da katıldığım birkaç sefer ayine ama hiç buradakiler kadar içten ve samimi gelmediler bana.

Kilise teşkilatlanmaları çok profesyonel. Yetişkin, genç ve çocuk birimleri var. En aktif olan gençlerinki. Haftalık ayinlerin haricinde Incil okuma saatleri ve daha birçok etkinlikleri var programlarında. Bahsettiğim gençler üniversitede Hıristiyanlık bölümünde okuyan gençler değil. Farklı bölümlerde okuyan ve dinî bir vecibe olarak bu çalışmalarını gerçekleştiren gençler.

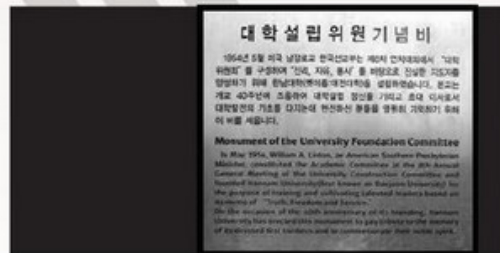
Geçen hafta üniversiteden biraz uzaktaki bir kiliseye gittim. Ayin saatini öğrenmişim önceden. Biraz erken gidip İngilizce bilen Chris Jo ile tanıştım. Üniversite’de işletme okuyormuş. Biraz muhabbetten sonra ayine geçtik. Aynı şekilde, herkesin önünde Korece Incilleri açık hem dinliyorlar hem takip ediyorlar. Bazı yerlerde hep birlikte okuyorlar. Ben de bir yandan huşularını kaçırmamaya çalışıyor diğer yandan da izliyor ve fotoğraf çekiyorum. Yan taraftan bir görevlinin yaklaştığını fark ettim. Herhalde fotoğraf çekme

diyecek diye geçirdim içimden. Baktım, elindeki iPad’de Incil’in şuan okunan kısmının İngilizcesini gösteriyor. Teşekkür ettim ve ben de takip etmeye başladım.

Ayin bittikten sonra, Chris Jo, üç yıldır bu kilisede görev yapan genç bir papazın yeni görev yerine gidiyor olması sebebiyle yarım saat sonra düzenlenecek olan veda programına davet etti. Hay hay dedim. Kilisenin kafesinde diğer grup arkadaşları ile bir şeyler içiyorken, onlar bir yandan da ellerindeki kartlara genç papaza vermek üzere hatıra yazıları yazıyorlardı. Anlattıklarına göre gerçekten çok iyi bir papazdı. Onu çok seviyorlar ve gitmesine bir o kadar üzülüyorlardı.

Vakit geldi. Büyük salonda toplandık. Yaklaşık yüz kadar genç vardı. Papaz geldi ve en ön sıraya oturtular. Gençlerin hazırladığı sürpriz slayt gösterisini izledik. Resimler zaten başlı başına gösteriyordu genç papazın ne kadar aktif olduğunu. Dersler, geziler, grup çalışmaları, Incil okumaları ve daha onlarca aktivitenin resimleri geçti teker teker. Tabii güzel bir fon müziğiyle birlikte. Sonra gençlerden bazıları söz alarak genç papaza olan minnet duygularını ifade ettiler. Gözyaşlarını tutamayanlar oldu. Ardından genç papaza söz verdiler. Arkadaşım tercüme ediyor bir yandan. İnanın hem sözleri, hem konuşurken duygulanması ve hatta gözyaşlarını silmesi beni de duygulandırdı. Burada öğretirken ne kadar çok öğrendiğini, gençlerle bir şeyler paylaşırken ne kadar çok şey kazandığını, asıl teşekkür edilmesi gereken kimselerin siz gayretli gençler olduğunu, tek amacının “man of God” olduğunu ve bu konuda gençlerden dua beklediğini, şuan ki göreve gideceği yerin bir köy kilisesi olduğunu ve her ne kadar zor şartlar kendisini bekliyor olsa da İsa Mesih’in kendisinden daha hoşnut olacağını düşündüğü için buradan ayrılmak istediğini, yoksa buradaki herhangi bir olumsuzluktan dolayı ayrılmasının söz konusu olmadığını ve daha pek çok takdire şayan sözler söyledi. Konuşmasından sonra da herkes tek tek kucaklaşarak vedalaştı. Ve yine pek çoğu gözyaşlarını tutamadı. Ben de tebrik etmek istiyorum dedim Chris’e. Benimle gelmesini ve söyleyeceklerimi tercüme etmesini istedim. Sıra bize geldi; “Sizi, arkadaşların sizden bahsetmesiyle tanıdım. Bir Müslüman olmakla birlikte ‘man of God’ olma uğruna kendisini inandığı değerleri başka insanlara da duyurmaya adanmış kişilere saygı duymaktayım. Allah’ın sizleri gerçek anlamda ‘man of God’ kılması için dua ediyor olacağım” dedim. O da bana teşekkür etti ve “May God bless

youl" diye dua etti. Son olarak da kilisenin önünde hatıra fotoğrafı çekilmek üzere dışarda toplandık. Bu esnada gençler papazı birden kollarına alıp havaya attılar.

İslam Güney Kore'de yayılabilir mi?

Bu insanlara İslam'ı tanıtmak istiyorsanız; küçük yaşta çocuğunuzu Güney Kore'ye göndereceksiniz. Dillerini ana dili gibi konuşabilecek, örf ve adetlerini öğrenecek ve toplumu iyice tanıyacak. Ardından, önce yaşantısıyla sonra bulabildiği hizmet sahasındaki aktiviteleri ile İslam'ın bir temsilcisi olacak. Böyle bir yola baş koyacak genç yetiştirmek ise zamanımızda hiç kolay değil. Bırakın hizmet bilincine sahip olmayı, gündeminin başlıklarını diziler, futbol, oyun vesaire oluşturan ve neticesinde daha doğru dürüst namazını kılmayan ve İslam hakkında bir çift kelam edemeyen bir evladımız olduğu vakit hayıflanmanın, diz dövmenin hiçbir anlamı yok. Zira görünen köy kılavuz istemiyor. Aile olarak ne derece İslami bir hayat tarzı sergiliyoruz ki evlatlarımız ömürlerinin en azından bir bölümünde

bu dine hizmet eden kişiler olabilme şerefine nail olsunlar.

İşte bizim yetiştiremediğimiz bu nitelikteki bir gençliğe de sahip olan Güney Kore, kendi inançlarını yayma uğruna yıllardır dünyaya binlerce misyoner göndermiş ve halen daha gönderiyor.

İslam'ın yayılmasına engel olan tek şey!

İslam'ın yayılması yukarıda mezkûr şekilde mümkün olabilir. Zira Hıristiyanlık hemen hemen aynı tecrübeyi yaşamış Güney Kore'de. Ama İslamiyet için artı bir engel daha var. O da elbette bizler. Biz Müslümanlar!

Yazımın ilk başında dediğim gibi, şuan buradaki bir avuç müslümanın hangi sebeple İslamiyet'i tercih ettiklerini hayret verici buluyorum. Zira burası Avrupa gibi değil. Yine zikrettiğim gibi, dinlerin harmonize hali burada genel bir ahlak ilkesi oluşturmuş ve sonucunda erdemli bir toplum meydana getirmiş. Buradan bakıldığında ise Türkiye dâhil İslam âlemi çok aşağı bir noktada. Her açıdan; toplum, siyaset, demokrasi, ekonomi, eğitim, hoşgörü, özgürlükler... Her konuda katbekat daha iyi konumdalar. Buna rağmen neden bir Koreli kalkıp İslam'ı tercih etsin ki! Zaten etmemiş de. %1'in bile altında bir kesim var Müslüman olan. Ama bir kişi de olsa merak edilecek bir durumdur Güney Kore'de Müslüman olan bir

insanın durumu.

Bu manzara aslında beni Müslüman olduğumuzu deklare etmemiz noktasında düşündürmeye başladı. Nasıl olsa imanımızı açığa vurmak şeriatın uygulandığı bir devlet yapısında müslümanca muamele görmek için gerekli değil mi. Şeriatın uygulandığı bir devletin olmadığı günümüz dünyasında ve zaten laik bir devlet yapısına sahip bir ülkenin vatandaşı olarak Müslüman olduğumuzu söylemesek nasıl olur! Hiç olmazsa İslam'a hizmet edemediğimiz gibi bu dinin yayılmasında da bir engel teşkil etmemiş oluruz. Mizah yapmıyorum. Demiyorum muyuz en mantıklı din, en kabul edilebilir din, en en en .. din İslam dindir diye. Peki, niye buna rağmen İslamiyet 1400 yıldır dünyaya kendini hâkim kılamadı. Aslında ilk asırlardaki yayılışa bakıldığında şimdikiye dek çoktan dünyanın baskın çoğunluğunun Müslüman olması gerekirdi. Elbette günümüzdeki bu vaziyetin başlıca nedeni İslamiyeti temsil eden biz Müslümanlar. Zira insanların çoğunluğu gayet tabii bir şekilde, bir dini tanıma ve tanımlandırma noktasında o dinin müntesiplerine

bakmayı tercih ediyor.

O yüzden şunu unutmamak gerekir ki, şayet günümüzde Müslüman olanlar var ise, bu kesinlikle bizlere ait bir çorba kaşığı tuzu olan bir gayretin neticesi değildir. Aksine, bizden haberdar olmadıkları ve İslamiyet'i direk Kur'an-ı Kerim vesilesi ile tanıdıkları içindir. Zira bir göz atın; hidayete erenlerin çoğunluğunun hikâyesi bir şekilde Kur'an merkezli bir hidayet tecrübesinden ibarettir. Elbette bir kısmı, İslamiyet'i hakkı ile temsil edebilen Müslümanlardan etkilenecek İslamiyeti tercih etmişlerdir ancak bizlerin böyle bir temsil kabiliyetimizin olup olmadığını vicdanlarınıza bırakıyorum.

Kore Savaşı

Kore tarihinde bizlerle ilgili olarak, İslam'ın Kore'de yayılmasında etkili tek bir olay var, o da Kore savaşında Türk askerinin oraya gitmesi. Kore Savaşına değinerek yazıyı tarih dersine çevirmek istemiyorum ama şunu belirtmeliyim ki; Kore'ye asker gönderilip gönderilmeyeceği konusu etrafında tartışmalar sürerken CHP İktidannın son Dışişleri Bakanı Necmettin Sadak'ın "...Türkiye bir tecavüze uğrarsa Kore'ye yardım etmiş diye hiç kimse bizim yardımımıza gelmez..." sözleri ile asker göndermeye karşı olduğunu ifade eden beyanı karşılık bulmamış iyi ki ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihi'nde ilk defa Türkiye sınırları dışında cereyan eden bir savaşa asker göndermişiz. Gerçekten

Güney Kore insanını tanıyınca bu tarihi gelişmeden dolayı bir kez daha mutlu oldum. Allah (cc), şehitlerimizin makamını Cennet eylesin!

Günümüze geldiğinde ise, İslam'a hizmet noktasında Türkiye olarak Kore'de kurumsal anlamda ciddi bir hizmetimiz bulunmamakta. Ancak bireysel olarak Hüseyin Kırdemir isimli değerli bir büyüğümüz sekiz sene İslam Merkezi'nde olmak üzere onbeş yılı aşkın bir süredir İslam'a hizmet ediyor. Koreceyi anadili gibi konuşabilen bu değerli insan şimdiye kadar 10'dan fazla İslami eseri Kore diline kazandırmış durumda. Yine yıllarca tercüme ederek ve hazırlayarak Korece hutbeler okunmasına vesile olmuş. Şimdi ise daha etkin bir hizmet için yeni projelerini hayata geçirmeye çalışıyor. Allah kendisinden razı olsun ve kendisine muvaffakiyetler versin!

Ahirette ne olacak?

Şimdi muhakkak birilerinin aklına bu soru gelecektir. "Bu kafirler Cennete girerler mi". Ne zaman bir gayrimüslim kimsenin veya toplumun Müslümanlarda olmayan iyi ahlakından, dürüstlüğünden veya çalışkanlığından bahsedilse hemen bu soru canlanıyor zihinlerde.

Şimdiye kadar bu konuya girmediğim gibi, ne şimdi burada bu konuya girecek ne de daha sonra böyle bir konuda söz sarf edeceğim. Zira hasbelkader yıllardır aldığım eğitimim bana vazifem olmayan her konuda konuşmayı ve hüküm vermeyi değil, özellikle dini meselelerde bir söz sarf etmeden önce birkaç kez düşünmeyi öğretti. Günümüzde esnaf, memur, öğretmen, doktor ve diğer bilcümle cenahtan, daha İslam'ın emirlerini beş farzdan ibaret sananların, İslam'ı bir yaşam tarzı olmaktan ziyade beş vakit namaz ve bir ay oruçla sınırlandıranların, üsve-i hasene olan Peygamber'e (a.s.) olan saygısını, O'nun (as) sünnetini hayatına tatbik ederek göstermektense ismi zikredildiğinde elini kalbine götürmekle yetinenlerin aksine; isimlerini asırların silemediği, gecelerini gündüzlerini bu dine adanmış büyük âlimler -kendi aralarında- böyle konularda konuşmaya cesaret etmişler. Önceleri her ilmin muhatabı, tartışıldığı belirli bir zamanı ve zemini olurmuş. Zira "fayda veren ilmi" isteyen Peygamber'in (a.s.) duasından anlaşılmalıdır ki her ilim herkese fayda vermemektedir. Şimdi ise kişi, zaman ve zemin sınırını ortadan kaldıran televizyonda bile her konu bu hassasiyet gözetilmeksizin masaya yatırılabilir.

Netice olarak şunu söyleyeyim, evet, Allah (c.c.) katında imansız ölen bir kimse cennete giremeyecek. Zira bu Kur'an ile sabit. Ayrıca şunu biliyorum ki sadece Müslüman anne ve babadan doğmak demek Cenneti garantilemek demek değil. Ama birilerinin veya bir toplumun cennetlik veya cehennemlik olup olmadığının kararını vermek de benim vazifem değil. Onu en iyi bilecek olan ve zamanı geldiğinde takdir edecek olan Zat (c.c.) ise zaten belli.

Ve şundan da eminim ki, O Zat (c.c.) ahirette beni "Ey kulum! Sen neden Güney Kore'deki insanların cennetlik veya cehennemlik olup olmadıkları hakkında bir şey söylemedin" diye hesaba çekmeyecek.

Ama hesaba çekilirken şu sözlerle muhatap olmamız muhtemel değil midir;

"Ey kulum, Ben, benim dinime hizmet edin ki, ben de sizin yardımcınız ve veliniz olayım demiştim. Ömrün boyunca dinime ne kadar hizmet ettin?"

"Ey kulum, inanıyorsanız üstün olanlar sizlersiniz diyerek size olmanız gereken yeri gösterdim. İnancının gereğini ne derece yerine getirdin ki şimdi seni üstün kılayım!"

"Ey kulum, sana bir Kitap gönderdim! Özel olarak, Yararıncından sana bir Kitap geldi! Öyle bir Kitaptı ki, seni hem dünyada hem ahirette mutlu kılacaktı. Sana yazıklar olsun ki, o Kitab'ı hiç merak etmedin! Sana yazıklar olsun ki, o Kitab'ı hiç okuyup anlamaya çalışmadın! Sana yazıklar olsun ki, o Kitab'a hiç uymadın! Sana yazıklar olsun ki, dünyada hüsranı uğradın ve şimdi ahirette de hüsranı uğrayacaksınız!"...

Resûl-ü Ekrem'in (a.s.) şikâyetçi olduğu müslüman!

Siz hiç Peygamberimizin (a.s.) şikâyetçi olduğun Müslümanların varlığından haberdar oldunuz mu? Evet, Peygamberimizin şikâyetçi olacağı Müslümanlar olacak. Olabilir falan da değil, olacak! Günümüz Kutlu Doğum programlarının formatı nedense Peygamberimizin bu şikâyetinden bahseder nitelikte değil. Peygamber daha çok sevilsin diye hep O'nun (a.s.) ne derece şefkat dolu olduğu, ne derece affedicisi olduğu ve ne derece yumuşak huylu olduğu konu bahsi oluyor sanırım. Bunların aksini iddia ediyor değilim elbette ama bu vaaz-ı nasihatlerin hep müjdeleyen ayetlerden müteşekkil olması ve Peygamber'in şikâyetinden bahsetmemesi mi acaba biz Müslümanları bu derece lakayt hale getirdi. Sakın kimse "İslam hep cehennemden bahsedilerek anlatıldı, Allah hep cezalandırıcı bir hâkim gibi gösterildi" gibi bir gerekçe üretmesin zihninde, zira onu "Çocuklara İslam'ı Nasıl Anlatalım" dersiyile ilgili konuşurken söylüyorduk. Ben, biz yetişkinlerden bahsediyorum.

Haberiniz olsun Allah yakacak! Zira onlarca ayet var bunun uyarısını yapan. Ve haberiniz olsun Peygamber şikâyetçi olacak! Zira yine bunu apaçık bir şekilde Kur'an dile getiriyor;

"Peygamber der ki; **Ey Rabbim! Muhakkak ki ümmetimin şu Kur'an'ı** (hakikatlerinin gerektirdiği gibi yaşamayı) **terk etti!**" (Furkan / 30)

Tercih ettiğiniz mealden veya tefsirden bu ayeti okuyunuz isterseniz. Veya çerçeveletip yatağınızın karşısına asın ve her gece yatmadan önce bu ayeti önce okuyun sonra sorun; "Ey Allah'ın Resulü, benden şikâyetçi misin?"

Sonuç!

Duam o dur ki; Bir Müslüman olarak beni utandıran Güney Korelileri Allah en kısa zamanda İslam'la şereflendirsin. İslam'ın tüm güzelliklerinin dünyaya tanıtılması noktasında onları dinine hâdim eylesin. Bizleri de dininin buyruklarını hakkıyla eda edebilen ve İslam'ı hakkıyla temsil edebilen kullarının arasına ilhak eylesin. Amin!

Vesselam...

► İngiltere’de Eğitim

Eğitim için İngiltere’yi tercih edenleri, sosyal ve kültürel açıdan oldukça zengin bir yaşam beklemektedir. Ayrıca uluslararası festivalleri, müzeleri ve spor etkinlikleri ile ünlü bir ülke. Bununla beraber Oxford ve Cambridge gibi dünya sıralamasında ilk sıralarda yer alan birçok üniversiteyi de içinde barındırır.

Öğrencilerin en çok merak ettiği konuların başında ise, İngiltere’deki yaşam maliyetleri gelmektedir. İngiltere’de yaşamayı planlayan öğrencilerin bütçelerini Londra için aylık minimum £1000’dan, Londra dışı içinse

aylık minimum £800’a göre ayarlamaları tavsiye edilmektedir. Bu ücretlere konaklama, yemek, ulaşım vb. masraflar dahildir. Ancak bunun dışında İngiltere içi seyahat etmek istediğinizde bu rakam giderek artıyor.

İngiltere’de öğrenciler üniversite yurtlarında, eğitim aldıkları kolejlerin yurtlarında ya da aile yanında konaklayabilirler. Aile yanında konaklama oldukça yaygındır. Bu şekilde İngiliz yaşam tarzını yakından takip etmiş olursunuz. Aile yanında konaklama da İngiltere’de oldukça yaygındır. Bu konaklama tipinde öğrenciler yaşadıkları evde bir oda

konaklama tipine, kiralanın odada nelerin dahil olduğuna bağlı olarak değişmekle birlikte ortalama £100 ile £200 arasında değişmektedir. Studio dairelerin ücretleri ise daha pahalıdır. Üniversiteden Mezun Olmak 25 Bin Paund

Genel olarak bakıldığında İngiliz Eğitim sistemi Lisans (Undergraduate) ve yüksek lisans (Post-graduate) olarak

kiralar. Odalar tek kişilik ya da çift kişilik olabilir. Banyo, mutfak çoğunlukla ortak kullanım alanıdır. Aile yanında konaklamaya genellikle günde iki yemek öğün dahildir. İngiltere’de öğrenciler studio daire ya da ev de kiralayabilir. Ancak bu, biraz daha pahalı bir konaklama şeklidir. Haftalık konaklama ücretleri ise seçilen

ikiye ayrılır. İngiltere genelinde lisans eğitimi genellikle 3 yıl sürer. Bazı teknik bölümlerde ise bu süre 4 yıla kadar uzayabilir. Ülkede akademik yıl çoğu üniversitede Eylül ve Ekim aylarında başlar. İngiltere’de üç dönemli bir eğitim sistemi vardır. Noel ve Paskalya zamanlarındaki tatiller ile Ağustos ayının tamamı ile Temmuz ve Eylül aylarının

bir kısmını kapsayan uzun bir yaz tatili vardır. Her bir dönem on-on dört hafta uzunluğundadır. Dönemler genellikle okullar ve yüksekokullar için daha uzun, üniversiteler içinse daha kısadır. İngiliz yüksek öğrenim sistemi öğrencilere hem zengin bir akademik kariyer planı sunmakta hem de mesleki niteliği ön planda olan ve mezuniyet sonrası kolaylıkla iş bulabileceği çok çeşitli eğitim programlarını da bünyesinde barındırmaktadır. İngiliz eğitim sistemi, köklü geçmişi, ileri düzey teknolojik alt yapısı ve öğrencilerine sağladığı araştırma olanakları, kütüphane ve laboratuvar imkanları, dünyaca ünlü akademik kadrosuyla

uluslararası eğitim dünyasında özel yere sahiptir. İngiltere’de mastır programı yapmak isteyen öğrencilerin, eğitim masrafı olarak okuyacağı bölüme ödeyeceği ücret yaklaşık £15.000’u buluyor. Bu ücret yaşam giderleriyle düşünüldüğünde en az £25.000’u gözden çıkarmak zorundalar. Eğer İngiltere’de İngilizce eğitimi almak istiyorsanız, 6 aylık eğitim için yaklaşık £5.000 kurs ücreti ve aynı şekilde £5.000’ta yaşam masraflarınıza ayırmalısınız. Daha düşük fiyata İngilizce kursu bulabilirsiniz, ancak bununla beraber okulun kalitesi de düşebilir.

Ulaşım Seçenekleri

Istanbul’dan Londra’ya bir ay öncesinden yapılan rezervasyon sonrası ortalama gidiş dönüş uçak bileti fiyatı £300. Havalimanından gideceğiniz yere tren ve otobüsle rahat bir şekilde ulaşabilirsiniz.

İngiltere’ye gelmeden önce ulaşım ile ilgili bilgilendirmeyi; trenle seyahat etmek isterseniz

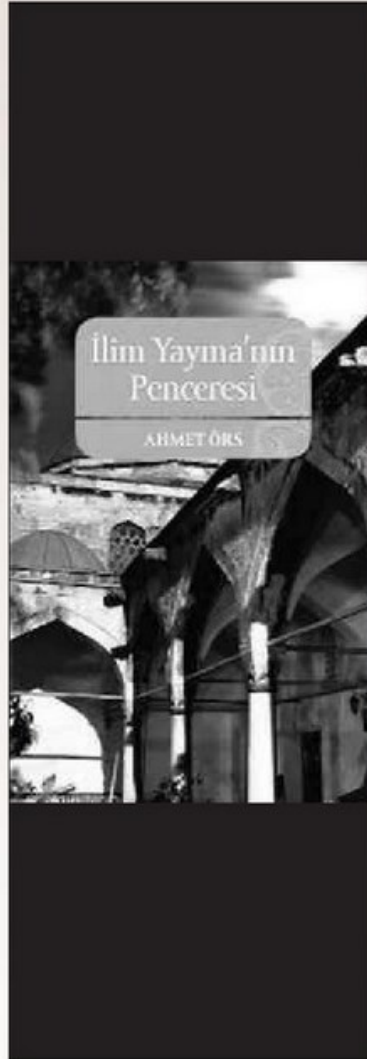
"<http://www.firstgreatwestern.co.uk/>", otobüsle seyahat etmek isterseniz, "<http://www.nationalexpress.com/home.aspx>" internet adreslerinden bulabilirsiniz. Ayrıca arkadaş grubunuzla beraber tren bileti alırsanız, fiyatlar yarı yarıya düşüyor.

Son olarak, işe gidiş ve dönüş saatlerinin dışında yapılan yolculuklarda bilet ücretleri çok daha düşüktür. Bazı hallerde gidiş-dönüş bilet almak tek yönden daha ucuza gelmektedir. Tren biletini alırken yetkiliye en ucuz seçeneğin ne olduğunu sorabilirsiniz.

► İlim Yayma'nın Penceresi

Fevkalâde memnunum dünyaya geldiğime,
toprağını, aydınlığını, kavgasını ve ekmeğini seviyorum
Nazım HIKMET

İnsan için zamanın geçmişten geleceğe doğru bir akış olduğunu söyleyebiliriz. Bunu söylememiz insanın -zamanı bir bütün olarak anlayabilmesi sebebiyle- varlık olarak konumunun bir sorumluluk doğurduğu kabulünü, inancımız dolayısıyla, pek rahat güçlendirir. Bu anlamda şahitlik eden yazılar, yaşanmışlıklar durduğumuz yerin rastlantısal olmadığını hatırlatır.

Söz konusu edeceğimiz Ahmet Örs'ün Tasfiye dergisindeki hatıra-deneme tarzındaki yazılarından oluşan İlim Yayma'nın Penceresi adındaki kitap geçtiğimiz Mart ayında Okur Kitaplığı'ndan basıldı. Bu yazılar Tasfiye dergisinde Mehmet Sacit imzasıyla yer almıştı. Ahmet Örs, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde okurken üç yıl kaldığı Vefa'daki İlim Yayma Vakfı'nın yurdunu öğrencilik sürecinde yaşadığı değişim ve dönüşümüne en yakından şahitlik ettiğini düşündüğü için yazılarının merkezi sayıyor.

Kitaptaki anılar yaşandığı 90'lı yılların İslamcılık tecrübesinin nasılına dair tecrübeler sunarken, çevredeki insana ve diğer siyasi, kültürel unsurları da içeren gözlemlere, tahlillere yer veriyor. Anılar yaşanan anda değil daha sonrasında geriye dönük hafıza yoklayışlarına dayanarak yazıldığı için o yıllara dair eleştirilerle bir muhasebe de yapıyor.

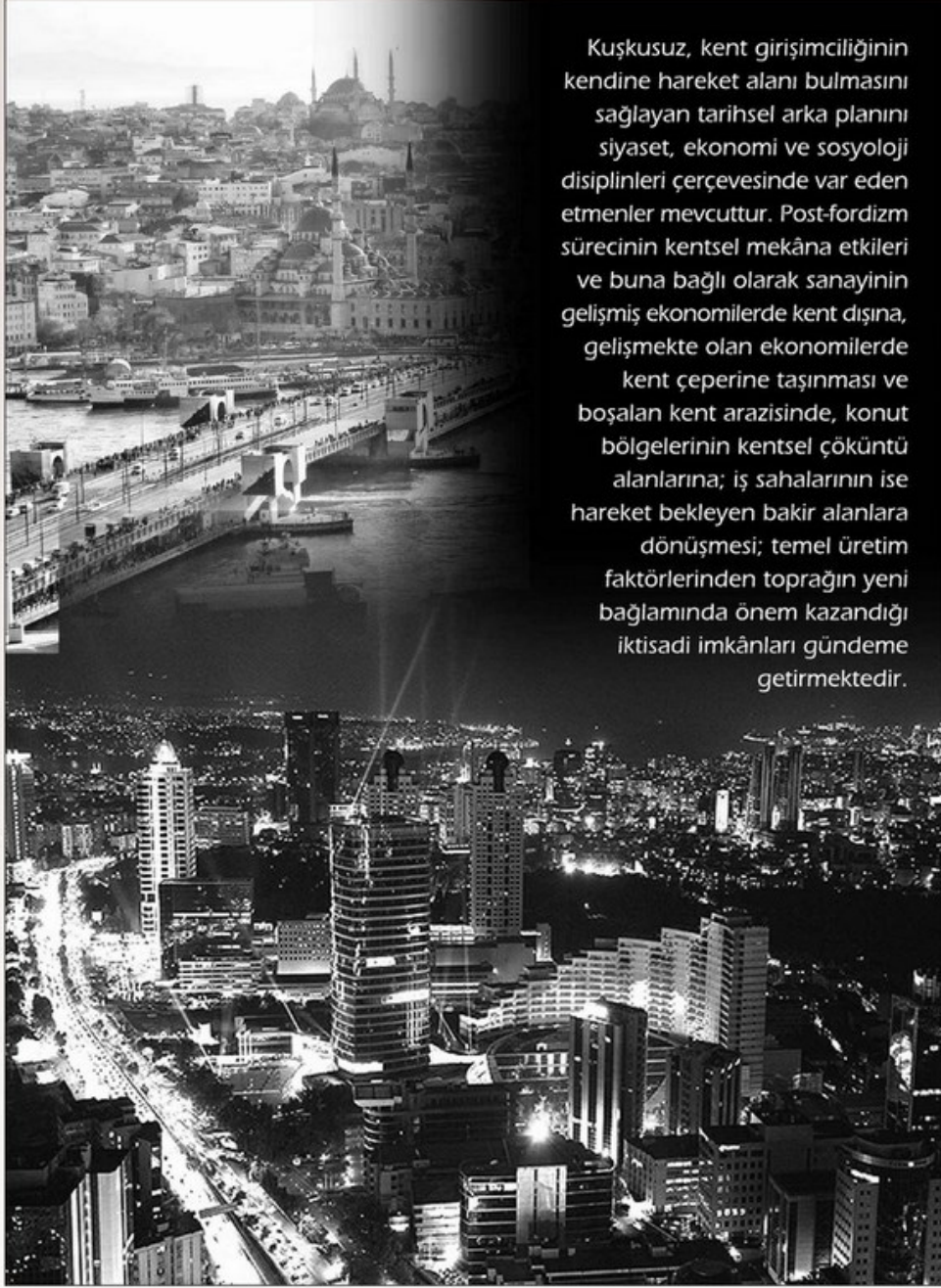
Kitapta yer alan başlıklardan söz edersek bazıları şöyle: Dergiyle Gazete Arasına Sıkışan Dünyalar, Concorde'a Karşı Tayy-İ Mekan, Bilincimizi Dokuyan Kitaplar, Üç Mesele Dört Terim, Dördüncü Sınıf: Ben Neyim?, Walkmen Çağı, Burs Varsa Mesele Yok, Trafik Levhalarında Kürt Sorunu, Son Halka: Saraç Hoca'nın Dersleri.

Anılar içinde bir renk olarak; İsmet Özel okumanın bir statü olarak algılandığını, yurttan iftar ve sahur yemeklerinin ücretsiz olduğu için Ramazan ayının öğrenciler için bütçeyi doğrultma dönemi olduğunu, sakallı olmanın Erbakancı mısın sorularıyla muhatap olmayı getirdiğini, turnuvalardaki takım adlarının "değişim", "hizb-i İslami", "Zülkarneyn" gibi iddialı isimlerin olduğunu ; Ali Bulaç'ın, Kadir Mısıroğlu'nun, Erdem Beyazıt'ın, Recep Tayyip Erdoğan'ın yurttan katıldığı programlara ait tecrübe ve tahlilleri görüyoruz.

Anıların bir "manzara" olarak değil de dinamik bir sürecin esasına dair tecrübeye has olarak bugüne taşınması, bahsini ettiğimiz sorumluluğun niteliğini derinleştirecektir. Anıların kurguya değil de yaşanmışlığa dayanması hayatın sahiciliğine, edebiyat türleri içinde, en yakın tür olduğu iddiasını ortaya atabiliriz. Bu anlamda Ahmet Örs'ün anıları bizim için hem günlük davranışlarımız açısından hem de zihinsel açıdan hayata dair dinamik bir karşılaşma sunuyor. Hayata dair derdi olan bir öğrenci sıfatına sahip olan Ahmet Örs'ün yaşadığı süreçle bizim şu anki yaşadığımız süreç arasında değişen dünyanın Vefa'ları arasında yapacağımız kıyaslama bize hayatlarımızın kuraklığına işaret eden izler sunmasının zor olmayacağını söyleyebiliriz. Ancak burada bir nostalji tuzağına düşmemek hususuna dikkat etmememiz halinde; içinde bulunduğumuz zaman daha da bereketsizleşecektir.

► Girişimden Dönüşüme Şehirde Neler Oluyor?

Kuşkusuz, kent girişimliliğinin kendine hareket alanı bulmasını sağlayan tarihsel arka planını siyaset, ekonomi ve sosyoloji disiplinleri çerçevesinde var eden etmenler mevcuttur. Post-fordizm sürecinin kentsel mekâna etkileri ve buna bağlı olarak sanayinin gelişmiş ekonomilerde kent dışına, gelişmekte olan ekonomilerde kent çeperine taşınması ve boşalan kent arazisinde, konut bölgelerinin kentsel çöküntü alanlarına; iş sahalarının ise hareket bekleyen bakir alanlara dönüşmesi; temel üretim faktörlerinden toprağın yeni bağlamında önem kazandığı iktisadi imkânları gündeme getirmektedir.

Modernizmin kendini ifade aracı olan sanayileşmenin, beraberinde kentlere getirdiği iş gücü, kentlerin desantralizasyon tercihleri doğrultusunda geri çekilerek, yeniden örgütlenme döneminde parçalı bir kent dokusuna neden olmuştur. İstanbul, özellikle 2000 sonrası kentsel dönüşüm projeleri ile böylesi bir süreci bilfiil yaşayan bir şehir görünümündedir. Bu süreçte, reorganizasyonu dünyada diğer şehirlerde olduğu gibi temin edecek kentsel girişimcilik olgusu, gerek kamunun bu yeni durumu kontrol etmesinde gerekse sermayenin yeni arayışlarında göz ardı edilemez bir başlık olarak ön plana çıkmaktadır.

Kentsel girişimcilik konusu öncelikle kamunun işlev alanlarındaki farklılaşmayı ortaya koymaktayken kamunun işlevlerinin neo-liberal dönemde özel sektör tarafından yüklenilmesi bir geçiş sürecini zorunlu kılmaktadır. Bu durum, fizik mekânın şekillendirilmesinde rol kazanan büyük sermayeyi, kent mekânında ana aktörlerden biri haline getirmektedir. Ara dönemin en belirgin özelliği olarak yönetim kavramı ile birlikte düşünülmesi gereken kamu-özel ortaklıklarının sunduğu hareketlilik, kent planlama ölçeğinin ötesinde küresel yönelimleri kente taşıyan görece üst ölçekli yeni bir organizasyon hüviyetindedir.

Kuşkusuz, kent girişimciliğinin kendine hareket alanı bulmasını sağlayan tarihsel arka planını siyaset, ekonomi ve sosyoloji disiplinleri çerçevesinde var eden etmenler mevcuttur. Post-fordizm sürecinin kentsel mekâna etkileri ve buna bağlı olarak sanayinin gelişmiş ekonomilerde kent dışına, gelişmekte olan ekonomilerde kent çeperine taşınması ve boşalan kent arazisinde, konut bölgelerinin kentsel

çöküntü alanlarına; iş sahalarının ise hareket bekleyen bakir alanlara dönüşmesi; temel üretim faktörlerinden toprağın yeni bağlamında önem kazandığı iktisadi imkânları gündeme getirmektedir.

Yeni Dönemin Eşiğinde

Endüstrileşme ile birlikte sermayenin sanayi kapitalizmini var etmeye dönük gelişimi, taylorist-fordist üretim modelinin ikinci dünya savaşından çok daha sonralarına kadar hakim olduğu bir ekonomik coğrafyada kendini gösterdi. Dünyada sanayinin düğümlemiş olduğu merkezlerin merkezileşmesine rağmen özellikle Japonya'da 1960'larda gelişmekte olan yeni üretim yaklaşımları, kitle üretimini benimsemiş fordist yaklaşıma alternatif sunmaktaydı. Esnek üretim, yalın üretim gibi ilkelerle birlikte düşünülen bu yeni üretim modelinde, fordizme nispetle emeğin vasıf kaybetmemesi, yapılan işin küresel rekabeti göğüsleyecek düzeyde talepleri karşılayabilmesi esas kabul edilmekteydi (Parlak, 1999). Emek bazında, iş yükünü arttırıyor olmasından ötürü eleştirilen bu yeni model fordizmin imkânlarının sonuna geldiğini ifade eder biçimde post-fordizm olarak anılacaktır. Serbest piyasa şartları ile artan rekabetin üstesinden gelebilmek için her çeşit ürünün farklılaşabilme eğilimi kazanması, bu farklılaşmayı ortaya koyabilme yetisine sahip yeni teknolojileri kullanabilecek nitelikli emeğin istihdamı ile mümkün olabilecekti. Emek piyasasında ister sanayi alanında olsun isterse ekonomik bariyerlerin aşılması ile yükselen hizmet piyasasında olsun, emek vasıflarının coğrafi hareketliliği her geçen gün artma imkânlarına

kavuşmaktaydı. Post-fordizm, emeğin kademelenmesi konusunda farklılaşmalara bu zaviyede imkân tanıyarak, sıradanlaşan pek çok iş kolunun, imkânların el vermesi ile ulus-devlet sınırlarını aşan bir organizasyon ile genişlemesine imkân vermektedir. Özkaplan (2008), 1970'li yıllarda bu durumun ekonomik liberalleşme, ticaret ve sermayenin serbestleşmesi, özelleştirme ve iş gücü piyasalarındaki kuralsızlaşma doğrultusunda bir küreselleşmeyi ortaya koyduğunu ifade etmektedir. Kentsel alanda, bu sayede emeğin niteliğine yönelik müdahaleler, sanayinin hizmetler sektörüne kayan görüntüsü ile yeni iç göçleri var etme yolundaydı. 1980 yılında, uluslararası piyasalar için üretim yapan işçi sayısı 300 milyon iken, 2000'lerde bu sayının 800 milyona ulaşması (Özkaplan, 2008) bu göçlerin boyutlarını gözler önüne sermektedir.

Dünyadaki bu neo-liberal yapılanma Doğan'ın (2001) ifadesi ile bir saldırı görünümündedir. Bu sayede, "Uluslar arası dünya çapında daha rahat ve hızlı hareket edebilme yeteneği kazanmıştır" (Doğan, 2001). Bu hareketliliğin kamusal olanla sektörel olan arasında yeni ilişki biçimleri doğurduğu ifade edilmektedir. Neo-liberal ekonomi politiğin post-fordizmle elde ettiği yapılanmanın iş süreçlerinde hiyerarşileri ortadan kaldıran söylemine karşın kentsel düğümlemelerin küresel bir hiyerarşi ortaya koyması, bu sürecin önemli bir paradoksu görünümündedir. Kentsel olgunun küresel rekabet piyasasına dahil edilerek yerel unsurların bir yarış içerisine sokulduğu bu dönem Sassen'in ifadesi ile kentleri şirketleştirmektedir (Sassen'den aktaran Doğan, 2001).

Sürecin Türkiye'yi getirdiği noktayı izlememizi mümkün kılan yakın dönem

çalışmaları mevcut. Keyman ve Lorasdağı (2010), Türkiye'de kentlerin hareketlendiği dönemi şu ifadelerle tasvir ediyorlar:

"Anadolu giderek dinamikleşiyor, farklılaşıyor, dünyayla bütünleşiyor, kentleşiyor, orta sınıflaşıyor ve Türkiye'nin iyi yönetimi içinde göz ardı edilemez bir öneme sahip olmaya başlıyor...Artık statik değişime kapalı Anadolu'dan değil, tam da aksine küreselleşen Anadolu'dan ... konuşuyoruz...Bu dönemde kentler, sermaye birikim sürecinin ana mekanları olarak görülüyor. Keynesyen anlayışın yerini alan neoliberal anlayış, bu bağlamda kentlerin ulusları sürükleyen sermaye birikim sürecinin ve kapitalist üretim ilişkilerinin yeniden ürettiği mekanlar olduğuna işaret ediyor. Bu bağlamda ulusların rekabet gücünü büyük ölçüde kentsel ölçekte sağlanan rekabetçiliğin oluşturduğuna vurgu yapıyor."

Keyman ve Lorasdağı buradan sonra sürecin ortaya koyacağı gerilimlerin, etkileşim ve müzakerenin etkili olması temennisinde bulunmaktadırlar. Ulus-devlet temelli modernite anlayışından, kent temelli moderniteye gidişi ve kapitalizmin Türkiye'de yeniden örgütlenişini ortaya koyma hedefini güden çalışmalarında kentsel mekanın, fiziksel bir yapıdan ziyade kültürel ve sosyo-mekansal pek çok pratiğin, sembolün, değerlerin tezahür ettiği ve "yerel"in küreselleşme, Avrupalılaşma gibi tek bir ölçükle sınırlı kalmadığı dinamik ölçüklere şahit olduğunu ifade etmektedirler.

Sermaye-mekân diyalektiği bağlamında ele alınabilecek yeni kentsel ilişki biçimlerinde pek çok çalışma kentsel dinamizmin bir ekonomik cazibe haline gelerek o kentin daha fazla istihdam sağlamasına neden olmaktadır.¹ Bu

¹ Bu konuda çeşitli araştırmalardan Keyman ve Lorasdağı beslenmektedir. Bunlar, EDAM ve Deloitte ortak yayımı, "Türkiye için bir Rekabet Endeksi", ocak 2009 ve URAK, "Uluslararası Rekabetçilik Endeksi", 2007-2008

boyutun arkasından eklenen rekabet ve girişimcilik kavramları gündeme gelmektedir. Teknolojik imkanların artması farklı iş kollarının yerel gündeme girmesi, inovasyon kapasiteleri, kentsel politika yapıcılarının yaratıcılık becerileri burada devreye girmektedir. Bu becerilerin ve gelişmelerin artık yalnız devlet eli ya da yerel devletin sınırlı imkanları ile yönetilmesi söz konusu olmayacaktır. Şengül'ün (2009) dile getirdiği şekilde hem merkezi hem de yerel devletin, özel sektörün ve bunlara bir ek olacak şekilde üçüncü sektör konumundaki sivil toplum örgütlenmelerinin kumanda masasında gözüktüğü ve yönetim tabirinden ziyade "yönetişim"le karşılanacak bir döneme girilmiştir.

Kent Yeniden Üretiliyor

Girişimcilik, kent mekanında sermayenin hareketliliğini tetikleyen ana unsurlardan biri haline gelmektedir. Küreselleşme ile birlikte, sınırları tanımayan ancak yeniden tanımlanabilecek coğrafya ile sınırlı kentleri birbirine bağlayabilen sermaye, literatürde sıkça yer bulan globalizasyon (küre-yerelleşme - küresel kent sistemi) sonucunu doğurmaktadır. Bu olgunun kentleri var oldukları zeminden başka bir yere kaydırmasından ziyade, fiziki ve sosyal sonuçları doğuracağı açıktır. Fransız kuramcı Lefebvre'nin (1992) kullandığı "mekanın yeniden üretilmesi" yaklaşımı burada devreye girecektir. Fordist üretimden, post-fordist (esnek) üretime geçen sermaye, konuşlandığı mekânsal düzlemde yeniden tanımlayacak, diğer bir deyişle üretecektir. Kentlerin kendilerini bir akım cazibe odakları olarak sunmaya çalışmaları, "festivaller kenti", "finans

kenti", "olimpiyat kenti", "kültür kenti" vs. şeklinde tanımlamalarla sunmaları, bunun apaçık bir örneğidir.

Yukarıda da ifade edildiği gibi, küreselleşmeyi yerel dinamikleri de mobilize etmek sureti ile Avrupalılaştırma olarak ele alan dönemin kendi yönetim imkânlarını yönetim kavramları ile ifade etmek istemesi Avrupa örneğinde "küresel ölçekte rekabetçi bir mekanlar" kurma düşüncesini beslemektedir (TESEV, 2009).

Sonuç

Kentsel Politikaların farklı kent coğrafyalarında, oluşum süreçleri küreselleşmenin farklı yerelliklerde gündeme gelmesinden beri büyük ölçekte benzer ifadeler taşımaktadır. Swyngedow ve arkadaşlarının (2002) Avrupa örneğinde incelemiş oldukları büyük-ölçekli kentsel projeleri var eden süreç farklı boyutlar taşıyor olsa da düne kadar sömürge yaklaşımının bir ürünü olan merkez-çevre diyalektiğindeki çevre ülkeler için de aynı anlamları taşımaktadırlar. İkinci Dünya savaşında zarar gören kentlerin yeni bir anlayışla kendilerini modern kentsel çevreler olarak sermayeye açma süreçleri, bugün 1970-1980 sonrası sanayisizleşerek büyümek isteyen bunun için de kentlerin kültürel-sosyal sermayelerini bir imkân alanı olarak fark eden kamusal çevreler tarafından gündeme alınmakta.

Türkiye'nin bu sürecin bağımsız bir elemanı olarak kabul edilmesi söz konusu olamaz. Büyük kentsel projelerin yönetim çerçevesinin faydacı imkânlarının taşıdığı mahiyette ancak girişimcilik olgusunun izin verdiği süreçte fizik mekânda tezahürü yükselen bir olgu görünümündedir. İstanbul gibi mega-polleşen bir şehirde,

fizik mekanın, önceki dönemlerin birikimlerini yansıtan tarihsel değerlerine ya da sosyolojik problemlerine neşter vurmasının; kentsel silueti yok eden gökdelenler ve ultra-lüks rezidanslar yapılmasına imkan veren gecekonduların yıkımları olarak temsil edilmesi Türkiye için, kentsel girişimciliğin disiplinler arası tartışmalara konu olamaya devam edeceğini gösterir niteliktedir.

Kaynakça

Doğan, A. E. (2001). Türkiye Kentlerinde Yirmi Yılın Bilançosu. *Praksis*, 97-123.

Kars, A. (2006). Sermayenin Coğrafyası: Yayılan Sermayenin Daralan Mekanları. Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Yönetimi ve Siyaset Bilimi Anabilim Dalı.

Keyman, F., & Lorasdağı, B. K. (2010). Kentler, Anadolu'nun Dönüşümü, Türkiye'nin Geleceği. İstanbul: Doğan Egmont Yayıncılık.

Özkaplan, N. (2008, Kasım). Türkiye İşgücü Piyasasının Dönüşümü (1980-2007). 01 2011 tarihinde http://www.keig.org/RaporVeriler_TURK_Ayrinti.aspx?id=8 adresinden alındı

Lefebvre, H. (1992). *The Production of Space* (1st ed.). Wiley-Blackwell.

Parlak, Z. (1999). Yeniden Yapılanma ve Post-Fordist Paradigmalar. *Bilgi*(99/1), 83-102.

Swyngedouw, E., Moulaert, F., & Rodriguez, A. (2002). *Neoliberal Urbanization in Europe: Large-Scale Urban Development Projects and the New Urban Policy*. Blackwell Publishing.

Şengül, H. T. (2009). *Kentsel Çelişki ve Siyaset*. Ankara: İmge Kitabevi.

TESEV. (2009). *Yerel Yönetim Sistemleri*. İstanbul : Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı İyi Yönetişim Programı.

► İnşâ Bağlamında Dilin Esnekliği ve Öznelliği

İnsanı diğer canlılardan ayıran temel özelliklerin başında dil gelmektedir. Dil, aynı zamanda onun, ruh hâlini, duygu ve düşüncelerini muhataba aktarmada yararlandığı en önemli araçtır. İnsanın esnek ve değişken bir tabiata sahip oluşu, doğal olarak, dil denilen bu aracın da esnek ve değişken bir karaktere sahip olması sonucunu doğurmuştur. Dil araştırmalarının derinliklerine inildiğinde, insanın, muhatabına meramını anlatırken çoğu zaman farkında bile olmadan kendisinin ve muhatabının psikolojik arka planı çerçevesinde çok çeşitli manevralar sergilediği görülür. Bu yazıda, dilin bu yapısı, belâgatın temel iki kavramı olan haber ve inşâ çerçevesinde ele alınacaktır.

A. Haber ve İnşâ

Dil ve belâgat kaynakları sözü (kelâm), yüzyıllar süren kavramsal bir karmaşa ve çeşitlilik neticesinde nihai olarak haber ve inşâ olmak üzere iki kısımda incelemişlerdir. Haber, dış dünyada reel bir gerçekliği bulunan ve bu nedenle doğru veya yanlış olmakla nitelenebilen sözlerdir. Örneğin "Hava yağmurludur" cümlesinin uyumlu olduğu veya olmadığı bir reel gerçeklik söz konusudur. Dışarıda hava gerçekten

yağmurlu ise bu söz doğru, değilse yanlış veya yalandır. Bir başka deyişle haber cümleleri, telaffuzundan önce varlığı bulunan ve belirli bir hüküm bildiren sözlerdir.¹

Bunun mukabili olan ve emir, nehiy, istifhâm (soru), temennî ve nidâ gibi kısımlardan oluşan inşâ cümleleri ise, söylendiği anda dış dünyada reel bir karşılığı bulunmayan ve gerçekliğini ancak telaffuz edildikten sonra kazanan sözlerdir. Örneğin "Tarih kitabını oku" şeklindeki bir cümlede geçen okuma eyleminin, telaffuz anında dış dünyada reel bir gerçekliği bulunmadığından okuma eyleminin gerçekleşmesi ancak bu sözün telaffuzundan sonra mümkün olabilecektir.²

B. Haber Cümlelerinde Esneklik ve Öznellik

Kelimeler birbirleriyle iletişime geçerek anlamlı cümleleri oluştururlar. Söz sahibi, bu cümleleri kurup muhatabına aktarmakla belirli bir maksat gözetir. Belâgat uzmanları söz sahibinin ruh hâlini ve durumunu dikkate alarak haber cümlelerinin temel iki mesajı

¹ Haberini tanımı hakkında geniş bilgi için bkz. Kazvîni, Hatîb, el-İzâh fî 'ulûmî-belâga, (thk. Muhammed Abdülkâdir el-Fâdîlî), el-Mektebetü'l-Asriyye, Beyrut 1428/2007, s. 24; Teftâzânî, Sa'duddîn Mes'ûd b. Umer, el-Mutawvel: Şerhu Te'hlisi-Miftâh, (thk. Ahmed İnâye), Dâru İhyâ'it-Türâsî'l-Arabî, Beyrut 1425/2004, s. 140; Hâşimî, Seyyid Ahmed, Cevâhiru'l-belâga fî-me'ânî ve'l-beyân ve'l-bed'î, [Zabî ve Tetkik: Yûsuf es-Sumeylî], el-Mektebetü'l-Asriyye, Beyrut 1422/2002, s. 55.

² İnşânın tanımı hakkında geniş bilgi için bkz. Kalkîle, Abdüh Abdülâzîz, el-Belâgatü'l-İstîlâhiyye, Dâru'l-Fikrî'l-Arabî, 3. Basım, Kâhire, 1412/1992, s. 146; Hâşimî, Cevâhiru'l-belâga, s. 69.

bulduğunu belirtmişlerdir. İki ve temel olanı, muhatabı bilmediği bir konuda bilgilendirmek ki, belâgatta buna fâide-i haber denmektedir. Mesela ilk defa karşılaştığımız birine kendimizi takdim ederken adımızı, yaşımızı vs. söylememiz gibi, muhatabın bilgi sahibi olmadığı herhangi bir bağlamda ona sunulan her çeşit bilgi türü bu kapsama girmektedir. Haberin ikinci mesajı ise, konuşmacının, sözünü, muhatabın bildiği bir hususu kendisinin de bildiğini ona hissettirmek üzere söylemesidir. Bu maksada ise belâgatta lâzım-ı fâide-i haber adı verilmektedir. Dün kardeşini ziyaret eden birine "Dün kardeşini ziyaret etmişsin" denilmesi bu kabildendir. Burada muhataba kardeşini ziyaret ettiği gerçeğinin konuşan tarafından da bilindiği iletilmiş olmaktadır.

Bununla birlikte haber cümleleri, sözün bağlamı çerçevesinde, bilgi aktarmanın ötesinde birtakım mecâzî maksatlar için kullanılmaktadır. Bu nedenle, muhatabı bilgilendirme görüntüsü altında sunulan bazı haber cümlelerinin gerçek amacı başka olabilir. Belâgat uzmanları haber cümlelerinin yukarıda zikredilen temel iki mesajının yanı sıra, bazen, sözün gelişinden anlaşılabilen ve sayıyla sınırlanamayacak kadar geniş başka maksatlar için kullanılabileceğini belirtmişlerdir.³ Bu kullanımlar sözün bağlamından ve karinelere yararlanılarak tespit edilir, söz sahibinin belâgatına ve muhatabın zekâsına dayanır. Bu anlamda subjektif bir olgu

olduğundan kişiden kişiye değişebilme özelliğine de sahiptir. Nitekim "Rabbim! Kemiklerim zayıfladı, saçım başım ağardı. Ve ben, Rabbim, sana ettiğim dualarda (cevapsız bırakılarak) hiç mahrum olmadım"⁴ diyen Hz. Zekeriyâ'nın amacı, Allah'a fiziksel durumu hakkında bilgi vermek değil, içinde bulunduğu zayıf ve âciz durumu anlatmaktır. Çünkü Allah onun sahip olduğu psikolojik ve fizyolojik vaziyeti zaten en iyi şekilde bilmektedir. Karnındaki çocuğu Beyt-i Makdis'e hizmet etmesi için adayan İmrân'ın hanımı Hanne bt. Fâkûza, erkek çocuk beklerken kız çocuğu dünyaya getirmesinden duyduğu üzüntüyü "Rabbim! (Ne yapayım ki) ben onu kız doğurdum!"⁵ diyerek bir haber cümlesiyle dile getirmiştir. Çünkü beklentinin aksinin gerçekleşmesi, kişiyi üzüntüye sevk edecek bir durumdur. Sözün devamında "Ve (mabede hizmet bakımından) erkek çocuk, kız gibi değildir" demiş olması da duyduğu üzüntüyü gösteren bir diğer boyuttur. Bu tür örneklerin sayısını insan duygu ve düşüncelerinin çeşitliliği oranında artırmak mümkündür.

C. İnşâ Cümlelerinde Esneklik ve Öznellik

İnşânın belâgata konu olan talep bildiren kısmı⁶ yukarıda belirtildiği üzere emir, nehiy, istifhâm (soru), temennî ve nidâ kısımlarından oluşmaktadır. Bu söz türlerinin de insanın psikolojik arka planı çerçevesinde asıl anlamlarından ayrılarak pek çok mecâzî anlam içerdiği

³ Teftâzânî, el-Mutawel, s. 149.

⁴ Meryem 19/4.

⁵ Âi İmrân 3/36.

⁶ Övme ve yerme filleri, taaccup filleri, kasem (yemin), ümit (recâ) filleri ve akit sigaları gibi kısımlardan oluşan talep bildirmeyen inşâ (gayr-ı taleblî inşâ) belâgat araştırmalarına konu edilmemektedir.

görülmektedir. Örneğin "Hele vazoyu kır, o zaman gününü görürsün" cümlesinde geçen "kır" emri gerçek bir emir olmadığı gibi aksine vazonun kırılmamasına yönelik bir tehdittir. "Şayet kulumuza indirdiğimiz (Kur'an'dan) şüpheyeyseniz, haydi siz de onun benzerinden bir süre getirin (de görelim) ve eğer sözünüzde sâdik kimseler iseniz Allah'tan başka şahitlerinizi de yardıma çağırın"⁷ ayetinde geçen "benzerinden bir süre getirin" emri de gerçek bir emir olmayıp muhatapların söyleneni yapamayacaklarını bildiren meydan okuyucu bir anlatım tarzıdır. Soru cümlelerinde de benzer bir esnekliği görmek mümkündür. Örneğin "Bu mu öve öve bitiremediğin adam?" cümlesi gerçek bir soru olmaktan ziyade, sözü edilen kişiyi küçümseme maksadı gözetmektedir. Müşriklerin peygamberimize karşı takındıkları tavırları anlatan "Seni gördükleri zaman 'Bu mu Allah'ın peygamberi olarak gönderdiğil' diyerek hep seni alaya alıyolar"⁸ ayetinde de soru üslubu, onların, peygamberimizi küçümseme arzularının bir tezahürüdür. İnşâ türlerinin taşıdığı daha pek çok mecâzî anlamdan ve bunun açık örneklerinden bahsetmek mümkündür. Ayrıca farklı kişilerin aynı sözden farklı mesajlar alabileceklerine de dikkat etmek gerekir.

D. Haber ve İnşâ Cümlelerinin Birbirinin Yerine Kullanılması

Haber ve inşâ cümlelerinin birbirinin yerine kullanılması, söze esneklik kazandıran

önemli noktalardan bir diğeridir. Söz sahibi, bazen örneğin bir emir cümlesi kurması gerektiği yerde meramını haber cümlesi ile anlatarak muhatabına düz bir emir cümlesiyle anlatamayacağı nüanslar aktarmış olur. Sözelimi, arkadaşını kendi evine davet etmek isteyen biri ona "Yarın bana gel" şeklinde emir sıygası kullanmak yerine "Yarın bana geliyorsun" diyerek ihbârî bir yapıyı tercih eder. Haber cümlesi doğru veya yalan olabileceğinden, arkadaşı eğer yarın gelmezse söz sahibini, gerçekte olmasa da lafzen yalancı konumuna düşürmüş olacaktır. Muhatap ise dostunu bu konuma düşürmek istemeyecek ve sözün gereğini yerine getirme noktasında daha gayretli davranacaktır.⁹

Kur'an-ı Kerim'de bu tür kullanımların çarpıcı örneklerine rastlamak mümkündür. Nitekim "Boşanmış kadınlar kendi başlarına (evlenmeden) üç ay hâli (hayız veya temizlik müddeti) beklerler (yeterabbesne)"¹⁰ ayetinde söz esasen "Boşanmış kadınlar... Beklesinler (liyeterabbesne)" şeklinde iken, emri pekiştirmek ve uyulmasında acele edilmesi gereken bir emir olduğu imajını uyandırmak için haber formunda getirilmiştir. Buna göre sanki sözü edilen kadınlar bekleme emrine uymuşlar da Kur'an bu durumu haber veriyor gibidir. Fahreddin Râzî'nin (ö. 606/1209) belirttiğine göre, bu âyette haber üslubu yerine doğrudan emir kullanılsaydı, iddet süresinin, bilfiil niyet ederek başlanıp tamamlanması gereken bir süreç olduğu

⁷ Bakara 2/23. Ayrıca bkz. Hûd 11/13; İsrâ 17/88.

⁸ Furkân 25/41. Ayrıca bkz. Enbiyâ 21/36.

⁹ Teftâzânî, el-Muzaawel, s. 432; Kalkile, el-Belâgatü'l-Hisâbiyye, s. 187.

¹⁰ Bakara 2/228.

zanni uyandırır. Bu durumda, örneğin eşinin vefatından haberdar olmayan bir kadın, âyet emir kipinde gelseydi, eşinin vefatını öğrendiğinde iddet süresi dolmuş bile olsa, bu kendisi için yeterli olmayacak ve iddetini tamamlamış sayılmayacaktı. Zira bir emirle mükellef kılınan kişinin, bu emri, niyet ederek ve bilinçli bir şekilde yerine getirmesi gerekir. Fakat haber formu kullanılıncı bu vehim ortadan kalkmış olmakta ve kadın, eşinin vefatı konusunda bilgi sahibi ister olsun ister olmasın süreç işlemeye başlamaktadır.¹¹

Bazı durumlarda ise haber cümlesi getirilmesi gereken yerde belirli bir edebî nükteye binâen inşâî bir yapının tercih edildiği görülür. Örneğin, iki mânânın delâlette birbirine denk görünmesinden özellikle sakınıldığı yerlerde, cümlede üslup değişikliğine gidilerek makam haberi gerektirmesine rağmen inşâî üslûba geçiş yapılır. Başka bir deyişle, bir eylemin farklı konumlardaki özneler tarafından ifa edildiğinin anlatıldığı ortamlarda, bu kimselerin aynı kategoride değerlendirilme ihtimalinden sakınma amaçlı olarak üslup değişmektedir. Nitekim "[Hûd] dedi ki: Doğrusu ben Allah'ı şahit kıyorum (üşhidükum), siz de şahit olun (eşhidû) ki putlarınızdan uzağım"¹² âyetinde, Hûd kavminden inançsız kimselerin şehadetleriyle Allah'ın şehadetini bir tutmaktan sakınmak için ikinci kısım "üşhidükum" şeklinde haber formuyla devam etmemiş, bahsedilen amaca matuf

olarak emir sıygası tercih edilmiştir.¹³ Benzer örneklerin sayısını artırmak mümkündür.

E. Sonuç

Sonuç olarak dil, insana dair tüm değerlerin muhataplara aktarılmasını sağlayan en önemli araçtır. İnsanın esnek, değişken ve bireyden bireye değişebilen subjektif karakteri, insana özgü bu aracın da aynı niteliklerle donanması sonucunu doğurmuştur. Dilin, bu yazıda haber ve inşâ kavramları çerçevesinde özet olarak temas ettiğimiz bu tabiatının doğurduğu anlam esnekliği ve çeşitliliğini doğru yakalayamamak, günlük hayatta iletişim problemlerinin yaşanmasına neden olmaktadır. İslam düşünce tarihinde görülen fikir ayrılıklarının en temel nedenlerinden birinin nassların yorumunda yaşanan dilbilimsel ayrılıklardan kaynaklandığı düşünülünce, meselenin sonuca tesir eden pratik bir yönünün de bulunduğu anlaşılacaktır.

¹¹ Râzî, Ebû Abdülâh Fahrüddîn Muhammed b. Ömer, et-Tefsîru'l-kebir: Mefâihü'l-ğayb, Dâru'l-Kütübü'l-İlmiyye, Beyrut 1411/1990, VI, 92.

¹² Hûd 11/54.

¹³ İbnü'l-Esîr, Ziyâuddîn, el-Meselü's-sâir fi edebî'l-kâtib ve'l-şâir, (nşr. Ahmed el-Hûf-Bede'î Tabâne), Dâru Nahdati Misr, Kahire tsz, I, 415.

► Osmanlı'da Sıbyan Mektebi

İslâm ülkelerinde temel eğitimin verildiği yer anlamına gelen mektepler, Karahanlılar veya Selçuklular döneminde çocuklara yönelik olanlara da 'sıbyan mektebi' denildiği ve Osmanlılarda da daha geniş anlamıyla bu ismin kullanıldığı bilinir.¹ Osmanlılar, zamanla 'mekteb-i sıbyan', darü's-sıbyan, muallimhane ve mektebhane, darü'l-ilm', darü't-tâ'lim, mahalle mektebi, taş mektep, mekteb-i iptidâiyye gibi isimleri de kullanmışlardır.

Farklı dönemlerde farklı şekillerde görünen sıbyan mektebi eğitimi, Osmanlı döneminde başlangıcından 1924 Tevhid-i Tedrisat kanuna kadar değişiklik göstermiştir. Fatih'in İstanbul'u fethetmesinden sonra kendi adına inşa ettirdiği caminin avlusuna kurduğunu ve Darü'tta'lim adıyla anılan mektebinin vakfiyesine "ta'lim-i kelâm-ı kadîm ve kur'an-ı azîm" okutulmasını şart koşturmuştu. II. Bayezid, İstanbul'daki külliyesine ait vakfiyesinde sıbyan mektebinin programını da vermektedir. Osmanlılar döneminde sıbyan mekteplerinin programları çeşitli değişiklik ve gelişmeler göstermiştir. Vedat Günyol; I. Mahmud'un vakfiyesinde (1740) mektep müfredatına güzel yazı gibi yeni dersler eklemiş, I. Abdülhamid 1781 tarihli vakfiyesinde Arapça ve Farsça eğitimi de programa dahil edilmiştir, kitâbet (kâtiplik) dersine de yer verdiği notunu düşer.²

Mektepleri genellikle Halifeler, Sultanlar, Yüksek dereceli devlet memurları ve zenginler bina etmiş ve bütün giderlerini karşılamak için kendilerine ait mal varlıklarını bağışladıkları 'vakıf'lar kurmuşlardır. Vâkıf, bağışlayan kişi, düzenlediği vakfiyesinde kurmayı planladığı mektep, medrese, sebîl gibi kurumun çalışması için şartları belirlerdi. Bu vakfiye bazen bir Kadı'nın huzurunda bazen de Kazasker huzurunda şahitlerle birlikte yazdırılırdı. Yine bu kurulacak olan yapının ömrünün uzun olması için gerekli mâlî kaynakları (dükkân, tarla, ev), vakfın düzeni, işleyişi ile ilgili şartları, Müttevellinin görev ve

haklarını da mutlaka eklerdi. Bütün bu vakfiyeden sonra banî isterse mali desteği artırmak için 'zeyl' de yazdırabilirdi.

Bütün bunlardan başka sebîli ve çeşmesi ile birlikte sıbyan mektebi yaptırmak isteyenler için bir başka konu bağlayıcıydı. Banî vakfiyesini Kazaskere yazdırmadan evvel 'önce suyu bağlasın sonra sebîl'i yaptırın.' sözüyle karşılaşır.

Vakfiye kadı tarafından tasdik edildikten sonra hükümleri değiştirilmeden uygulanır, vakfın

Nazperv
Kalfa
Sıbyan
Mektebi,
Davutpaşa

denetimi ise kadı ve müftüler ile merkezdeki evkaf ile ilgili daire üstlenirdi.

1838'de Umûr-i Nâfia Meclisi'nde mektepler için hazırlanan bir lâyhada mektepler büyük ve küçük olmak üzere ikiye ayrılır; Küçük mahalle mekteplerinde Kur'an öğretilmesi, camilerin yanındaki büyük mekteplerde ise [sınıf-i sâni] kulak dolgunluğu olması için Türkçe inşâ, Tuhfe-i Vehbi, Sûbha-i Sıbyan gibi lugatlarla Birgivi'nin Risale'si gibi kitaplar, ahlak risaleleri okutulması, hat ve kitâbet okutulması kararlaştırılmıştır. Ardından bu lâyiha bazı değişikliklere uğrar ve sarf ve nahiv dersleri de programa eklenerek bu mekteplere Rüşdiye adı verilir.³

¹ Cahit Baltacı, "Osmanlılar'da Mektep", c.29, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, c.1, İstanbul, 1993, s.7.

² Vedat Günyol, M.E.B. İslam Ansiklopedisi, c.7, s. 656, İstanbul, 1972

³ Baltacı, Osmanlılar'da Mektep, s.6

Zevki
Kadın
Sıbyan
Mektebi
ve
Çeşmesi,
Fındıklı

Sıbyan mekteplerine başlama yaşı 4-6 yaşları arası idi. Âmin alayı veya bed-i besmele cemiyeti denen mahalle mektebinin ilk adımı, yani mektebe yeni verilecek çocuğun hocanın mahallelilerin ve çocukların da iştirak ettiği coşkulu ve kalabalık bir törenle evinden alınıp mektebe getirilmesi ve ilk dersini alması merasimi hem sembollerini hem de yapılış şekli itibarıyla bugün bile daha etkileyici, renkli ve mükemmelini bulamadığımızı zannettiğim, hatır ve hayalden çıkmayacak tam bir şölen. Herhalde eski insanların hayatlarının en kıymetli bir-iki hadisesinden biri.⁴ Ders programları buldukları yere göre değişiklik gösterdikleri gibi vakfiye şartlarına ve hocalara göre de değişiklik arz ederdi. Fakat değişmeyen, namaz sureleri, tecvitli okuyacak derecede Kur'an-ı Kerim ve tecvid bilgisi ve ilmihal ve namazın nasıl kılınacağı gibi bilgilerle birlikte tekbir, salâvat, ilahi gibi musiki eğitimi verilir, ancak ders programının esasını Kur'an-ı Kerim teşkil ederdi.

Belli bir yıl şartı koşulmamakla birlikte 1846 tarihli tezkirede sıbyan mektebi eğitimi 4 yıl ile sınırlandırılmıştır. Maârif-i Umûmiyye Nizamnamesi'nde müddet muhafaza edilmiş ve mektebe devam mecburiyet yaşı erkek çocukları için yedi kız çocuklar (inâs) için altı olarak belirlenmiştir. Öğrenciler yılın herhangi bir gününde eğitime başlamış olduklarından farklı düzeydeki talebeler aynı dersane içinde bulunur, hoca bir kısım talebe ile meşgul olurken diğerleri serbest kalırdı.⁵ Mekteplerin ilk örneği olan Küttâblarda yalnız erkek çocukları okutulurken Osmanlılar devrinde kız çocuklarının da erkek çocuklarla bu mekteplere devam ettiği fakat sıbyan mektebi hocalarına dair yayımlanan 1847 tarihli tâlimatta karışık mekteplerde kız ve erkek çocuklarının yan yana oturtulmaması tavsiye edilmiştir. Bununla beraber sadece kız ve erkek çocuklarına yönelik olan mektepler de vardır.⁶

Kuruluş amacı doğrultusunda parasız okutulan çocuklar, mektepteki imkânlar dahilinde yer, içer ve hatta kimi sıbyan mektebi vakfiyesinde basma, mest, pabuç, takke ve bez gibi öğrencilerin ihtiyaçları da yılın belli zamanlarında karşılanması şart koşulurdu.

Öğrencilerin tatil günleri Perşembe öğleden sonra başlar, Cumartesi'ye kadar devam ederdi. Bayramlarda ve kandillerde de mektep tatil edilirdi.⁷ Âmin alaylarının düzenlendiği günler ve Ramazan ayı da, ders yükünün hafif olduğu günlerdi.

Sıbyan mekteplerinde görevli olanların başında Hoca veya daha geniş bilinen adıyla Muallim gelir. Her mektepte bir hoca olmakla birlikte birden fazla oluşu da vakidir. Bunlar, "muallim-i evvel, muallim-i sâni" olarak adlandırılır.

Hoca'nın yardımcısı olarak da bilinen halife (kalfa) hoca'nın gelmediğinde yerine bakar, genel asayaştan sorumlu olurdu.

Bevvab dediğimiz bir üçüncü kişi de vardır ki, mektepte geniş bir görev alanına sahiptir. Mektebin sabah açılması, temizliği ve öğrencilerin toplanıp mektebe getirilmesi, âmin alaylarının icrasında bulunur.

Sebil kısmında görevli olan su nâzırı, sakî, su yollarının tamircisi de sebil-küttâb olan vakıfların vakfiyelerinde sıklıkla anılır.

Sıbyan mektebinde ders veren hocalar, genelde medrese mezunudur ve camilerde imamlık görevinde bulunurlar. Kalfalar (halife) ise müezzinlik görevini ifa eden kimselerdi. II. Mahmud döneminde özel bir eğitimden geçirilen bu hocalar, Maârif-i Umûmiyye Nizamnamesi'nde yalnız bu okullardan mezun olanların sıbyan mekteplerinde hocalık yapabileceği notu düşülmüştür.

Mimari Özellikleri

Mimari bakımdan çoğunlukla tek odalı ahşap veya taş yapılardır. Kible yönüne göre inşa edilen sıbyan mektepleri, arka veya yan cephesiyle küçük bir bahçeye açılır. Ön cephesinde hat yazılarıyla âyet, hadis veya yaptırın kişiyi övücü sözler bulunan olduğu gibi bunların hiçbirinin olmadığı da olurdu. Kimi dershanelerin orta avlusunda bulunan, kimisinin de daha geniş bir alana yayılan giriş alanı olurdu. Bu alanda kışık odun ve kömür tutulduğu gibi yazın da ders

⁴ İsmail Kara, Bir Eğitim Tasavvuru olarak Mahalle Sıbyan Mektepleri, İstanbul, 2005, s. 12.

⁵ Ali Naci Özyalvaç, Bir Müfettiş Raporunda Erken 20. Yüzyıl İstanbul Suriçi Sıbyan Mektepleri, s. 5.

⁶ Baltacı, Osmanlılar'da Mektep, s. 7

⁷ Yahya Kemal Beyatlı, Çocukluğum, Gençliğim, Siyasi ve Edebi Hatıralarım, İst. Fetih Cemiyeti yay., 1973, s.26

yapılmaya müsait bir alan haline getirilirdi. Kare veya dikdörtgen yapılı olan mekteplerin üç duvarında pencere, diğer duvarında ise ocak bulunur, bu şekilde mekan iyice aydınlatılırdı. Dershane duvarlarına kitapların konması için nişler de yapılırdı. Ders sırasında Muallim minder üzerine oturur ve öğrenciler halka halinde etrafına dizilirdi. Ders verecek olan kişi öne çıkıp dersini vererek yerine geçirdi. Sınıflarda ve sebilde ısınma, ocaktaki közlerin bir mangalda tutulması ile sağlanırdı.

Günümüze ulaşan en eski tarihli Osmanlı sıbyan mektebi binası Bursa'dadır. Yazlık bölüm olarak adlandırılan eyvanla ona bağlı kapalı bir dershane'den oluşan Sitti Hatun tarafından h. 864'te (1459-60) yaptırılan camisinin yakınında bulunur. Zengin taş bezemeli eyvan cephesi, üst örtüleri ahşap ve tek katlı olması, türünün tek örneğini teşkil eder. Bu türe diğer örnekler olarak Haseki, Kar Ahmed Paşa ve Rüstem Paşa mektepleri örnek olarak gösterilebilir.

XV. Yüzyıldan itibaren bazı mektepler zeminden iyice yükseltilmiştir. İstanbul Çemberlitaş'ta Atik Ali Paşa, Gebze'de Çoban Mustafa Paşa sıbyan mektepleri, fevkanî olarak nitelendirilen bu gruba

girmektedir. XVII. Yüzyılda yapılan Kuyucu Murad Paşa, Sultan Ahmed, Çinili mektepleri de bu düzenlemeye girmektedir.⁸

Osmanlı Devletinin Mısır'ı alması sonrası tanışılan sebil-küttâb tarzı yapılar, Mimar Sinan'ın zengin yorumuyla daha da zenginleşerek Osmanlı topraklarında, özelde İstanbul'da yaygınlaşmıştır. Bu türün Osmanlı toprağında ilk örneğini teşkil eden sebil-küttâb, Divanyolu'nda Sinan tarafından yapılan Mehmed ağa külliyesinin parçası olarak inşa edilmiş, XIX. Yüzyılda Divanyolu'nun genişletilmesi sırasında yenilediğinden sebil ve üzerindeki mektep XVI. yüzyıl karakterini yitirmiştir.⁹

Lale Devrini izleyen dönemde Osmanlı Mimari anlayışına yeni bir üslup, yeni bir anlayış girmiş, hakim olmuştur. Osmanlı-Batı Avrupa ilişkileri ve devletin gidişatı ile yakından alakalı olan bu üslub, günümüze kadar gelen sayıca bir hayli önemli mimari yapıya şekil vermiştir. Bunlardan; Ayazma Camii (1760-61), Dolmabahçe Sarayı, Laleli Külliyesi (1759-63), Nuruosmaniye Külliyesi (1755) Nusretiye Camii (1826) ve Cevri Kalfa Sıbyan Mektebi, Sebili ve Çeşmesi, Hacı Beşir Ağa Sıbyan Mektebi, Sebili ve Çeşmesi (1745) gibi örnekler zikredilebilir.

Klasik dönemin (16.-17. Yüzyıl) yapılarında sadece su gereksinimini karşılaması yeterli görülen çeşme ve sebiller artık Avrupa'dan aktarılan görsel yeniliklerin öncelikli sergileme alanını teşkil eder. Adı geçen sebil ve çeşmelerde bu çok daha net görülmektedir.

Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nun yürürlüğe girdiği 3 Mart 1924 tarihinden sonra İstanbul'daki 364 sıbyan mektebi ile ilgili tespitlerde, 92'sinin tamamen yıkıldığı ve arsalarının mevcut olduğu, 34'ünün başka amaçlarla kullanıldığı, 7'sinin vakıflarca satıldığı, 29'unun kiraya verildiği, 7'sinin medreseye dönüştürüldüğü, 11'inin halk fırkasınca işgal edildiği, 34'ünün kullanılmayacak düzeyde harap olduğu, 10'unun yerlerinin saptanamadığı, 72'sinin müze, dispanser, resmi kurum olarak kullanıldığı, 62'sinin yola terk edildiği (yıkıldığı) ancak 15'inin okul işlevini koruduğu tespit edilmişti. Bunlar da ilgili yasa gereği kapatıldı.¹⁰

⁸ A. Zeynep Ahunbay, c.29, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, c.1, s. 9, İstanbul, 1993

⁹ A. Zeynep Ahunbay, Mimarbaşı Koca Sinan, Yaşadığı Çağ ve Eserleri, İstanbul, 1988, s. 279-87

¹⁰ Necdet Sakaoglu, Düünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi, c.6, s.547, İstanbul, 1994

İLİM YAYMA VAKFI'NA

NASIL BAĞIŞ YAPABİLİRSİNİZ?

Kamu yararına çalışan sayılı vakıflardan olan İlim Yayma Vakfı, yardım toplama izni ile her türlü bağışınızı kabul etmektedir.

Zekat, Fitre, Kurban ve Adaklarınız kabul edilmektedir.

Ayrıca iyv.org.tr sitesindeki online bağış sistemi ile kredi kartını kullanarak bağış yapabilirsiniz.

VakıfBank

VAKIFBANK

Beyazıt / İstanbul - Şubesi

IBAN: TR50 0001 5001 5800 7265 1520 87

HESAP NO: 00158007265152087

TL Bağış - Yardım

**TÜRKİYE
FİNANS**

TÜRKİYE FİNANS KATILIM BANKASI

Tophane / İstanbul - Şubesi

IBAN: TR55 0020 6000 5800 3719 5800 02

HESAP NO: 371358 - 2

TL Bağış - Yardım

alBaraka

ALBARAKA TÜRK

Fatih / İstanbul - Şubesi

IBAN: TR84 0020 3000 0037 6240 0000 01

HESAP NO: 376240 - 1

TL Bağış - Yardım

BANK ASYA

BANK ASYA

Fevzipaşa Şubesi

IBAN: TR26 0020 8001 5200 1969 8500 10

HESAP NO: 196985 - 10

TL Bağış - Yardım

www.iyv.org.tr ■ 0212 511 22 90